

İŐIĖİN TADI

“Kabala Bilgeliđinin Temelleri”

Michael Laitman

IŞIĞIN TADI

Kabala İlminin Temeli

Işığın Tadı, Kabala ilminin bize sunduğu büyük hikmet okyanusundan seçilmiş düşüncelerin bir derlemesidir. Bu kitap haz, ego, sevgi, kadın ve erkek, küreselleşme, eğitim, çevrebilim, Doğa, realitenin algılanması, Zohar Kitabı ve maneviyat gibi başlıklara değinir. Işığın Tadı, Yaradan, Adam HaRişon, erdemli olma ve dua gibi bilinen kavramlara Kabala'nın benzersiz yaklaşımını ortaya koyar.

Bu kitap, eşsiz Kabala çalışması deneyimimizi okuyucularla paylaşma arzumuzdan ortaya çıktı. Dr. Michael Laitman'ın günlük Kabala derslerinden kalplerimize en çok dokunan konuları bir araya getirdik. Zohar Kitabı öğretileri, Ari'nin ve Yehuda Aşlag'ın (Baal HaSulam) yazıları günlük olarak dünyadaki binlerce izleyiciye www.kabala.info.tr adresinden yayınlanmaktadır.

Kitabı konulara göre düzenledik. Kitabı istediğiniz yerden açın ve okumaya başlayın. Kabala ilminin tam bir resmini oluşturmak için kitap pek çok başlık içeriyor. Bazı yerlerde konuları açıklığa kavuşturmak için soru ve cevap kısımları eklenmiştir. Bu yazıları size "Işığın Tadı" adı altında sunuyoruz, böylece Kabala ilmi çalışmasıyla edindiğimiz algı ve hissiyatı, siz de hissedebilirsiniz.

Önsöz

Dünyanın her alanda geçirmekte olduğu karmaşaya tanıklık ediyoruz: Doğal afetler, küresel kriz, eğitim ve insan ilişkilerindeki sosyal sorunlar. Materyalist açıdan söyleyecek olursak, önceki nesillerin kullanamadığı bereketin meyvelerini şimdilerde topluyor olmamıza rağmen, yine de havada tuhaf bir tatsızlık var.

Bazı insanlar bunu bir geçiş süreci, sorunlu bir dönem olarak hissediyor fakat Kabala ilmine göre durum bu değil. Tarihsel bir dönemde, yeni bir yaşama geçişten önceki anı yaşıyoruz. Sorunlarla dolu zor bir zaman ve Kabala bize rehberlik etmek için şimdilerde ifşa oluyor.

Kabala ilmi Babil’de gelişti. Bu dönemde insanlık büyük bir klan olarak yaşıyordu. Sonra beklenmedik bir şekilde ego Babil Kulesi hikâyesinde anlatıldığı gibi açığa çıktı.

Babil’de İbrahim adında bilge bir adam, zamanının olaylarını analiz ederek Kabala ilmini geliştirdi. İbrahim’in ilmi, bizi evrenin “kontrol odası” gizemiyle tanıştıran, yaşamı nasıl kontrol edeceğimizi anlatan ve yol gösteren bir ilimdir.

Dünya tıpkı kadim Babil’de olduğu gibi küresel bir köy haline gelmesine rağmen, birbirimizle doğru ilişki kurmak gittikçe zorlaşıyor. Tıpkı düdüklü tencerenin içine sıkışmış gibiyiz ve buradan nasıl çıkılacağını bilmiyoruz. Kabalistler bu durumu öngörerek, sorunlarımıza çözüm bulma açısından bu zamanları, “kitlelere Kabala ilminin ifşa olacağı dönüm noktası” olarak işaret ettiler.

Kabala'nın gizlendiği bin yıllık dönem boyunca birçok yanlış kavram onunla ilişkilendirildi. Sonuç olarak insanlar Kabala'nın cadılık, büyü, muska, doğaüstü tedaviler, kırmızı iplik, kutsal suyla ilgili mistik bir sistem olduğunu düşündüler. Gerçekte Kabala dünyamıza hükmeden Doğanın güçlerinin arkasındaki sistemi ifşa eden bilimsel bir metottur.

Kabala ilmi küresel seviyeden, aile birliğine, hayatın verebileceklerinin en iyisini hak ettiğimizi hissettiğimiz kalplerimizin en derinine yerleşmiş içsel noktamıza kadar, olmuş ve olacak olan her şeyi açıklar.

“İnsan Cennetleri yükseltmek için yaratılmıştır.”

Kabalist Menahem Mendel

Kabala ilmi bizim neslimizde yirminci yüzyılın büyük Kabalisti Yehuda Aşlag'ın (1884-1954) erdemi sayesinde açığa çıkmıştır. Baal HaSulam (Merdivenin Sahibi) olarak bilinen Aşlag, Zohar Kitabı tefsiri için görkemli yıllarında “Son Neslin Yazılarını” kaleme almıştır. Çığır açan kitabında şöyle yazar: “Çölde aç ve susuz bir halde kaybolmuş dostlarla ilgili bir hikâye vardır. İçlerinden biri her türlü hazla dolu bir yer bulur... Öyleyse önümüzdeki mesele şudur: Tüm insanlıkla beraber korkunç bir çölde kaybolmuş durumdayız ve şimdi Kabala kitapları sayesinde büyük ve bereketli bir hazine bulduk. Sevgili okuyucular, dolabın içinde saklı bu kitap, şimdi önünüzde duruyor. O siyaset, özel ve tüzel yaşamın tüm ilmini açıklığa kavuşturacak.”

Kabala ve Biz

Doğaya Dönmek

Doğada pozitif bir güç söz konusudur. Kabala ilmi bize bilge olmayı ve bu gücün doğru şekilde geliştirilmesi için nasıl kullanacağımızı öğretir.

Kabala yapay ya da soyut kavramlardan bahsetmez. Kabala kendimizi nasıl inşa edeceğimizi ve Doğanın her şeyi kapsayan gücünü alabilmek için nasıl bir ağ yaratacağımızı açıklar. Şimdilerde bu güce sırtımızı dönmüş gibi gözüküyoruz, bu nedenle ona yönelmeyi öğrenmek zorundayız.

Michael Laitman

Mutlak İyiliğe Bağlanmak

Doğadaki muhteşem güç mutlak iyiliktir. Kabalistler bu gücü, yaşam gücü, iyiliğin kaynağı olarak algılar ve onu “Yaradan” ismiyle adlandırır. Onlara göre, iyilik, ışık ve haz sadece bu kaynaktan akar. Ama bu bolluk ve bereket bize ulaştığında, onu kaçıırız; dolayısıyla onu almayı başaramayız.

Bu ne demektir? Bu asla gerçek anlamda tatmin olamayız demektir çünkü bir şeyi elde ettiğimiz anda, alma hazzı kaybolur. Farz edelim ki çok açım ve sonunda lezzetli bir şeyler yiyebiliyorum. Önce büyük bir haz hissederim. Fakat yemeğe devam ettikçe, daha az haz almaya başlarım. Bir noktada yemek haz olmaktan çıkar ve devam etme gereği hissetmem.

Kabala’da haz “Işık” olarak tanımlanır ve bizim haz alma arzumuz “kap” denir. Arzu hazla dolduğu anda tatmin olur ve onu iptal eder, tıpkı eksi ve artının birbirini iptal etmesi gibi. Bu dünyada ister seks, yemek, para, şeref, güç ya da bilgi için olsun tüm hazlara olan şey budur. Haz sadece arzunun doyumunun başlangıcında hissedilir. Sonrasında yok olmaya başlar.

Öyle anlaşılıyor ki, sorunumuz bereketin kaynağına, Yaradan’a zıt olmamızdan kaynaklanıyor. Yaradan’ın doğası vermek olmasına rağmen, bizim doğamız kendimiz için almaktır. Bu nedenle hazzı kendimize çekmeye çalıştıkça asla gerçek anlamda tatmin olamayız. Er ya da geç hazza doğru nasıl döneceğimizin ve kaybolmaması için onu nasıl çağıracağımızın açıklamasına ihtiyacımız olduğunu anlamak zorundayız.

Sevmeyi Öğrenmek

Kabala ilmi bize hazzı ve mutluluğu nasıl edineceğimizi öğretir. Onu elde ettiğimizde sadece kendimiz için kullandığımız zaman, haz kaybolur. Diğer yandan onu başkalarına geçirme niyetiyle alırsak, sınırsız bir şekilde haz alabiliriz.

Öyleyse bu sınırsız mutluluğu almak için ne yapmamız gerekir? Herkesin sevgisi. Kabala yardımıyla başkalarının sevgisi içimizde uyandığında, Işığın kendi vasıtamızla diğerlerine geçirebiliriz. Sonra keşfederiz ki bu "diğerleri" gerçek "diğerleri" değil. Onlar aslında yabancı gibi hissedilen bizim parçalarımız, böylece gerçek sevginin ne olduğunu öğreniriz.

Michael Laitman

Köklerin ve Dalların Dili

Dolayısıyla aşağı dünyada, onun üzerindeki dünyanın realitesinin bir benzerini bulamayacağımız bir element ya da mevcudiyet yoktur, onlar sudaki iki damla gibi birbiriyle aynıdır. Ve onlara “Kök ve Dal” denir.

“Kök ve Dalların Yasası” Kabala ilminin temel yasalarındandır. Bu atomdaki parçadan insana, oradan tüm galaksiye kadar, dünyamızdaki her şeyin, her eylemin, düşüncenin ve arzunun üst güçler tarafından yönetildiğini belirtir. Güçler ve nesnelere arasındaki ilişki sebep ve sonuç, kök ve dal ilişkisidir.

Kabala ilmi, dünyamızda mevcut olan her şeyin kökünün var olduğu Üst Dünyayı ifşa etmemizi mümkün kılar. Bu kökleri açığa çıkardığımızda dünya şeffaflaşır. Her şeyi aktive eden güçleri görürüz. Düşüncelerimizin ve arzularımızın nereden geldiğini, başımıza gelenlerin sebebini hissetmeye başlarız. Dünyamızdaki güç ağının nasıl işlediğini, ondan yayılan “dalgaların” buradaki her mevcudiyete nasıl hükmettiğini görmeye başlarız.

Her dakika, şimdi bile, bu güçlerin bizim için inşa ettiği imajın içinde yaşıyoruz. Farkına varmadan bizi içten ve dıştan tıpkı bir kukla gibi oynatıyor. Şimdi, bu imajın içine girip, bu güçleri karşılıklı olarak etkilemeye başlayacağımız yeri bulma ve dolayısıyla yaşama hükmetme şansımız var.

İlim Neden Gizlidir?

Gerçeğin ilminin açılmasına izin verilen böyle bir neslin içinde doğduğum için çok memnunum.”

Baal HaSulam, “Kabala Öğretisi ve Onun Özü”

Kabala ilmi bugüne kadar halktan gizlendi çünkü yaşamlarımızın artık mutlu görünmediği bir aşamaya gelene kadar beklemek gerekiyordu. Otuz-kırk yıl önce, insanlar bilimin gelişiminden memnundu, başarı elde ediyor ve gelişıyorlardı. Yaşam tatmin edici gözüküyor ve çocuklarımız için daha iyi bir yaşam vaat ediyordu.

Bugün, sona yaklaşmışız gibi görünüyor. Tehlikelerle sarılmış durumdayız ve ekoloji kaygı verici bir durumda. Daha iyi bir yaşam umudu kayboluyor. Büyüyen umutsuzluğumuz, Kabala'nın sorunlarımızın temelini ve onların çözümüne ilişkin sunduğu verileri kabullenmeye bizi zorluyor.

Kabala, dünyanın binlerce yıllık egoist gelişimden sonra bir taraftan herkesin birbirine bağlandığı, diğer taraftan nefret ettiği bir aşamaya ulaştığını söylüyor. Kaçacak bir yerin olmadığı bir mağaraya sıkışmış durumdayız. Bu nedenle acı çekiyor ve bu düşüşü nasıl durduracağımız bilmiyoruz.

Bu durum tesadüf değil; Yaratılış gelişim planının önceden belirlenmiş bir aşaması. Varoluşumuzun bir sonraki derecesini bize göstermeyi amaçlıyor.

Michael Laitman

Yeni Bir Nesil, Yeni Bir Boyut

Kabala ilmi Yüce İradenin rehberliğini, yaratılış nedenini, bizden isteneni ve dünya döngülerinin sonunda ne olacağını, bilmemiz için verilmiştir.”

Ramhal, İlimin Kapıları

Özel zamanlarda yaşıyoruz. Binlerce yıllık gizlilikten sonra, otantik Kabala ilmi kadın veya erkek hiçbir koşul olmadan hepimiz için ifşa olmuştur.

İnsanlar Kabala metodunun bizi Doğadaki en yüksek dereceye, Yaradan derecesine yükseltme amacıyla olduğunu anlamaya başladı. Diğer bir deyişle, Kabala sihir ve hile öğretmek ya da maddesel dünyamızı iyileştirmek için verilmemiştir. Daha ziyade bizi yeni bir varoluş seviyesine yükseltmek içindir.

Kabala ile muhteşem Yaratılış planını öğrenir, bu dünyadaki varlık amacımızı anlar ve potansiyelimizi açığa çıkarmak için ne yapmamız gerektiğini öğreniriz. Tüm insanlık bu eşsiz ve muhteşem aşamayı edinmek zorundadır.

EGO

Çizgiyi Geçmek

Bugün, egonun insanları kontrol ettiği ve başkalarını düşünmeye izin vermediği bir aşamaya ulaştık. “Nefret ettiğin şeyi, başkasına yapma” kuralı artık anlamını yitirdi. Şimdiye kadar bu kural günlük yaşantımızda bizi kurtardı. Örneğin, karşılığında bize zarar vermemeleri için komşularımıza zarar vermekten kaçındık. Ego bizi uyardı: “Komşunu rahat bırak yoksa intikam yüzünden acı çekersin.” Komşunun hissettiği de budur, bu şekilde hayat sıradan bir şekilde devam eder.

Bu şekilde nesillerdir yaşıyoruz. Bazı zamanlar rahatsızlık hissetsek de, insanlar bunun en iyi yol olduğuna inanıyor. Fakat bu günlerde ego aramızdaki bütün sınırları, her çiti ve savunma duvarını aşarak, fazlaca yükseldi. Gittikçe artıyor ve sonuç olarak, kendimizi kontrol edemiyoruz.

İnsanların başarı için yapamayacakları şey yok. Egonun fazla kullanımı sosyal bir norm haline geldi ve medya da bu fenomeni arttırıyor. Başarılı olduğu sürece her şeyin mubah olduğu bir dünyada yaşıyoruz.

Bu süreci derinlemesine anlamak zorundayız. Kötü ya da iyi insan yok; egoizmin yıkıcılığını idrak etmemize bizi zorlayan bir gelişim ve onu acil ıslah etme ihtiyacı söz konusu.

Farklı Tarzda Bir Verme

İnsanın özü sadece kendisi için almaktır. Doğamız gereği başkaları yararına en ufak bir şeyi bile yapmak istemeyiz. Tersine başkalarına verdiğimizde, karşılığında çok değerli bir ödül alacağımıza inanırız.”

Baal HaSulam, “Zohar’ın Tefsiri İle İlgili Bir Konuşma”.

Önce kendimizi düşünürüz. Başkalarına yardım ettiğimizde, verdiğimizde ya da nazik davrandığımızda bile karşılığında bir şeyler almak için yaparız.

Eğer onlar için iyi bir şey yapıyorsak bu karşılığı olduğu içindir. “Yaşlandığımda ya da hasta olduğumda onlar da bana yardım eder” ya da “eğer başkasının çocuğuna karşıdan karşıya geçerken yardım edersem, onlar da benimkine yardım eder” ya da “bu şekilde dünya benim ve ailem için daha iyi bir yer olur” düşüncesi güderiz.

Oysa bugün Doğanın gelişim planı, bizden realitenin en yüksek sevgi ve verme derecesine ulaşmamız için dar, bireysel hesapların üzerine çıkmamızı talep ediyor.

Gerçek Ego Aslında Nedir?

Yemek, içmek, ailemle beraber olmak, iyi bir iş, tatil istediğimde bunlar egoizm olarak kabul edilmez. Maddi şeylerden zevk alma, rahat, güvenli, sağlıklı bir yaşam arzusu, Kabala ilmine göre "ego" demek değildir.

Kabala'ya göre, egoizm, kişinin bir başkasına zarar vermek istemesidir. Ego başkalarından nefrettir, realitenin "Dostunu kendin gibi sev" yasasına zıttır.

Kendinizi Test Edin

Cansız, bitki ve hayvan seviyeleri sürekli olarak varlıklarını güvence altına almak için yiyecek ve uygun bir ortam arar. Ama yine de onlar egoist olarak kabul edilmez. Neden? Çünkü dünyadan sadece Doğanın onlardan almasını istediği şeyleri alırlar, daha fazlasını değil.

Ego sadece başkalarını kullanma arzusunda olan insan türünde vardır. Mutlu olmanın yeterli olmadığını anladığımda; başkalarının mutsuz olmasını istediğimde; daima iyi hissetmeyi arzuladığımda ve kendi doyumum için başkalarını kullandığımda buna "egoizm" denir.

Ancak, kişiye bununla ilgili hiç bir şey söylenemez; çalışmada kişi kendini yargılamalı ve analiz etmelidir. Kabala ilmi kendimizi çalışmamıza ve bilmemize yardım eder. Kimse size "Sen bir egoistsin" demez. Aksine, siz, kendiniz, düşüncelerinizin nereye yöneldiğini fark etmeye başlarsınız.

Kurt, Geyik ve Yaşam Doyumu

Bir geyiği avlayan kurt ondan nefret eder mi? Hayır. Geyik kurttan nefret eder mi? Hayır. Kurt geyiği yemesi gereken bir yiyecek olarak görür. Şu açıktır ki geyik direnir, fakat aralarında nefret olduğu söylenemez.

Kurt geyiği yiyip, karnını doyurduğunda haz alır. Oysa bir düşmanın üstesinden geldiğinde, insanın hazzı çok daha büyük ve derin olur çünkü bu mücadelede insana yoğun nefret, rekabet, güç savaşı ve onur arayışı hissi eşlik eder. Diğer bir deyişle, geyiğin kanını isteyen kurttan farklı olarak, bizler düşmanımızın “kalbini alana” kadar tatmin olmayız.

“Dünyadaki insanların benzer yönü, dostlarımızın yıkımı üzerine kendimizi inşa ediyor olmamıza aldırış etmeden mümkün olan her şekilde kendi özel faydamız için insanları kullanmaya ve sömürmeye hazır bekliyor olmamızdır.

Baal HaSulam, “Dünyada Barış”

Michael Laitman

Egoyu Yıkma!

Asırlar boyunca dinlerin ve öğretilerin gelişimine baktığımızda, egoyu yok etme temeline dayandıklarını görürüz. Onlara göre kişi kendini mümkün olduğunca “sakinleştirmeli” ve başkalarına nazik davranıp, itiraz etmeden her şeyi kabullenmelidir.

Kabala ilmi ise tamamen tersini söyler. Egoyu yok edemeyiz. Tarih boyunca onu geliştiriyoruz, öyleyse neden birdenbire yok edelim? Tüm dünyayı kullanmak, herkesi yenmek, en zeki, en başarılı olmak, kendimi her türlü hazla doyurmak istiyorum. “Dostundan yüce olanın, eğilimi de ondan yücedir” sözünün anlamı budur.

Eğer egoyu yok edersek, ıslah edecek bir şeyimiz olmaz çünkü sanki ortadan kaybolmuşuz gibi artık kendimiz olamayız. Her manevi yükseliş, nefretin üzerine çıkarak başarılabılır. “Sina Dağı” teriminin temsil ettiği şey budur. Sina dağı içimizdeki nefrettir. Nefreti daha fazla keşfettikçe ve onu uygun bir şekilde kullanmayı öğrendikçe, daha yukarıya yükseliriz. Fakat bu yükseliş, egomuzu yardımına gelen bir güç ya da “ona rağmen yardım” olarak görmemize bağlıdır.

Kısacası, gerçek çalışmamız egonun tüm gücünü kullanmaktır. İnsanın Doğada en egoist yaratılan olmasının iyi bir sebebi vardır ve bu sebeple Kabala ilmini, ıslah metodunu aldık, böylece onu egolarımızı ıslah etmek için kullanabiliriz.

“Realitede iyi veya kötü her şeyin, hatta dünyadaki en zararlı şeyin bile var olmaya hakkı vardır ve yok edilemez. Yapmamız gereken sadece onu onarıp, yenilemektir.”

Baal HaSulam “Dünyada Barış”

Büyü, Büyü ve Büyü

Soru: Kabala büyük ölçüde egodan bahsediyor. Neden? Kabala egodan büyük ölçüde bahseder çünkü Yaratılışın temel konusudur. Ego kişinin kendisine bağlıdır ve kalbi, aklı da içine alır. Kalp arzularımızı, akıl düşüncelerimizi temsil eder. Bu sebeple gelişmek isteyen kişi kalbini ve aklını başkalarıyla birliğe doğru yönlendirmelidir.

Başkalarıyla Kabala ilminin öğrettiği şekilde birlik olduğumuzda, onların düşüncelerini ve arzularını hissetmeye başlarız. İlerleme şeklimiz budur. İçimizdeki dünyanın tüm arzularını ve düşüncelerini hissetmeye başladığımızda içsel olarak büyür, yaşamdan daha çok haz alırız.

Michael Laitman

Adam HaRișon**Karanlıktan Çıkan Işık**

Doğa sevgi ve ihsan etme gücüdür. Kabala'da buna "Yaradan" ya da "Üst Işık" denir. Başlangıçta Yaradan, Adam HaRișon (İlk insan) denilen tek realite yarattı. Tek Adam (insan) demek tek insan değil, tek arzu ve manevi sistem demektir.

Bedenimiz milyonlarca parçadan oluştuğundan, bu tek arzu büyük bir sisteme bağlı milyonlarca arzuyu kapsar.

Başlangıçta, bu sistemin parçaları ahenkle, bir arada hareket ediyor ve bu ahenge Üst Işık sebep oluyordu. Sonra "kırılma" denilen eylem gerçekleşti ve Işık yaratılan bu tek arzudan ayrıldı. Işığın ayrıldığı arzu, kırılmış olarak kabul edilir. Daha açık söylersek, kendi içinde her parça bütün gibi görünmesine rağmen, parçalar arasındaki bağ kırıldı. Parçaların birbiriyle çalışmayı durdurması bir bozukluk yarattı. Vermek ve almak imkânsız, sistem işlevsiz hale geldi.

Bu kırılmadan ne elde ettik? Egomuzu kazandık. Bu bir taraftan birbirimizden daha fazla nefret etmemize, uzaklaşmamıza ve Işıktan mahrum kalmamıza sebep olurken, diğer taraftan karanlık vasıtasıyla Işığın ve Yaradan'ın ne olduğunu anlamamızı sağladı. Zıtlıklar vasıtasıyla bunu anladık, "Karanlıktan dolayı Işığın avantajı." Aslında, sadece bu farklılıktan, bu iki aşamanın zıtlığından dolayı Yaradan'ı anlamaya ve edinmeye başlarız.

Tam bir İnsan

Üst irade, insanın erdemli olmak ve ödül almak için kendini ve onun için yaratılan her şeyi tamamlamasını ister... Sonunda insan bütün olur ve sonsuz hazzı alır.”

Michael Laitman

Ramhal, Aklın Bilgisi

Neden Yaradan, yarattığı tek yaratılanı, kolektif ruhu kırdı? Aslında bizde bazen gelişmelerini istediğimiz için bunu çocuklarımıza yaparız. Örneğin, bir puzzle yaratmak için önce resim çizer sonra onu parçalara ayırırız. Çocuklar parçaları bir araya getirmeye çalışır ve bu süreçte gelişirler. Benzer şekilde yalnızca tek, tam bir insan olarak birleştiğimiz zaman Yaratılışı anlayabiliriz.

Kırılmadan önceki kolektif ruhla, ıslahtan sonraki ruh arasında büyük bir niteliksel fark olduğunu anlamak önemlidir. Bunu bir örnekle anlatacağız. Bir televizyon karmaşık bir cihaz olmasına rağmen, herkes onu nasıl çalıştıracığını bilir. Fakat televizyon parçalara ayrıldığında onu tamir etmek kolay değildir. Bunu yapabilmek bilgi gerektirir! Bunun için yapısını, plastik ve metal parçalarını, tellerini, bağlantılarını ve nasıl bağlandıklarını öğrenmek gerekir. Aynı şekilde, kırılmayı tamir edebilmemiz için onun yapısını da bilmemiz gereklidir.

Nasıl yapılacağını anladığım an, onu planlayanı ve imal edeni fark etmeye başlarım. Aslında, onu yapan "tüm" varlığını yarattığı şeye yerleştirmiştir ve ben onun adımlarını izleyerek, onu anlar ve edinirim.

Dolayısıyla, hangi düğmeye ne zaman basılacağı temel bilgisi yerine, tüm Yaratılışı kendim bir araya getiririm ve tüm Yaratılış benim olur. Böyle yaparak, Yaradan'ın aklını ve O'nun varlığını edinirim.

Tüm İyi ve Hoşa Giden Şeyler

Yaradan'ın Yaratılış için arzusu Yarattıklarına ihsan etmektir, bu şekilde onlar O'nun gerçekliğini ve yüceliğini bilir ve onlar için hazırladığı tüm hazzı ve mutluluğu alır."

Baal HaSulam, "Zofar Kitabı'na Giriş"

Tek ruh her birimize Yaradan'a benzeme şansı vermek için sayısız ruha bölünmüştür. Yaradan verme arzusudur, biz alma arzusuyla yaratıldık. Bu bizim doğamızdır.

Alıcı olmada kötü olan nedir? Aldığımız zaman, arzumuz alma hazzıyla etkisizleşir. Bunu kendi yaşamlarımızda gözlemleyebiliriz. Diyelim ki muhteşem bir araba istiyorum ve onu alabilmek için yıllardır çalışıyorum. Sonunda satın aldığımda, içine oturur ve mutlu olurum. Arabadaki her parçaya hayranlıkla bakarım.

Fakat satın aldıktan birkaç hafta sonra, haz kaybolur. Arabaya alışmaya başlarım ve artık o eski pırıltısını kaybeder.

Bu sürece aşınayızdır. Bu alma arzusunun yapısıdır. Bir yarıştan yorulana kadar, her seferinde başka bir hazzın peşinden koşarız. Evet, gerçekten bu böyledir. İnsanlar yaşamdan yorulduklarında ölür.

Sonsuz hazzı hissetmek demek sonsuz yaşam demektir. Sonsuza kadar yaşamak mümkün mü? Bir insan, Yaradan gibi ebedi ve tam olma derecesini edinebilir mi? Bunun için kişi sürekli olarak artmak zorunda olan sonsuz doyumunu alma aşamasına gelmelidir. Dahası

Michael Laitman

bu haz eksiklik hissiden dolayı değil, iyiden en iyiye, sonra en iyiden hareketsizliğe doğru büyümelidir. Bir şeyle diğer şey arasında eksiklik hissetmeme olasılığını anlamamız mümkün değildir. Günlük yaşantımızda deneyimlemediğimiz bir şeydir bu.

Bu nasıl gerçekleşir? Bunun için Yaradan, Yarattığı büyük kabı, alma arzusunu aldı ve onu her birinin görünüşte kendi içinde kapalı ve diğer parçalardan ayrı olduğu çok küçük parçalara böldü. Bu süreç “kapların kırılması” idi. Sonuç olarak her bir parça önemli ve diğer parçaların sadece onun yararı için var olduğu algısını edindi.

Bu neden oldu? Şimdi başkalarına karşı davranışımı kendi başıma değiştirebilirim. Başkalarına yaklaşımımı değiştirebilir ve bir annenin çocuklarına yaklaştığı gibi yaklaşabilirim. Tüm diğer arzuların benimmiş gibi olduğu aşamaya gelmek zorundayım.

Bunu başardığım zaman, Yaradan'ın yarattığı tüm kabı edinirim. Herkes benim çocuğum gibidir; onları severim ve doyururum. Sonsuz ışık, kendimin gibi hissettiğim büyük kabı doldurur. Böylece sonsuz, sınırsız akışı edinir ve bunun içinde Yaradan'a benzer hale gelirim. O'nun varlığını edinir, O'nun gibi olurum, iyi ve iyiliksever.

Ön ve Arka

Dünyadaki her insanın birbirine bağlı ve yakın olduğunu hayal edelim. Birbirimize nasıl davranırdık? Her şey yerli yerine otururdu.

Öncesinde birbirimizden nefret ediyorduk ve bu nedenle uzaklaştık. Fakat gerçek anlamda bağlı olduğumuzu keşfettiğimiz zaman, tek bir beden olduğumuzu hissederiz. Böyle bir aşamada başkasına zarar vermek kendimize zarar vermektir. Hayal etmesi zor olabilir fakat bu Kabala ilminin insanlara getirdiği, Adam HaRişon sisteminin ifşasıdır.

Dünyamızda bu sistemin ifşasının iki aşaması vardır, ön ve arka. Bu günlerde bu sistemin sadece arka kısmı belirmeye başladı. Sonuç olarak ülkeler ve insanlar arasındaki bağ açığa çıkmaya başladı. Herkesin herkesi etkilediği küçük, küresel bir köyde yaşıyoruz. Sorun, aramızdaki bağın arka tarafındaki nefret, korku, uzaklık, çekişme ve çatışma.

Eğer Adam HaRişon sisteminin ön kısmını ifşa etseydik, tüm kötülükler derhal duracak ve hepimiz birliği, tek bir beden olduğumuzu ve her şeyin biz olduğunu hissedecektik. Dünyanın ihtiyacı olan ifşa budur ve bu nedenle Kabala ilmi bugün ifşa olmuştur.

Islah Eden Işık

Işık etmemiz gereken ıslah olmuş sistem bütünsel bir sistemdir. Tüm parçaları birbiriyle bağlantılı ve ilişkilidir. Bu sistemi sürdüren sevgi, ihsan ve karşılıklı sorumluluktur.

Şimdilerde kırılmış bir sistemin içindeyiz ve imrendiğimiz rol modeli bize sunan ıslah olmuş sisteme doğru ilerlemek zorundayız. Sürecin sonunda kırıklık, ıslah olmuş sisteme dönüşecek, yani her iki sistem birleşecek.

Islah olmuş sistem Kabala metinlerinde yazılıdır. Çalıştığımızda ve ilerleme arzusu taşıdığımızda, gösterdiğimiz çaba, üzerimizde işleyen “Islah eden ışık” dediğimiz özel bir gücü uyandırır. Bu ıslah olmuş sistemden bize yansıyan güçtür ve yoğunluğu kendimizi doğru yöne itme arzumuz ölçüsüne bağlıdır.

Sevgi Nedir?

Mutlu olduğum şeyi severim. Çocuklarım, iyi yemek ve pek çok şeyle mutlu olurum. Hepsini severim. Maneviyatta sevgi farklı bir anlam taşır. Sevgi, verme, ihsan ve doyumdur.

Egoist dünyamızda sevgi, bana karşı iyi olmasına bağlı olarak sevdiğimiz kişiye iyi şeyler yapma dürtüsü olarak işler. Bu demektir ki, bir şey beni bu şekilde davranmaya zorlar.

Maneviyatta hiçbir şey sizi zorlamaz. O koşulsuz sevgidir ve doğamızın üzerindedir.

“Bir başkasını sevmek için insanın yaptığı herhangi bir hareket, sonunda bunun ona ödül olarak geri döneceği ve ona hizmet edeceği düşünülerek yerine getirilir. Dolayısıyla böyle bir hareket “başkasını sevmek” olarak düşünülemez çünkü her şey sonucuna göre değerlendirilir.”

Baal HaSulam, Maneviyat'ın Verilişi

Sevme Arzusu

Bir şey beni kendine çektiğinde, içimde haz uyandırdığında ona yaklaşıyorum. Alacağım haz uzaktan benim için parlar ve ona bağlanmak isterim. Bu, bize doyum getireceğine inandığımız ve adına “sevgi” dediğimiz şeye olan yaklaşımımızdır.

Kabala'nın bize öğrettiğine göre, yaratılan tek şey “haz ve mutluluk alma arzusudur.” Buna göre kendini-sevme, arzunun doyumunu olarak tanımlanır ve başkasını sevme, başkasının arzusunu doyurma özlemidir. Diğer bir deyişle, ya başkaları aracılığı ile kendi haz alma arzumu doyurmak için hareket ederim ya da kendi aracılığım ile başkalarının haz alma arzusunu doyurmak için hareket ederim.

Sevgi ve İhsan

Tüm çalışmamız aramızdaki sevgiyi her gün açığa çıkarmaktır.”

Baal HaSulam, Mektup 2

Kabala ilmi sıklıkla “sevgi” ve “ihşan” (özgecillik ve iyilikle dolmak anlamında) kelimelerini kullanır. Sevgi bir yaklaşım, ihşan bir eylemdir.

İki insanı ele alalım. Eğer senin arzunu bana bağlarsam ve senin arzunun benimkinden daha önemli olduğunu düşünürsem, benim arzum seninkini doyurmak için hizmet eder ve bu benim seni sevmem demektir. Bu sevgiyi kullandığımda ve hayata geçirdiğimde, bu benim “ihşan” eylemini yerine getirmem olarak kabul edilir.

Bizden istenen budur çünkü hepimiz tek, küresel, Adam HaRişon sisteminin parçalarıyız. Bu sistemin içinde hepimiz birbirimize bağlıyız. Kırılma sebebiyle, birbirimizden ayrıldık; ego uzaklığa sebep oldu ve aramıza girdi. Bu uzaklığın yok edilmesi için kendi içsel talebimize gelmek zorundayız.

Ancak, uzaklığı yok etmek egoyu iptal ederek yapılamaz. Daha ziyade, egonun varlığına rağmen, onun üzerinden atlamak isterim. Dahası aramızdaki bağı güçlendirmek için onu kullanmak isterim.

Her ikimizin de egosu aramızda kaldığında ve biz onların üzerinde bağ kurduğumuzda, Adam HaRişon’da olduğundan daha güçlü bir başa sahip sistemi ediniriz. Bununla muazzam bir haz edinir,

Michael Laitman

Işığın Tadı

Yaradan'a eşit hale geliriz. Sevgi ve ihsan vasıtasıyla elde etmek istediğimiz budur.

"Kişi ihsan etme arzusunu yerine getirdiğinde, Üst Bereketi almaya uygun hale gelir."

Baal HaSulam, Şamati 16

Zorlama Olmadan

Soru: Bir insanın başkalarını sevmeye karar verdiğini farz edelim. Sevmesi zor olan insanları nasıl sevebilir? Kötü insanlar nasıl sevilir?

Hiçbirimiz gerçek anlamda başkalarını sevemeyiz. Bunun böyle olduğuna inanmak isteriz fakat bu kendi-sevme doğasıyla yaratıldığımız gerçeğini değiştirmez. Kabala ilminin açıkladığına göre, kendimizi başkasını sevmek için zorlamamalıyız. Tüm ihtiyacımız olan Kabala kitaplarını açmak ve çalışmaktır.

Çalışarak, yeni bir dünya hissetmeye başlarız. Bir sis perdesinin arkasında aramızdaki bağ açığa çıkar. Birdenbire birbirimize bağlı olduğumuzu hissederiz. Herkesin diğer herkesin ayrılmaz bir parçası olduğunu keşfetmeye başlarız. Hiçbir parçayı kesip atamayız; bu bizim gücümüz dâhilinde değildir ve bedenimizde hiçbir şey lüzumsuz değildir. Bunun hepimizin sonsuza kadar birbirimize bağlı olduğu, sonsuz bir ağ olduğunu hissetmeye başlarız.

Eşsiz bağ bize ifşa olur ve doğal olarak bizi sevmeye mecbur eder ve başkalarını sevmeye daha fazla karşı çıkamayız. Sevgi bağı bugün bildiğimiz herhangi bir bağdan çok daha güçlüdür. Kişi ailesinden kopabilir ve onları görünüşte hayatından çıkarabilir. Burada ise bu imkânsızdır. Bağların görüntüsü önümüzde, kalbimizde ve duygularımızda belirir ve başkalarını sevmeye doğru bizi yönlendirir.

Kısacası kabala ilmi suni bir şey yapmamızı bizden istemez. Eğer metodu doğru kullanırsak, aramızdaki bağ açığa çıkar ve gerçek sevgi içimizde doğar.

“Sevgi zorlama ve baskıyla olmaz.”

Baal HaSulam, “On Sefirot Çalışmasına Giriş.”

Sevginin Realitesi

Kabala metodu ile aşamalı olarak koşulsuz sevgiyi içimizde inşa ederiz. Bu nitelik, kökenimizi, ahengi, tam ve ebedi yaşamı, fiziksel dünyanın üzerinde var olan Eyn Sof'u (sonsuzluk) hissetmemize neden olur.

İçimizde sadece anı ve birkaç kısa yılın realitesini hissederiz. Sevgi niteliği vasıtasıyla kendimizden yükseldiğimizde farklı bir realite hissederiz. Bu sınırsız, sonsuz bir realitedir. Bedenlerimizle ilgisi yoktur, dolayısıyla onun içinde yaşam ve ölüm yoktur. Sonsuz ve ahenklidir çünkü her şey her şeye bağlıdır, pozitif ve negatif fenomenler bir olarak birleşir, zıtlık olmaz. Her şey birbirini tamamlar. Bu Doğanın eşsiz ahengi, mükemmeliyetidir.

"Her şey sevgiye dayanır."

Zohar Kitabı

YARADAN**Doğanın Her Şeyi Kapsayan Gücü**

Soru: Bana Yaradan'ın tıpkı bir büyükbaba gibi cennette olduğu öğretildi. Bu doğru mu?

Nesillerdir insanlığın Yaradan'a yaklaşımı bu. Bize kimsenin ne olduğunu bilmediği bir gücün var olduğu söylendi, bu nedenle bu gizli güce anlayışımıza göre bir karakter atfediyoruz.

Gerçek şudur ki, Kabala'da açıklandığı gibi, Yaradan Doğanın her şeyi kapsayan gücüdür. Kabala binlerce yıldır saklandığı için Yaradan'dan nazikçe bir şey istersek, bizi ödüllendireceğine inanarak yanlış algılar, inançlar geliştirdik.

Üst Gücü kendi yararımıza kullanmak istedik. Tıpkı bir insanmış gibi O'na güvendik. "O'na bir şey vereceğim ve karşılığında yarar sağlayacağım" diye düşündük. Bu şekilde O'na rüşvet vereceğimizi ve her şeyin yolunda gideceğini hayal ettik.

Bu, sürgün yıllarına, Yaradan'ın ve Üst Dünyanın hissini ediniminden uzaklaştığımız yıllara dayanan genel bir yaklaşımdır.

Sürgün, manevi edinimden uzaklaşma, bir gizlilik aşamasıdır. Fakat bugün "Yaradan" kavramına doğru yaklaşımı açıklığa kavuşturan Kabala ilmi ifşa oldu.

Michael Laitman

Merdivenin Basamakları

“Kötülük, genel olarak, ‘egoizm’ denilen kendini-sevmeden başka bir şey değildir ve bu Kendisi için alma arzusu olmayan fakat sadece ihsan eden Yaradan’a form olarak zıt olmaktır.”

Baal HaSulam, Dinin Özü ve Amacı”

Yaradan, yarattıklarını alma gücü ve egoist olarak yaratan, sevginin ve vermenin genel gücüdür. Her iki güç de tıpkı cennet ve yeryüzü gibi birbirine zıttır, aralarında merdiven durur.

Kişi, merdivenin yüksek basamaklarında var olan niteliklerine kendini adapte ederse, bu merdivene tırmanır. Kendini bir sonraki basamağa adapte ettiğinde buna göre yükselir.

Her şey bizim elimizdedir. Bize Doğanın anahtarı, egoist doğamızı Üst Gücün doğasına çevirme metodu verildi.

“Mutluluk sadece Yaradan’la form eşitliğidir. Kökümüzdeki her hareketi kendimize eşitlersek, haz alırız.”

Baal HaSulam, Maneviyat’ın Verilişi

Yaradan Gibi Olmak

Soru: Kabala'da Yaradan'a benzemekten bahsediyoruz. Bir insan Yaradan'a benzemeyi nasıl düşünebilir?

Kimse bize Yaradan'a benzemeyi isteyip, istemediğimizi sormadı. Bu basitçe Yaradan tarafından belirlenmiş Yaratılış amacıdır. Aynı zamanda kimse bize ne zaman, nerede, hangi ailede ve hangi koşullar altında doğmak isteyip istemediğimizi sormadı.

Yaradan'a benzemek, görüldüğü kadar imkânsız değildir. Aramızda olması gereken sevgi ve ihsan gücünden bahsediyoruz. Bununla ödüllendirildiğimizde, aramızdaki bu sevgi içinde Doğanın gücünü de inşa ettiğimizi hissedeceğiz.

“Yaratılışın her eylemi, her köşesinde, başlangıçta ve sonda insan türünü eğitmek, dostunu hisseder gibi Yaradan'ı da hissedene kadar niteliklerini geliştirmek amacıyla tamamen önceden ayarlanmıştır. Bu yükselişler merdivenin basamakları gibidir, tamamlanana ve amacı edinene kadar derece, derece yükselir.”

Baal HaSulam, Kabala Öğretisi ve Onun Özü

Yaradan - Gel ve Gör

Üst Güce "Yaradan" denir, çünkü her şeyi O yarattı ve yaşam devamlılığını sağladı, çünkü O'nu keşfedenler, O'na İbranice Bo Re'eh (gel ve gör) kelimelerinden gelen "Yaradan" dediler.

"Gel" demek, niteliklerimizi O'na eşitleyen "form eşitliği" vasıtasıyla O'na yaklaşmak, O'nu gittikçe daha fazla hissetmek için pek çok içsel eylem yapmak demektir. "Görmek" demek, O'nu bilmek demektir. Kabala ilminde "Görme" edinimin en yüksek derecesidir.

Maneviyat İnsanların Dilinden Konuşur

Kutsal metinlerde “Yaradan’a memnuniyet vermek” gibi tanımlar vardır. Aslında neden Yaradan insanların O’nun için çalışmasını istesin ki? Bir başkası için çalışmak oldukça sinir bozucudur.

Bu “birisi” Doğanın beni, seni, herkesi ve hayal edebileceğin her şeyi ama her şeyi içine alan genel gücüdür! Bu güçten başka bir şey yoktur. Kişi Yaradan’a memnuniyet verme amacıyla hareket ettiğinde, bunu başkası için değil, fakat tüm Yaratılış üzerindeki bu gücün kontrolünün ifşası için yapar.

Yaradan’ın kimseden bir şey almaya ihtiyacı yoktur. O ihsan etme arzusu, verme arzusudur (bizim alma arzumuz gibi değil) bu nedenle bizden bir şey almaz. Gerçekten “O’na” “iyilik” yapmak zorunda değiliz, örneğin O’na tutunmak ya da O’nu sevmek gibi. Bunları yapmamız gerektiği yazılıdır çünkü “Maneviyat insanların dilinden konuşur.”

“Ve sen Efendini, Tanrı’nı seveceksin” önermesi sadece, kendi niteliklerimizde, kabımızda, Yaradan sevgisini edinmek yani Üst bereketi hissedebilmek ve O’na eşit olmak için yapmamız gereken ıslahtan bahseder.

“Almakaplarımızı ihsan etmekabına dönüştürdüğümüz zaman, Kelim’imizi (kaplar) onları Yapan’a eşitler ve O’nun bereketini sınırsızca almaya uygun hale geliriz.”

Baal HaSulam, On Sefirot Çalışması

Michael Laitman

Eylemin Sonu İlk Düşüncededir

Bir ev inşa etmek istediğimizde, önce bir mimarla anlaşırız. Bize ne istediğimizi sorduğunda kafamızda canlandırdığımız evi ona tarif ederiz: oda sayısı, evin biçimi gibi. Mimar pek çok seçenek sunar ve karar vermemizde yardımcı olur. Sonunda gelecekteki evimizin görüntüsü yaratılmış olur.

Yapım sürecinin eylem planı bu imajdan sağlanır: hangi materyallerin satın alınacağı, ne zaman ve nasıl yapılacağı. Planımız olmadan süreci başlatamayız. "Eylemin sonu, ilk düşüncededir."

Yaratılışın işleyişi de kesinlikle böyledir. Başlangıçtan itibaren nihai form - mükemmel aşamamız- zaten mevcuttur. Orada hepimiz ebedi derecede, ıslah olmuş, güzel ve iyi bir haldeyiz. Yolumuzun sonu budur.

Fakat bu son bizden gizlidir ve baştan başlarız. Neden? Sona kendi çabamızla ulaşmak için.

Sona ulaştığımızda keşfederiz ki, "Vay! Biz burada gerçekten varız. Demek ki başından beri bu böyleydi."

Yaratılış Düşüncesi

“Tüm realite Üst ve Alt, ıslahın sonundaki nihai aşamada birdir ve Tek Bir Düşünceden yaratılmış ve doğmuştur. Bu tek düşünce tüm eylemleri yönetir, o eylemlerin özü, en yüce Hedef ve çalışmanın Özüdür. Onun kendisi mükemmeldir ve arzulanan bir ödüldür.”

Baal HaSulam, On Sefirot Çalışması

Kendini ıslah eden kişi her şeyde Yaradan'ın çalışmasını görür, Işığın eylemi Kendisi için bize ifşa olacak bir yer inşa etmektir. Böylece kişi Işığı, Yaratılış Düşüncesini, realitede işleyen tek bir düşünce olarak görür. Her şeyin varlık özünü hisseder, bu düşüncenin nasıl işlediğini anlar, her bir detayda ifşa olanı hisseder. Böyle bir insan Işığın tüm insanlar üzerinde içsel olarak nasıl işlediğini, onları nasıl değiştirdiğini, temizlediğini, duyarlı hale getirdiğini ve O'nun eylemlerini iyi özümsemek ve anlamak için yeteneklerini nasıl geliştirdiğini keşfeder.

Beklentilerle Bağ Kurmak

Soru: Planlarımı yerine getirmeden önce hangisinin Yaradan'ın planına uyduğunu, hangilerinin uymadığını nasıl bileceğim?

Önce Yaradan'ın planını inceleyip, ondan kendi planların için örnek almalısın. Böyle bir durumda, mutlaka karşılıklı bir ilişki olmalıdır, başka türlü olmaz.

Manevi Küreselleşme Bir Sıçrama Tahtası

Eğer bu gezegende yaşama devam etmek istiyorsak, kendimizi incelemeli ve gerçek bir değişimden geçmeliyiz. Yaşamın her alanında küresel krizle karşı karşıyayız: ekoloji, güvenlik, finans, eğitim ve toplum. Dünya krizi aynı zamanda bireysel düzeyde de bizi etkiliyor. Her ailede sağlık, ilişkiler, eğitim ve çocuklarla iletişimde- sorunlar var. Boşluk hissi ve depresyon her yere yayılırken, şiddet yükseliyor. Sanki her şey dağılıyormuş gibi görünüyor.

Kabala ilmi ulaştığımız bu aşamanın tesadüf olmadığını söylüyor. Bu, insan ırkı gelişim planında önceden düzenlenmiş bir durum. Hiçbir şey için suçlanamayız; bu aşamaya gelmek zorundaydık. Kabalistlerin yazılarında öngördüğü “Nesillerin dönüşü” aşamasının sonundayız. Sonunda muhteşem bir yükselişin bizi beklediği dönüm noktasına ulaştık. Küresel kriz bizim için yeni ve daha iyi bir yaşama atlama tahtamız olacak.

“İfşa olan bu negatif güçler, tırmanılan ve onu yükselten bir merdiven gibi insanlığın gelişmesine neden olur. İnsanlığı, gelişiminin arzulanan nihai aşamasına getirmek için kesinlikle görevlerini yaptıklarından, tüm suçlamalardan muaftırlar.”

Baal HaSulam, Illus

Michael Laitman

Yolu Kaybetmek

Hiç kimse dünyada neler olduğunu anlamıyor, ne liderler, ne akil adamlar ne de güç sahibi olanlar. Hiç kimse. Her durumda ne yaptığını bildiğini düşünen, dünyayı daha iyi bir yere nasıl dönüştüreceğini ve hangi devrimlerin ve değişimlerin yapılması gerektiğini bilen insanlar var oldu fakat bugün herkes çaresiz.

Neler olduğunu anlıyoruz fakat elimizden bir şey gelmiyor; kontrolümüz yok. Kendimiz için inşa ettiğimiz sistemler, örneğin ekonomik sistem bile kontrol dışı. Parayı, banka sistemini, sigorta şirketlerini icat ettik; ama yine de neler olacağını bilemiyoruz.

İnsan egoizmini kontrol etmek ya da yolsuzluk, yozlaşma ve açgözlülüğü durdurmak mümkün görünmüyor. Kendi kendimize zarar veriyoruz ve bunu durduracak bir şey yok.

İçinde olduğumuz çağ çok özel, kötülüğün ifşasının çağı. Hastalık net olduğunda, çare ortaya çıkar Kabala ilmi.

İki Zıt Ağ

“Her birey kendi ve başkalarının menfaatinin bir ve aynı şey olduğunu anladığında, dünya tam bir ıslaha gelir.”

Baal HaSulam “Dünyada Barış”

Dünya küçük bir köy haline geldi. Sonuç olarak, aynı sistemin içindeki bütünleşmiş parçalar gibi davranmamız gerek.

Kabala küresel krizin iki zıt sistem arasındaki bozulmanın sonucu olduğunu söyler. Birbirimize bağlı olduğumuz doğrudur, fakat ters bir şekilde. Aramızdaki bağ, karşılıklı sevgi ve güven üzerine kurulu olması gerekirken, egoist ve yıkıcı. Bu ters olma durumu alıştığımız bu düzenin işlevsiz kalmasına neden oluyor. Yeni sistemi eski kurallarla yönetmeye çalışıyoruz, bu nedenle de çalışmıyor.

Michael Laitman

Küreselleşme Nedir?

Küreselleşmeyi ülkeler arasındaki finansal bağım genişlemesi olarak algılıyoruz. Bir ülke araba üretirken, diğeri tarıma yöneliyor, bir üçüncüsü doğal kaynaklarını kullanırken diğeri ileri teknoloji üretiyor. Birbirimizle ticaret yapıp, bundan fayda sağlıyoruz.

Kabala ilmine göre, küreselleşme gerçek bir bağıdır, fakat sadece üretim ve bilgi paylaşımı ya da kültürel seviyedeki bir bağ değildir. Küreselleşme içsel bir bağıdır, tüm dünyadaki insanların kalplerini bağlayan bir ağın açığa çıkmasıdır.

Şimdilerde, aramızdaki bağım belirmeye başladığı yeni bir ego seviyesine ulaştık. Demir zincirlerle birbirimize bağlanmış gibiyiz. Ticaret ürünlerinin değiş-tokuşunu durdursak bile, bu ağ var olmaya devam eder. Bozulamaz. Bu ağ içimizden yüzeye çıkıyor ve içsel ipliklerle birbirimize bağlı olduğumuzu bize göstererek, her birimizi sıkıca sarıyor. Sonsuza kadar birbirimize bağlıyız.

Ne yapacağız? Bu yeni dünyada yaşamayı öğrenmeliyiz. Tek sisteme hükmeden küresel yasayla ilgili daha çok şey öğrendikçe, daha az acı çekeceğiz. Yeni bir yaşamı, etrafımızdaki her şeye ve küresel doğaya karşı doğru davranmayı öğreneceğiz.

“Toplumdaki her birey, bir makinanın içinde diğerkarklara bağlı bir çark gibidir. Ve bu tek çarkın kendi başına hareket etme özgürlüğü yoktur, fakat belli bir yöne dönen diğerkarklarla beraber makinanın çalışması için hareket etmeye devam eder.”

Baal HaSulam, “Dünyada Barış”

Kaçacak Bir Yer Yok

Bu küresel, finansal kriz aşamasında, her ülke diğerlerinden ayrılmanın, yüzyıl önceki gibi yaşamı sürdürmek için gerekli her şeye sahip olmanın ne kadar iyi olacağını düşünür. Zamanı geriye döndürüp, her şeyi önceden olduğu gibi yapsak; ithalata yüksek tarifeler uygulasak, başka ülkelerle minimal düzeyde ticaret yapsak ve iş ilişkilerini dondursak, daha basit yaşar ama en azından başkalarına daha az bağımlı oluruz.

Geri dönüş olmadığını anlamıyoruz, kendilerini ayıran ülkeler daha büyük sıkıntılarla yüz yüze geliyor. Bunların nereden geldiğini, Doğanın gücünden kaynaklandığını bilmiyorlar. Bu tıpkı bedeni saran bir hastalıktan kurtulmak için kendini bedenden ayırmak isteyen bir organ gibi. Kendi başına var olabilir mi?

“Biz sadece bir ulusun veya ülkenin yararına çalışan bir tutumdan değil, fakat tüm dünyanın esenliğinden bahsediyoruz çünkü dünyadaki her bir insanın iyiliği, tüm insanların yararına olmasıyla değerlendirilir ve ölçülür.”

Baal HaSulam, “Dünyada Barış”

Nükleer Enerji

Nükleer enerji gücü birbirimize nasıl bağlı olduğumuzu bize göstermek için açığa çıktı. Japonya'daki felaketin gösterdiği gibi, İsteyelim ya da istemeyelim yeryüzüne olan her şey hepimizi etkiliyor. Küresel enerji ihtiyacının % 9'unu sağlayan nükleer enerji çağında şu çok açık ki hepimiz aynı geminin içindeyiz.

Yardıma İhtiyacımız Var

Küresel krizden kendi başımıza çıkamayız. Bugüne kadar bilinen ve üretilecek olan tüm çözümler yardımcı olmayacak.

Bugüne kadar çoğalttığımız aklımız, duygularımız ve tecrübemiz işe yaramayacak. Çünkü sona, tam bir duraklama zamanına -egoist arzunun tükenişine- ulaştık.

Bundan sonra, sadece küresel arzu hükmedecek ve biz bunu nasıl idare edeceğimizi bilemeyeceğiz. Eğer ben sana bağımlıysam, sen de bana bağımlısın, herkes diğer herkese bağlı, çözümü olmayan bir sorunumuz var. Sonunda birbirimizi yok edebiliriz.

Açığa çıkan bu küresel realitede, yaşamaya ve gelişmeye devam etmek istiyorsak, yardıma ve bilgiye ihtiyacımız var. Bu nedenle Kabala ilmi bugün ifşa olmuştur.

“Bu kitapları açtığımızda, günlerin sonunda ortaya çıkacak tüm iyi şeyleri ve dünyevi meselelerle ilgili dersleri bulacağız.”

Baal HaSulam, Son Neslin Yazıları

Michael Laitman

Herkes Hissedecek

Tarih boyunca, kökümüze ters, Yaradan'a zıttık çünkü Yaradan'ın doğası sevgi ve ihsanken, bizim doğamız egoisttir. Ancak, egolarımız küçükken, bu durum bize çok acı vermiyordu. Sorunlarımız oldu fakat bugün içinde bulunduğumuz küresel boyutta değişti. Şimdi ise egomuz nihai derecesine ulaştı ve tek bir küresel ego haline geldi. Bu nedenle, hepimiz daha fazla acı çeker olduk.

Konuyu biraz daha derinleştirerek açıklayalım.

Işık Yaradan'dan yayılır ve tüm "Üst Dünyaları" kat eder. Üst dünyalar ışığı azaltan bir filtre, gizlilik zinciridir. Sonunda sadece ışığın çok küçük bir parçası bize ulaşır. Egoist ve ışıktan uzak olduğumuzda, ışık ve egomuz arasındaki boşluğun ölçüsüne göre acı çekeriz.

Şimdiye kadar her birimiz bireysel bir egoist, ışığa zıt, ayrı bir parçaydık. Bu nedenle çektiğimiz acı çok kötü değişti. Herkesin bizimle beraber acı çektiğini, yaşamın ne anlama geldiğini ve bununla yaşamak zorunda olduğumuzu düşünerek, kendimizi pasifleştirdik. Fakat şimdi yeni bir aşamaya girdik: küresel bir dünyadayız. Fark nedir? Basit: şimdi hepimiz birbirimize bağlıyız.

Bu nedenle, hepimiz ışığa olan zıtlığımızı gittikçe daha fazla ve acı, boşluk olarak hissediyoruz. Bu şimdilerde açığa çıkan Var Olma Yasası sistemi. Nitekim bu güçlü zıtlık, bizi ışıkla eşit olma sürecinin başlangıcına getiriyor.

"Dünya barışı ve Tanrı bilgisi bir ve aynı şeydir."

Baal HaSulam, "Barış"

Her Şey Dev Boyutta

Küresel dünyada her hareketin küresel bir karşılığı vardır. Küresel sistemin mükemmel bir örneği insan bedenidir. Her organın bedenin genel işleyişi çerçevesinde bir görevi vardır. Herhangi bir damardaki tıkanma bir seri zarara sebep olmak için yeterlidir. Küçük bir sorunla karşılaştığımız bir zamanı düşünün, diyelim ki bu sorun tırnağınızda olsun. Bu durum bedeninizin genel hissini nasıl etkiler?

Bu örnekten yola çıkarak, küresel dünyada bireysel davranışının ne kadar etkili olduğunu anlayabiliriz. Böyle bir sistemde tamamen kazanmak ya da kaybetmek mümkündür. Her yatırımınızda size milyonlarca “yüzde” verecek bir bankayı başka nerede bulacaksınız?

İnsan Irkının Geleceği

İçinde olduğumuz küresel dünyayı hissetmeseniz de, aramızdaki bağ yakında yüzeye çıkacak.

Şimdilik, şu şekilde düşünebiliriz: Her birimiz diğer herkesin oksijen vanasını elinde tutuyor. Eğer vanayı birisi benim için açmazsa, hava alamam. Bu örnek hepimiz içindir.

İnsanların vanayı açma ya da kapatmasını belirleyen şey bana karşı olan tavırlarıdır. Onları açmaları için zorlayamam; sadece sevgi bunu onlara yaptırabilir. Böyle bir dünyada, karşılıklı sevgi olmadan yaşamımı sürdüremem.

Kıtlık ya da Bolluk

Eğer sevgi ve karşılıklı güven ile birbirimize bağlanırsak, dünya bollukla dolar ve hiç kimse hiçbir şeyin eksikliğini hissetmez. Çünkü kıtlık veya bolluk, dünyamıza inen Üst Işığa uyum sağlamamıza bağlıdır.

Işıkla bağımız veya onun eksikliği Doğanın her seviyesinde kendini gösterir -cansız, bitkisel, hayvansal ve insan.

Depremler, kasırgalar, seller, yangınlar, depresyon, aile bağının bozulması ve küresel ekonominin dar boğaza girmesi, her şey Işıkla uyum eksikliğimizden kaynaklanır.

Öyle anlaşılıyor ki dünyanın kontrolü elimizde.

Michael Laitman

KONUŞAN SEVİYE

Sınırsız Varoluş

Nesilerdir geliyoruz ve şimdi bir şekilde doymuş gibiyiz. Fakat yaşam amacını bilmeden amaçsızca yaşamın imkânsız olduğunu hisseden pek çok insan, varoluşumuzun anlamıyla ilgili soruları düşünmeye başladı. Tatiller, hobiler ve yaşamın diğer getirileri çok hoş, fakat bir şeyler eksik.

Kabala bize, Doğanın evriminde cansız, bitkisel, hayvansal ve konuşan seviyelerin olduğunu ve bu seviyelerin insan ırkı için de geçerli olduğunu söyler. Şimdiye kadar geçirdiklerimiz insan ırkının cansız, bitkisel ve hayvansal seviyelerindeki gelişimdi, bugün ise tamamen yeni bir seviye olan konuşan seviyenin bir parçasıyız.

Cansız, bitkisel ve hayvansal derecelerde kendi içimizde yaşadık. Elbette başkalarını da hissettik fakat onlar bize hizmet etmek için arka plandaydı. Farkında olmasak da egomuz nedeniyle kendimizi onlardan uzaklaştırdık.

Konuşan seviyede başkalarıyla birlik içinde yaşarız. Bu bize tamamen farklı bir realite algısı verirken, insanı yeni bir varlığa dönüştürür. Yaşamı dışımızda değil, içimizde hissetmeye başlarız. Manevi dereceye -konuşan seviye- bu yaşamda yükseleceğiz. Sonra, hayvansal bedenimiz yok olsa bile, manevi varlığımız devam edecek.

“Maneviyat, ne zamana ne de yere bağlıdır ve orada ölüm yoktur.”

Baal HaSulam, Baal HaSulam'ın Yazıları, "Etimin içinden Yaradan'ı Göreceğim"

Kolektif Ruh

Bedenimizdeki her bir hücre sadece tüm bedenin yaşamını devam ettirmesi içindir. Hiçbir hücre ya da organ yalnızca kendini düşünmez. Her bir organ bedenin ihtiyaçlarını sağlamak için çalışır ve bedenin yaşamasını sağlar.

Eğer aramızda bilinçli bir farkındalıkla bedenin organları gibi bağlanırsak, "kolektif bedenin" yaşamını hissetmeye başlarız. Aramızda inşa edeceğimiz bağ sistemine "kolektif ruh" denir ve biz onun içinde manevi yaşamı hissederiz.

Michael Laitman

Sanal Bağdan Manevi Bağa

Soru: Bana öyle geliyor ki, insanlar birbirleriyle konuşmak yerine e-mail ve mesaj yoluyla iletişim kurmayı tercih ediyor. Bu neden böyle?

Bu oluyor çünkü ego sanal iletişimin daha çok tercih edildiği bir dereceye ulaştı. Başkalarını istemediğimizden değil, fakat bilgisayar karşısında iletişim kurarken kendimizi daha rahat hissediyoruz. Bu şekilde başkalarının bedeni ya da dışsal formuyla ilişkimiz olmuyor, bunu tercih ediyoruz.

Bunun neden olduğunu anlamak için fenomenin kökünü bilmek zorundayız. Alma arzusu içimizde büyüdü ve hayvansal derecenin üzerine çıkmak istiyor. Hayvansal derece bize daha fazlasını veremez; başkalarıyla teması sağlayamaz.

Daha çok içsel bağ aramalıyız, şimdilerde sanal bir bağa ulaştık. Bu İnternet devrimini ve neden herkesin buna doğru çekildiğini açıklıyor. Sosyal ağlar ve forumlar bu günlerde safsatayla dolu ve gerçek hazzı sağlamıyor olsa da, yine de belli bir bağ kurduğundan buna bağımlı olduk.

Bir sonraki aşamada, bu sanal bağ bize yetmeyecek ve daha derin bir bağ arayacağız. Başkalarıyla konuşan seviyede içsel olarak bağ kurmak isteyeceğiz.

Evrimin Doruk Noktası

Doğanın planı insan ırkını maksimum gelişime, en yüksek dereceye yönlendirmektir, bu nedenle "Ben kimim?" "Ben Neyim?" "Neden, nasıl, ne için?" soruları içimizde büyür. Bu, Yaratılışın bizi yönlendirildiği evrim planının doruk noktasıdır.

İçimizde konuşan seviyeye ulaştığımızda, Doğada olan her şeyi edinecek ve gelişim planını keşfedeceğiz. Tüm Doğayı saran güce benzer olacak ve Doğada olan her şeyi hislerimiz ve bilgimizle kontrol edeceğiz.

"Yaratılış amacı, ne cansız seviye ve yeryüzü, ay ya da güneş gibi büyük küreler, ne de bitkisel ve hayvansal seviye içindir, sadece insanlık içindir... alma arzularını ihsan etmeye çevirdiklerinde ve onları Yapan'la form eşitliğine geldiklerinde, Üst Dünyalarda onlar için hazırlanan dereceleri edinirler.

Baal HaSulam, "Zohar Kitabı'na Giriş"

Michael Laitman

Altı Bin Yıl

Yaklaşık olarak 5774 yıl önce, konuşan seviyeye - ilk insan yükseldi. Ondan önce yaşayan sayısız nesil, manevi farkındalık olmadan yaşadı. O, bu dünyanın sınırlarının ötesinde uzananı edinme arzusunu geliştiren ilk insandır.

Adı Adame LaElyon (En Yüce Olana benzeyeceğim) kelimelerinden gelen Adem'di ve o insanın Yaradan'a benzeme arzusunu temsil etti. O ilk Kabalisti ve ilk Kabala kitabı Melek Raziel ona atfedilir. Kitabın adı "Gizli güç", bizden gizli fakat bize hükmeden Doğanın kapsamlı gücü anlamını taşır.

Âdem'in Yaradan'ı ifşa etmeye başladığı gün, "Dünyanın yaratılış günü" olarak adlandırılır. Bu ilk kez olarak insanlığın maneviyata dokunduğu ve bu nedenle İbrani takviminin başladığı zamandır. Doğanın planına göre, en fazla altı bin yıl içinde tüm insanlar konuşan seviyeye ulaşacak.

"Tüm insanlık bu muazzam gelişime en sonunda gelmek zorundadır."

Baal HaSulam, "Kabala İlmının Özü"

Sonsuzluk – Sınırsızlık

İki parçaya ayrılmış gibi görünen tek bir realitede yaşıyoruz: ifşa olan ve gizli realite. İfşa olan kısım beş duyuyla algılanır. Gizli kısım ise ancak başkalarına karşı arzularımızı ıslah edersek ifşa olur.

Gizli olanın ifşasında dereceler vardır. Bu aşamalı süreç, sadece gözlüklerini takınca görebilen bir insanın durumuyla kıyaslanabilir; dürbünle uzaklara, bir teleskopla yıldızlara bakabilir. Tüm bu aletler görüşünü geliştirir.

Benzer şekilde biz de gizli olan realiteyi, alma kaplarımızın, arzularımızın ıslahını yaparak geliştirebiliriz. Her ilave ıslah daha yüksek bir realiteyi ifşa eder. Bu şekilde gizli olan açığa çıkar.

Tüm realiteyi ifşa ettiğimizde, Adam HaRișon'a, Eyn Sof'a (sonsuzluk) geri döneceğimiz düşünülür. Eyn Sof nedir? Önümüzde her şeyin açıldığı sonsuzluktur. Tüm arzularımız yüzde yüz ıslah olur ve Eyn Sof Işığıyla dolar.

“İfşa olan' ve 'gizli olan' isimleri eğitimsiz olanların düşündüğü gibi belli bir tip bilgiye dayanan değişmez isimler değildir. Daha ziyade, bunlar sadece insan bilinciyle ilgilidir. Yani, keşfettiği ve deneyimlediği tüm kavramlara, insan 'ifşa olan' derken, henüz tanımlanmamış kavramlara da, 'gizli olan' der.”

Baal HaSulam, “Bedeni ve Ruhu”

Michael Laitman

Ebeveynler, Çocuklar ve Eğitim

Yeni Bir Nesil

Bugünün nesli özel bir nesil. Bizim peşinden koşmaya alıştığımız şeyler genç neslin ilgisini çekmiyor. Bilinçaltında yaşam şeklimizin onları tatmin etmediğini ve yaşamaya değer olmadığını hissediyorlar. Engelleyedemedikleri yeni arzuları var. Bu çocuklar bize hiperaktif gibi geliyor, bu yüzden huzursuzluklarının bir hastalık olmadığını anlamayıp, onlara ilaç veriyoruz. Bu yeni bir doyum metodu arayan egonun doğal gelişim süreci. Bugünün gençliği bizi tatmin eden şeylerle yetinmiyor. Yeni bir eğitim metoduna, farklı bir yaşama ihtiyaçları var.

Her nesil, daha önceki nesillerin tecrübelerinin izlerini içinde taşıyor. Bu her zaman böyle oldu. Fakat bugün insan gelişimiyle ilgili olarak tarihi bir dönüm noktasındayız. Daha ileri bir seviye yaşama yükselmenin eşiğindeyiz. Bu nedenle genç nesil bizim gibi yaşamamanın, yaşamı boşa harcamak olduğunun farkında. Sanki bunu daha önce yaşadılar ve tekrar yaşamak istemiyorlar.

İçsel Boşluk

Bugünün çocukları yaşamı anlama ihtiyacıyla dünyaya geliyor. Bu doymamış ihtiyaç içlerinde boşluk yaratıyor ve kendileriyle ilgili ne yapacaklarını bilmiyor gibi görünüyorlar. Yetişkinlere küçümseyerek bakıyorlar çünkü ihtiyaçları olan şeyi onlar sağlayamıyor. Aslında ne istediklerini tam olarak tanımlayamıyorlar.

Diğer seçeneklerin eksikliği durumunda alkole ve uyuşturucuya dönüyorlar. Suçlanamazlar; içlerindeki boşluk o kadar büyük ki, bir şeylerle onu doldurmak zorundalar. Bu boşluk hissi, yaşamlarını sürdürebilmek için yaptıkları şeyin ve eğitimdeki küresel krizin kökü.

Bu koşullarda onlara daha iyi bir eğitim sağlamak ya da daha gelişmiş oyunlar icat etmek yardımcı olmayacak. "Neden yaşıyoruz" sorusunun cevabı olmadan hiçbir şey onları tatmin etmeyecek. Ebeveynler olarak, çocuklarımızın neyin eksikliğini hissettiğini ve kalplerinin derinliklerinden gelen bu dünyanın sınırlarını kırma arzularını iyi anlamalıyız.

Michael Laitman

Bilgi, Eğitimle Bir Değildir

Ne yazık ki, eğitim sistemi gerçek anlamda bir “eğitim” değil. Bu sistem çocuklara okuma, yazma, fizik, kimya, tarih gibi konularında belli oranda bilgi sağlıyor fakat onları eğitmiyor ya da insan yapmıyor. Sonuçlarını hepimiz görüyoruz.

Müfredata bakan birisi için bu oldukça açık. Tartışma ve diyaloga ne kadar zaman ayrılıyor? Eğitmek için öğretmenler ne gibi araçlar kullanıyor? Eğitim, çocuklarımızın beynine ne kadar bilgi aktarıldığıyla değerlendiriliyor ve hepsi bu. Bu, iyi not alma endüstrisi. Çocuklarımız, politikacılar ve finansal elitler tarafından kontrol edilen, belli görevleri yapan robotlara ve iş piyasası için taze kana dönüşüyor.

Okulların öncelikli ilgi alanı, mühendis, işçi, ya da herhangi bir işi yapacak kişiyi “üretmek.” Kimse kişinin performansıyla ilgilenmiyor. Bu durum Endüstri Devrimi sırasında oluşturulmuş eğitim düzenine dayanıyor. O dönemde okullar, çiftçileri işçilere dönüştürmeyi hedefleyerek, onları temel matematik ve mühendislik derslerine yöneltti, böylece makinaları çalıştırmayı ve yönergeleri okumayı öğrendiler. Ne yazık ki, okullar hâlâ bu yaklaşımla yönetiliyor.

Fakat şimdi, gerçekten eğiten bir sisteme geçiş yapmamız gereken bir aşamaya ulaştık. Bu eğitim, çocuğun bu konu ya da şu konu hakkında ne kadar şey bildiğiyle ilgili değildir; çocuğun bir “insan,” yani diğer insanlarla birlik içinde olmasıyla ilgilenen bir sistemdir.

Gelecekteki Okul

“Hiçbir yenilik yapmadık. Çalışmamız sadece insanın içinde saklı olanı aydınlatmak içindir.”

Menachem Mendel

Okulları çocukların hoşça vakit geçireceği bir yere dönüştürmeliyiz çünkü insanoğlu baskıyla gelişemez. Kişi baskılandığında, kendini kapatır, bugün öğrencilere olan şey de budur. Çocukların gelişmek için özgür olmaya ihtiyaçları var. Bu dünyadaki yerlerini ve hedeflerini bulmak zorundalar ve bu kararlar mutlaka içlerinden gelmeli.

Rufun Yaşı Yoktur

Çocuklara yetişkinler gibi davranmalıyız. Çocukların duygusal davranışlara ihtiyaçları yok. Daha ziyade bizim gibi olduklarını hissetmek istiyorlar. Fiziksel olarak çocuk olsalar da, içlerinde bize bakan bir çift yetişkin göze sahiptirler.

Çocukları bir yere götürdüğümüzde, onlara nereye ve neden gittiğimizi, orada ne yapacağımızı açıklamalıyız. Onlarla müzakere etmeli, bir yetişkin gibi davranmalıyız. Eğer bu şekilde davranırsak, bu davranış şekli çocuklara büyük neşe verir. Aslında, onlar için, “yetişkin” olmak en eğlenceli oyundur!

Yeni Bir Dünya, Yeni Kalıplar

Her dakika hem çocuklar hem de yetişkinler, düşüncelerine ve belli davranış kalıplarına göre hareket eder. Davranış biçimleri, konuşma tarzı, giyim ve diğer her şey başkalarında gördüklerine göre yapılır. Bu önce anne ve babayla başlar sonra yakın arkadaşlar, televizyon, internetle devam eder.

Her durumda, daha önce gördüğümüz davranış kalıplarını uygularız. Tıpkı aktörler gibi, “kalıp bankasından” belli bir davranış şeklini seçer ve ona göre davranırız.

Şimdilerde, birbirimize bağlı olduğumuz bu yeni realitede, insanlara yeni bir algıyla bakmalıyız: dünyanın barışı benim barışı; dünyanın başarısı, benim başarım. Bunlar yeni dünyanın davranış ve eğitim kalıplarıdır.

Michael Laitman

Dostunu Kendin Gibi Sev

Bolluk

Bugün her zamankinden daha fazla insan depresyona ve çaresizliğe düşüyor, uyuşturucudan, alkolden ve ilaçlardan medet umuyor. Tatmin olamama nedeniyle bugün dünyada eşi görülmemiş bir çaresizlik söz konusu.

Bu eksiklik nereden kaynaklanıyor? Bu, haz arzusunun hep daha fazlasını isteme unsurundan kaynaklanıyor. Bu nedenle tıpkı fiziksel açlık gibi, hepimiz içimizde boşluk hissediyoruz. Gerçekte tatminsizlik 21.yüzyılın en büyük sorunu.

Kabala ilmi bu çaresizliğe bir çözüm öneriyor. Haz arzusunu doldurmanın direkt bir yolu olmadığını ve bu yüzden başka bir seviyeye yükselmek zorunda olduğumuzu söylüyor. Bizim için her zaman kullanılabilir olan sevgi ve ihsanla doyum bulabiliriz.

Burada birbirine zıt iki şey var: Öncelikle başkalarının sevgisini edindiğimde, özgür olurum. Neden? Çünkü daima başkalarını sever ve onlara ihsan ederim. Bunda beni kimse sınırlayamaz. Böyle bir aşamada sürekli olarak eylemlerimden haz alırım.

Bu şu soruyu getirir, "Farz edelim ki gerçekten başkalarını sevmek ve onlara vermek istiyorum, peki verecek bir şeyim olacak mı? Kendi ihtiyaçlarımı zor karşılıyorken, başkalarımıkiyle nasıl ilgileneceğim?"

Aslında Kabalistler (Kendini-sevmeden, başkalarını sevmeye geçmiş insanlar) der ki, başkalarını sevmeye ve ihsan etmeye başladığımız an, onlara sınırsızca geçirebileceğimiz Yaradan Işığıyla dolarız.

Bu manevi aşamada başkalarını hazla doldurmak istediğimizde, haz bizi doldurur. Sınırsız mutlak iyilikle dolarız ve tüm endişemiz başkalarına ihsan etmek olur. Eylemlerimiz Yaradan'ınkiyle benzer olur; O'nun ortağı olur, O'nu sever ve realitedeki en yüksek hisse, bütünlük ve sonsuzluğa ulaşırız.

Bu noktada, "Dostunu kendin gibi sev" sözünün kibarlıkla ilgili olmadığını anlamaya başlarız. Daha ziyade, bu bizim için Yaradan'ın derecesine ulaşabileceğimiz bir araç, bir atlama tahtası olur.

"Kişi başkalarını sevmeye geldiğinde, direkt olarak Yaradan'la form eşitliği olan Dvekut'tadır (bağlanma). Bununla beraber, acıyla dolu kendi dar dünyasından çıkarak, Yaradan'ın ve insanlara ihsan etmenin engin ve ebedi dünyasına girer."

Baal HaSulam, "Dinin Özü ve Amacı"

Michael Laitman

Bir Anne ve Çocuk Gibi

Küçük bir çocuk yemek, içmek, oynamak ya da yürüyüşe çıkmak istediğinde annesi onun yanında olur. Anne çocuğunu ayrılmaz bir parça olarak hisseder. Çocuk, annenin arzular siteminin anahtar elementidir ve bu nedenle her şeyini ona verir. Doğa, annelerin çocuklarının yaşamını devam ettirmesini bu şekilde sağlar.

Manevi dünyayı hissetmek için, başkalarına karşı bir annenin çocuklarına davrandığı gibi davranmalıyız. Bu aşamalı bir süreçtir, bunun mümkün olabileceğini hayal etmemiz zor olsa bile -kendiminkinden daha çok başkalarının arzularını doyumam gerek- yine de, içimizde böyle bir his mevcuttur. İçimizde köklenmiş manevi bir "kişilik" taşıyoruz. Bunu Kabala çalışmasıyla uyandırabiliriz, bu şekilde manevi kişilik gizlilikten açığa çıkıp büyümeye başlar.

Tüm Yarattılışa Kendini İlişkilendirmek

Bedenimdeki bir organ işlevini yapmazsa ne yapar ve onu nasıl işler hale getirebilirim? Normal fonksiyonuna dönmesi için yollar ararım. Parça tamir olduğunda, onu yeniden elde etmişim gibi hissedirim.

“Dostunu kendin gibi sev” önermesiyle çalışma şeklimiz budur. Tüm Yarattılışı kendimize atfeder, tüm parçalarını içimize döndürürüz. Aslında başka birisine karşı çalışmıyoruz, daha ziyade sonradan kendimiz olarak ifşa olacak parçalara, doğru davranmayı öğreniyoruz.

“Tek ihtiyacımız olan ruhumuzdan düşen tüm bu küçük parçaları bir araya getirmek ve onları tek bir bedende birleştirmek. Bu beden içinde, yüce Aklın ve Işığın muhteşem dalgaları sonu gelmeyen bir şelale gibi, baktığımız her yere akacak.”

Baal HaSulam, 4. Mektup

Michael Laitman

Tek Yasa

Yetmiş milyonun sevgi, birlik ve Arvut (karşılıklı sorumluluk) içinde olduğunu düşünün. Banka kredisi almak için kefile ihtiyacımız olmayacak ve başkalarından bir şey saklamak zorunda kalmayacağız. Kimse başkasının sahip olduklarına dikkat etmeyecek ya da sınırlarına girmeyecek. Hiçbir şeyi yasalastırmaya ihtiyacımız olmayacak, tıpkı annelerin bebeklerine olan yaklaşımını yasalastırmaya ihtiyacımız olmadığı gibi. Sevgi onları doğal olarak yönlendirir. Sevgi olduğunda, Sevgi Yasasından başka bir yasaya ihtiyaç olmaz.

Sevgi ve ihsan niteliklerini elde ettiğimizde her şeyin bu kadar basit olacağını kabul etmek bizim için zor. Kimseye bundan bahsetmek zorunda değiliz. Başkaları yararına hareket ettiğimizde, karşılığında sonsuz manevi hazzı alırız.

“Kişi, ihsan eden ikinci bir doğa elde ettiğinde... Yaratılışın tüm sıkışmışlığından özgürleşir... Kendini Yaradan’ın dünyasında özgürce dolaşırken bulur. Ve ona hiç zarar ya da şansızlık gelmeyeceğinin garantisini alır.”

Baal HaSulam, “Dinin Özü ve Amacı”

Kadın ve Erkek

İki Zıtlık

Erkek ve kadın arasındaki büyük fark, yüksek manevi kaynaktan gelir.

Manevi dünyada, "erkek" veren güç, "dişi" alan güçtür. Onlar önemleri açısından birbirine eşit, özlerinde zıt olan iki kısımdır. Onlar için Yaratılış amacı, Kabala deyimiyle "çiftleşme," tek güç olarak birleşmektir. Yine de bu olduğunda bile aralarındaki fark var olmaya devam eder.

Erkek, Kadın ve Sevgi

Dünyamızda her şey ego, güç ve kontrol tarafından yönetilir. Böyle bir dünyada kadınların statüsü ikinci planda gibi görünür çünkü doğal olarak erkekler daha fazla güce, özgürlüğe ve bağımsızlığa sahiptir.

Erkekler fiziksel olarak daha güçlüdür ve hak etmedikleri yerlere gelip, karar vermede önemli rol üstlenirler. Çoğu kez kadınlar onlara yer açmak için kenara çekilir ve bir anne gibi davranır. Dünyanın adaletsizce işleyiş şekli budur.

Kabala ilmi, her şeyin sevgi ve ihsan etme gücüne göre işlediği, tüm zıtlıkları ve farklılıkları birleştiren tamamen farklı bir dünyadan bahseder.

Egoist eğilimden sevgi ve ihsana geçişte kadınların önemli bir rol üstleneceği bir dünya göreceğiz. Manevi dünyada kadınlar, Yaratılışın merkezi olan Sefira Malhut'u temsil ederler. Yeni dünya ondan doğacağından, her şey onlar içindir.

Michael Laitman

Manevi Bir İlişki

“Kadın ve erkek ödüllendirildiğinde, Kutsallık aralarındaadır.”

Babil Talmudu

Çiftler, aralarındaki bağım gücünü -Yaradan-hissettiklerinde ve Yaradan’ın onları bir olarak birleştirmesini istediklerinde, ilişkilerinin avantajını kullanabilirler.

Kadın ve erkek arasındaki manevi ilişkide, çift Yaradan’ı keşfetme ortak arzusuna sahip olur. Birbirlerini, bu süreçte ortak hisseder ve diğer eşi kendilerini idrak edebilecekleri bir parça olarak algırlar.

Birbirleriyle Yaradan vasıtasıyla ilişki kurmaya çalışırlarsa, Yaradan’ın aralarındaki boşluğu doldurduğunu hissetmeye başlarlar. O gelir ve onları bağlar ve tamamen farklı, bu dünyanın dışında bir aile haline gelirler.

İnsan Olmak

Maneviyatta, kendini iptal edene insan denir. Bu, etrafındakilere hükmeden ve patronluk yapanı onurlandıran dünyanın maço algısına terstir. Maneviyatta maskülen (erkeksi) olmak, ıslah eden Işığa yer açmak için başkalarının değil, kendinin üstüne çıkmak demektir.

Haz, Işık ve Kapla İlgili Olarak

Soru: Neden insanlar sekse doğru çekilir?

Manevi dünyada ruh Işıkla "çiftleşme" aşamasındadır. Bu dişi ve erkek kısım arasında bir bağdır ve realitedeki en yoğun haz hissine sebep olur. Maddi dünyadaki fiziksel çiftleşme, manevi çiftleşmeyi temsil eder. Seks dünyadaki tüm arzuların kökü olduğu için, bizi bu kadar meşgul eder.

Bizim dünyamızda, seksten gelen haz, maddi ve manevi haz arasındaki farkı açık olarak gösterir. İnsanlar seksi çok fazla düşünür ve yoğun haz almayı hayal eder, fakat sonunda doruğa ulaştıklarında, haz harcanır ve hemen kaybolur. Sonra, bir sonraki haz için kovalamaca başlar.

Diğer yandan manevi çiftleşme, sürekli olarak büyüyerek kişiye sonsuz yaşam hissini veren bir çiftleşmedir. Bilinçaltında, ruhun içinde, sadece bu çiftleşmeye özlem duyarız ve yaratılış sebebimiz budur.

Michael Laitman

Eksiklik ve Doyum

Kalbim Boş

Soru: İnsanların pek çok arzusu ve özlemi var. Etrafta koşuşturuyor, çalışıyor, ilerliyor ve başarılı oluyorlar. Fakat büyük arzularımızı gerçekleştirdiğimizde bile neden kendimizi boş ve anlamsız hissediyoruz?

Kabala ilmi bize Yaradan'ın yarattığı her şeyin haz almak için olduğunu, öğretir. Bu nedenle Yaratılıştta sadece iki eleman vardır: Işık ve arzu, onun doyumu ve eksikliği ya da daha basit olarak - haz ve haz alma arzusu.

Yaratılan arzu, "Sonsuzluk dünyası" denilen nihai aşamadan dereceler halinde -cansız, bitkisel, hayvansal ve insan- bu dünyaya iner.

İnsanın "fiziksel arzu" olarak tanımlanan arzuları yemek, seks ve aileyken, "insan arzuları" para, ün, şeref, kontrol ve bilgidir. İnsani arzularımız çevremizden gelir ve onlar vasıtasıyla gelişir.

Arzu geliştikçe, insanlar boşluk hissetmeye başlar. Önceleri bazı arzulara eksiklik hissi duyarız, örneğin para kazanma arzusu. Bunu elde ettikten sonra, saygı arayışına başlarız. Saygıdan, güç aramaya ve güçten bilgiye geçeriz. Arzudan arzuya ilerlememiz bu şekildedir.

Şimdi, insan ırkı tüm bu arzuları genel olarak elde ettiğinden -ruhunun köküne bağlı olarak- manevi arzu içimizde doğuyor. Bu arzunun doğasını tam anlayamıyoruz; sadece bu dünyanın bize sunduğu hazları hissetmemize rağmen, kalbimiz boş. Neden

boş? Etrafımızdaki şeyler artık bizi tatmin etmiyor ve bu yeni arzu belirsiz ve gizli.

Bu demektir ki yeni bir aşamaya ulaştık: manevi arzu gelişmemiz ve bizi hazzın köküne -Eyn Sof dünyası- geri götürmek için içimizde uyanıyor.

Michael Laitman

Kötülüğün Sonu Var mı?

Dünyada gördüğümüz kötülük bizi mükemmel iyiliğe götüren bir güçtür.

Daha önce söylediğimiz gibi, sürekli olarak kendini doymayı isteyen haz arzusuyla yaratıldık. Arzu, “Orada tatmin olacaksın” denildiği gibi, hazza yönelir ve kendini doyurur. Ancak, arzu doyduğu anda, etkisizleşir.

Yaşamlarımıza bir göz atalım. Eğer hiçbir şey için bir arzumuz olmazsa, çaresizliğe düşeriz. Bir şey arzu etmek, yaşadığımızı, hareket halinde olduğumuzu hissetmek zorundayız. Yine de, doyum elde ettiğimiz anda, haz kaybolur ve kendimizi boş hissederiz. Nesilden nesle, andan ana, gelişme şeklimiz budur.

Bu dünyadaki gelişimimiz tamamlandığında, hiçbir şeyin bizi gerçekten tatmin edemediğini hissetmeye başlayacağız. Bu noktada daha yüksek bir dünyaya ilerlemek zorundayız. Öyle anlaşılıyor ki, bu dünyadaki acı bizi farklı tarzda, kaybolmayan bir doyumla -ebedi, manevi doyum- tanıştırmak için bir araçtır.

“Kişi, Yarattıklarına iyilik yapma Arzusunda olan yaratılışın kökünden gelen canlılık ve haz olmadan yaşayamaz. Dolayısıyla, her yaratılan haz ve mutluluk alabileceği bir yeri aramak ve bulmak zorundadır.”

Baal HaSulam, Şamati 35

Ne Anlamı Var?

Her geçen gün daha fazla insan rutin hayatlarının onları tatmin etmediğini hissediyor: Çalışmak, evlenmek, araba, ev satın almak, çocuk yetiştirmek, promosyon almak. Çoğu genç evlenmek istemiyor, evlenseler bile çoğu boşanıyor çünkü beraber yaşama gerekliliği hissetmiyorlar. İnsanlar gittikçe bencilleşiyor ve bir başkasına tahammül etmek ve kendini ona adamak zor geliyor.

Bugünün yaşamı kaçmak için büyük fırsatlar sunuyor: geziler, sinema, yaşamın anlamını düşünmemek için meşgul olacak pek çok şey. Yine de tüm bunların arkasında "Ne anlamı var?" sorusu asılı.

Üniversiteye gitmek, para kazanmak, çocuk yetiştirmek... ne için? Elli yaşına ulaşmak ve torunlarla ilgilenmeye başlamak için mi?

"Eğer bir tarafta kişinin yetmiş yıllık yaşamında hissettiği tüm hazları, diğer tarafta çektiği tüm acı ve üzüntüyü, bir araya getirip sonucu görebilseydik, doğmamış olmayı tercih ederdik."

Baal HaSulam, "Dünyada Barış"

Michael Laitman

Yeni Bir Metot

“Bu dünya arzu ve onun boşluğuyla yaratılmıştır, ona sahip olmak için harekete ihtiyaç duyarız. Bilinir ki eylemin çokluğu insana acı verir... Ancak, hem sahiplenmekten muaf ve hem iyi hissetmek imkânsızdır... Bu nedenle, sahiplenmenin doyumunu almak için eylemi seçeriz. Ancak tüm bu sahiplenme sadece kendisi için ve ‘kim yüze sahipse, iki yüz ister’ şeklinde olduğundan, kişi sonunda ‘elinde arzusunun yarısıyla’ ölür. Sonunda, her iki şekilde de acı çeker: artan eylemin acısı ve sahiplenmenin eksikliğinin acısı.”

Baal HaSulam, On Sefirot Çalışması

Tarih boyunca, bu dünyadaki hiçbir şeyin insanlığı tamamen doyuma ulaştırmayacağı sonucuna ulaşan insanlar oldu. Gelişmiş egolarının, içlerindeki boşluğun dışında, haz alma arzusunu dolduracak yeni bir metot keşfettiler.

Âdem ve İbrahim'den başlayarak, Şimon Bar Yohai ve Kutsal ARI'den, neslimizin büyük Kabalistlerinden Baal HaSulam'a kadar tüm bu insanlar, bizim için Kabala metodunu geliştirdiler.

Boşluğun “havada” hissedildiği bugün, sınırsız haz almanın yeni bir seviyesi için Kabala hepimize ifşa oldu.

Doğa Bağlanma Eğilimi

Bedenimizin hiçbir parçası diğerleri olmadan var olamaz. Örneğin kalp, en hayati parçadır fakat beyin, böbrekler ve ciğerler olmadan ne işe yarar?

Bedenin şimdiki formuna ulaşması, farklı organların karşılıklı sorumluluk içinde hareket etmeleriyle gerçekleşir. Her organ üzerine belli bir görev alır ve diğer ihtiyaçlarının karşılanması işini başka organlara bırakır. Bu tıpkı kalbin şöyle demesi gibidir, "Ben pompa olma görevini üstlenip, diğer tüm fonksiyonları sana bırakacağım. Sana güveniyor ve kendimi sana teslim ediyorum."

Yaşam ilk başladığında, hücreler arasında savaş vardı. Sonra hücreler, yaşamak, düşmanca ortama karşı kendilerini korumak ve ondan daha çok faydalanmak için hücre kolonileri oluşturdular. Daha sonra bu koloniler, kendi içlerinde farklı fonksiyonlara bölünmeye başladı. Bu süreç güven ve karşılıklı sevgiyi gerektirir çünkü kendinizi başkalarına verdiğinizde, tamamen onlara bağımlı olursunuz.

Doğanın bireysel elementleri daha ileriki gelişim aşamalarına ulaşmaları amacıyla birleştirme eğilimi, şimdi insan seviyesine ulaştı. Böyle bir birlik, her bireyin benzersizliğini iptal etmez. Tersine, herkes kendi özgün yerini bulur. Dahası, birlik her birimize kendi başımıza hissedemeyeceğimiz yeni bir hissiyat sağlar: yüksek boyutlardaki ahenkli yaşam-kolektif ruhun yaşamı.

“İnsanlık hedefine, tam anlamıyla başkalarını sevmeye ulaştığında, dünyadaki tüm bedenler tek bir bedende ve kalpte birleŖecek, ancak bundan sonra insanlık için tasarlanan tüm mutluluk tüm ihtiyaıyla ifŖa olacak.”

Baal HaSulam, “Özgürlük”

Ekoloji ve Doğal Afetler

Dünyayı tehdit eden ekolojik bozulma, Doğayı koruma yolları bulmada sayısız çabayı da beraberinde getirmiştir. Örneğin, eğer daha az fosil yakıtı kullanırsak, ekolojinin iyileşeceğini düşünürüz. Bu nedenle uluslararası antlaşmalarla bu kısıtlamayı hayata geçirmeye çalışıyoruz. Fakat harekete geçen bir volkan tüm arabalarımızın toplamından daha fazla karbondioksit ve duman yayıyor.

Kabala ilmi çabalarımızın doğru çözümü üretmediğini söylüyor. Doğadaki denge eksikliği, araba emisyonu ve üretim fazlası plastikten daha ileri bir düzeyde yıkım yaratıyor. İnsanların havayı kirletmesine engel olsak bile, bu Doğanın dengesini düzeltmeye yetmez. Gerçek sorun başkalarına karşı düşüncelerimizin seviyesidir: içimizde bir volkan patlıyor ve egonun tsunamisi her şeyi yok ediyor.

İnsan ilişkilerindeki denge eksikliği her geçen gün artıyor. Bizden, doğanın tüm alt seviyelerine -hayvansal, bitkisel ve cansız- yansıyarak, yine bize doğal afetler olarak geri dönüyor.

Kabala'ya göre, tüm Doğa, özü sevgi ve verme olan Yüce Aklın hükmettiği yaşayan tek bir beden. Bu Akıl, evreni cansız, bitkisel, hayvansal seviyelerde mükemmellikle yönetiyor. Bu ahengi insan derecesi için biz kendimiz bulmalıyız. Egoist kalplerimizi, aklımızı ve diğer insanlarla ilişkimizi ıslah edene kadar, doğal yaşam gittikçe kötüleşecek ve afetler bize her yönden saldırmaya devam edecek.

Michael Laitman

Işığın Tadı

“Realitenin tüm yönleri, düşüşler ve yükselişler İnsanım düşünce gücünün yükselişine ve düşüşüne bağlıdır.”

Raiafi Kook, Raiafi'm Hazineseri

İyileşme Zamanı

Onceki nesillerde, çiftçiler birkaç koşulu dikkate alırdı: ne zaman yağmur yağacak, ne zaman güneş olacak, ne zaman ekip ne zaman biçecekler. Zamanla talepler daha karmaşık olmaya başlayınca, onlarda daha donanımlı olmaya başladılar. Bugün her şey en ufak detayına kadar hesaplanıyor -her bitkinin ihtiyacı olan su miktarı, ne kadar sıklıkla sulanacağı, hangi gübrenin kullanılacağı gibi. Bu ince hesaplamalar olmadan yeryüzü yeterli ürün veremez.

Benzer bir süreç toplumda da söz konusu. Şimdiye kadar gelişigüzel yaşadık. Şimdi ise yaşamak için daha karmaşık detayları dikkate almak zorundayız. Şimdiye kadar yaptığımız gibi devam etmemiz imkânsız, çünkü Doğa birbirimizle olan ilişkilerimizi iyileştirmemizi istiyor. Dünyayı zenginleştirecek olan yeni insanı yükseltecek doğru koşulları öğrenmek zorundayız.

Michael Laitman

Kanser

Bugün insanlık kendini tüketiyor gibi görünüyor: Şiddet, terör, yozlaşma -insanlar birbirini sömürüyor ve tıpkı bedendeki kanser hücreleri gibi etraflarındaki her şeyi bozuyorlar. Bu süreç tüm bedenin tükenmesine yol açıyor.

“Barış” makalesinde Baal HaSulam, “Doğa yasalarını özümsemenin gerekliliği” konusunda şöyle yazar, “Bizden ne istediğini bilmemiz, en azından acımasızca cezalandırılmamız için doğanın yasalarını incelememiz hayati önem taşır. Doğa insanlığı sosyal bir yaşama mecbur eder. Bu nedenle Doğanın yerine getirmeye bizi mecbur ettiği yasaları incelemek zorundayız.

“Doğayı genel olarak incelediğimizde, toplum içinde izlenecek sadece iki kural buluruz. Bunlara ‘alma’ ve ‘ihсан etme’ denir... Cezası hemen geldiği için, alma emrini derinlemesine incelememiz gerekmez. Fakat diğer emir, topluma ihсан etmede, ceza hemen gelmekle kalmaz aynı zamanda dolaylı olarak da gelir.

“Dolayısıyla bu emir doğru olarak algılanmadığı için insanlık birçok felaket, savaş ve yoklukla karşılaşmış ve bunların bugüne kadar sonu gelmemiştir. Doğa, akıllı bir yargıç gibi bizi gelişimimize göre cezalandırır. Görüyoruz ki, insanlık geliştikçe varlığımızı saran acılar ve felaketler daha da artıyor.

“Böylece, İlahi Gücün bize her bireyin toplumun mutluluğu ve başarısı için elinden geleni yaparak ihсан etmeyi mutlak kesinlikle yerine getirmemizi emretmesiyle ilgili olarak, bilimsel ve deneysel bir temele sahip olduk. Bunu tam anlamıyla yerine getirene kadar Doğa bizi cezalandırmaktan ya da

öcünü almaktan vazgeçmeyecektir. Buradan Doğanın bizi kesinlikle yeneceği sonucuna varmalıyız.”

Buharı çıkarmak

Doğanın üzerinde olduğumuzu düşünerek yanlış yapıyoruz. Bize öyle geliyor ki Doğa önümüze serili ve biz sadece onunla ne yapmak istediğimizi seçiyoruz. Doğadan geldiğimizi unutuyoruz; hiç yoktan ortaya çıkmadık. Doğanın parçası olduğumuzu anladığımızda her şey daha basitleşir ve biz ilerleriz.

Cansız, bitkisel, hayvansal ve insan seviyeleri sürekli olarak gelişen tek bir sistemin içindedir. Şimdilerde, varlığımızın bir sonraki aşamasına doğru gelişmemiz gerekiyor. Gecikmemiz Doğanın alt derecelerine baskı yapıyor.

Durum gittikçe kötüleşiyor ve cansız seviyede kendini gösteriyor: Yer kabuğu hareketleri, depremler ve tsunamiler. Ancak bununla da kalmayacak, bitkisel ve hayvansal seviyelerde de bu sıkıntılar yüksek derecelere ulaşacaktır.

Hayvanlar için Prozac

İnsan Yaratılışın merkezi olduğundan, başka bir varlık için kafa yormamıza gerek yoktur. Diğer tüm varlıklar... onunla beraber yükselir ve düşer."

Baal HaSulam, Zohar Kitabı'na Giriş"

Bu günlerde yeni bir fenomene tanıklık ediyoruz: hayvanlarımız depresyona giriyor. Hayvanlar için anti-depresan ilaçlar üretiliyor ve veterinerler reçetelerine bunları yazmak zorunda kalıyor.

Bu fenomen bize insanların hayvanlar alemini nasıl aşağıya çektiğini gösteriyor. Bizim için programlanan gelişim planının gerisindeyiz. Doğanın geri kalanı bizim daha yüksek bir seviyeye çıkmamızı ve böylece tüm Yaratılışı beraberinde yükseltmemizi beklerken, biz küçük, yüzeysel şeylerle ilgileniyoruz.

Tüm Boşlukların Üzerinde

Amacımızı maddi yaşamın üzerine çıkaramadığımız sürece, fikrin çocukları olmamıza rağmen dünyasal bir ifşa elde edemeyeceğiz.”

Baal HaSulam, “Sürgün ve Kurtuluş”

Kabala ilmi, maddi seviyede ortak bir paydanın bulunamayacağını söylüyor. Dünyada her şey sonsuz parçaya bölünmüştür. Ortak kökümüz sadece Yaradan’dır. Yalnızca Yaradan’ı edinmeye karar verdiğimizde, yaşam amacımız aramızdaki bütün boşlukları doldurur.

Kabala ilmi farklı insanları bir araya getirmeyi başarır çünkü dünyasal nitelikleri dikkate almaz. Onun amacı her bireyin kalbine dokunmak ve onu geliştirmektir. “Kalpteki nokta” belirdiğinde, tüm dünyasal kılıflar düşer ve gerçek bağ yaratılır, çünkü bu nokta kişinin kendisi tarafından doldurulamaz.

Dünyanın İslahının Düzeni

Manevi bir topluluk, insan ırkı üzerinde mükemmellik ışığının parlamasını sağlayacak, bir geçiş kapısı olarak inşa edilmiştir... böylece onlar başkalarını sevmenin özündeki mutluluğu ve huzuru anlayabilirler."

Baal HaSulam, "Karşılıklı Sorumluluk"

Sonunda tüm insanlık "Dostunu kendin gibi sev," yasasını idrak edecek. İnsan doğasının ıslah sürecini kolaylaştırmak için, bu ıslah metodu, bir grup insan tarafından geliştirildi.

Bugün, bize ıslah metodunu aşılamanın Maneviyat'ın içsellliğini ve Kabala ilmini öğrenerek, manevi bir ulus olmayı tekrar başarabiliriz.

Michael Laitman

Tapınak

Bir insanın kalbi Tapınak olmalıdır... Kişi Kutsallığın içine işlemesiyle ödüllendirilmelidir."

Barufi Şalom Aşlag (Rabaş) Rabaş'ın Yazıları

"Tapınak" arzu, "Kutsal" sevgi ve ihsandır. Eğer kişinin, başkalarını sevmeye ve onlara ihsan etmeye arzusu varsa, buna içindeki "Kutsal Tapınak" denir.

Geçmişte, bu his aralarında bağ kurmuş pek çok insanda vardı. Sonrasında manevi edinimlerini maddesellikte nasıl ifade edeceklerini anladılar. Sonuç olarak, Kutsal Tapınak maddi dünyada da inşa edildi. Bugün, tüm insanların kalplerinin ıslahına odaklanmalıyız böylece ıslah metodu tüm dünyada ifşa olur.

Tüm insanlık birleştiğinde ve kolektif ruhun tüm parçaları bir araya geldiğinde, realitedeki en yüksek dereceye ulaşacağız: "Üçüncü Kutsal Tapınak." Bu aşama içimizde ifşa olacak Işık, "Keter" derecesinin Işığı en büyük Işık -"Yehida" Işığı- olacaktır.

Kap ve Işık

Dafia Çok Hissetmek

Soru: Kabala'da bahsedilen Işık nedir? Bunlar ışığın gerçek izi midir?

Işık duygularımı ve aklımı dolduran şeydir. O bir his, anlayış ve farkındalıktır. Her doyum, her türlü haz ve mutluluğa "Işık" denir. Şimdiki durumumuzda, bu dünyada yaşıyor ve her türlü hazı hissediyoruz. Onlar da ışıktır, fakat çok küçüktür. Zohar'da onlara "ince bir ışık," tüm dünyaya yaşam getiren ışığın çok küçük bir parçası denir.

Bilim evrenin eşsiz bir enerjinin kıvılcımıyla başladığını ispat etmiştir. Bu dünyamıza inen ve bizde dâhil içindeki her şeyi yaratan manevi bir kıvılcımdır.

Işığın yoğunluğunun geri kalanı bu dünya derecesinin ötesindedir. Bu ancak biz de Işıkla aynı nitelikte olursak hissedilebilir: sevgi ve ihsan. Bu demektir ki, onunla eşit olduğumuzda, onu bizden gizleyecek hiçbir perde ve sınırlama olmayacak.

"Kişisel-sevgi koşulundan çıkmadan önce, kişi Işığı hissedemez. Bu nedenle, kişi önce kişisel-sevgi koşulundan çıkmalıdır. Aksi takdirde kısıtlama insanın üzerinde olur."

Barufi Şalom Aşlag (Rabaş), Rabaş'ın Yazıları

Kabala'daki İlk Ders

Işık" (haz), "kabı" (haz ve mutluluk alma arzusu) yaratır. Kabın içinde var olan her şey ışıktan gelir. Işık ve kaptan başka hiçbir şey yoktur.

Gelişimimiz ölçüsünde var olanı hissederiz. Bir bebek dünyaya geldiğinde, dünyayı belli bir derecede anlar. Büyüdükçe, daha çok anlamaya başlar. Manevi olarak büyümemiz de bu şekildedir. Sürekli var olan sonsuz hazzı ve içindeki ışığı hissetmek için kabımızı geliştiririz.

Işığa Olan Tutku

Hepimiz ışıktan doğduk; bu sebeple onu edinmek istiyoruz. Çabamız ve özlemimiz bunun için. Bilinçaltında arzuladığımız tek şey bu.

Yaşantımızdaki tüm hazlar -yeni giysiler, güzel bir araba, iyi yemek- her şey ışıktan gelir. Haz bize kılıflanmış gibi görünür, örneğin dinlenme, sıcaklık ya da güzel bir manzara. Ancak, hepsinin içinde aslında ışığı hissederiz.

Aşamalı olarak, bu kılıfları açmak ve onun kaynağını -ışığın kendisini- ifşa etmek isteriz. Gerçekte yeni bir arabaya ihtiyacımız yok. Evet, yeni şeyler bize haz verir ama hep daha fazlasının, artık bizi mutlu etmeye yetmeyen şeylerin ötesindeki hazların peşinden gideriz.

Geliştikçe daha güç algılanan, daha örtülü şeyleri istemeye başlarız. Geçmişteki büyük, önemli şeyler, küçülür, kaybolur. Nicelik, niteliğe dönüşür.

Arzularımız, maddesel arzulardan manevi arzulara doğru gelişir. İçsel olarak ışığa olan özlemimizin farkındalığına geliriz. Onun bizi sadece yiyecek, seks, para, ün, kontrol ya da bilgi vasıtasıyla değil, kendisiyle doldurmasını arzularız.

İnsanlar, geçirmekte olduğumuz sürecin, depresyonun, çaresizliğin, bağımlılığın, boşanmaların ve şiddetin sebebinin, ışığın eksikliği olduğunu anlamıyorlar.

Işığı İfşa Etmek

Dinle, her şey ortaya çıkmadan yaratılanlar yaratılmadan önce, Üst Işık tüm varoluşu doldurdu. Hiçbir boşluk yoktu, ne bir boş hava ne de bir oyuk, her şey bu Sınırsız, Saf Işıkla doluydu.

“O’nun saf arzusu, dünyaları yaratmak ve Dünyaların yaratılma sebebi O’nun Adlarının, Eylemlerinin ve Unvanlarının mükemmelliğinin Işığını getirmek olduğundan, Eyn Sof Kendini, O’nun orta noktasında kısıtladı.”

Ari, Yaşam Ağacı

Kabala ilmi bize her şeyin Işıktan geldiğini öğretir. Işığın içinde, küçük bir nokta yaratıldı ve bundan tüm realite gelişti. Bu nokta Yaratılışın özüdür. Nokta, Işığın içinde yayılmaya, Işığı perdelemeye, Işıktan farklı formlar almaya ve farklı seviyelerde ve derecelerde Işıktan uzaklaşmaya başladı. "Dünyalar" bu noktadan yaratıldı.

Nokta, içindeki akla "insan" denilen bir aşamaya ulaştı -kendini anlayan, hisseden bir arzu. Bu onu yaratan ve tasarlayan Işığa göre ters bir düzendir. "Neden" ve "nasıl" sorularını sorar. Işığın uyanması bu şekilde olur ve bu arzu kendini bağımsız, Işığa doğru yönelen ve inşa eden olarak hissetmeye başlar.

Bunu, dünyadaki yaşamın gelişiminden, bir damla spermin küçük bir bedeni yaratmasına kadar her yerde görebiliriz. Aşamalı olarak, beden bireysel gelişimine başlar -arzular, düşünceler ve fikirler. Manevi olarak da büyümemiz bu şekildedir. Bir zamanlar Işığın içindeki bu kara nokta kendini bilmeye ve Işığa bağlamaya başlar. Sonunda, nokta Işık gibi olur.

Michael Laitman

Bitmeyen İhsan

Işıktaki değişiklik olmaz. Daha ziyade tüm değişim kapların içindedir.”

Baal HaSulam, Şamati 3

Işık, durağan aşamadır ve değişmez. Sadece ihsan eder. Bu tıpkı kendime yaklaştırdığım ya da uzaklaştırdığım bir kaynak gibidir.

O'na olan tüm yakarmalarım, içimde O'nun kesintisiz ihsanımı hissedebileceğim bir değişime sebep olur. Bu demektir ki, geçirdiğim her değişimde, O'nu farklı hissederim, fakat bu O farklı olduğu için değil, ben "O'nu" farklı hissettiğim içindir.

Benzer şekilde, Işık iyiye ve kötüye "iyi ve iyilik yapandır." "İyiye ve kötüye ne demek?" Kötüler için de mi iyilik? O'na zıt olmaları ve zıtlıkları ölçüsünde çektikleri acı haricinde, evet.

Bağ Kurma Noktası

İnsanlar aralarındaki bağı artan egolarının üzerinde ifşa ettiklerinde, "Işığın tadı" hissederler.

Işık onları yüksek bir anlayış ve bağ derecesine getiren, bir çeşit tamamlayıcıdır. Kabala ilmi, var olmanın sırrının, bizden gizli olan Işığın insanlar arasındaki bağda açığa çıkması olduğunu açıklar.

Michael Laitman

Kabala Yazıları

Güçler Dünyası

Üst Güçler dünyamıza iner ve onun içinde işler. Dünyada gördüğümüz her şey, bizde dâhil, bu güçlerin aktivitesinin bir sonucudur. Bu gücün kendisini hissedemez veya nereden geldiğini bilemeyiz çünkü onlar yüksek dünyalardan, güçlerin dünyasından bize iner.

Kabalistler Üst Dünyayı ifşa ederek bununla ilgili kitaplar yazdılar. Bu şekilde Üst Güçlerin dünyamıza nasıl indiğini ve işlediğini öğrenmemizi sağladılar. Bu güçlerin dünyaya indiği gibi bizim de kökümüze geri yükselmemiz için yol gösterdiler.

Üst Güçler bize zıttır. Biz alma arzusuyla yaratıldık, oysa onlar ihsan etme ve verme arzusudur.

Kabala yazılarını okurken, bu güçlere benzer hale gelmek için, onların niteliklerinin bizim üzerimize işlemesini niyet etmeliyiz. Okumak bizi etkiler ve zamanla çabamız karşılığında onları kendimize çekeriz, tıpkı çocukların oynadıkları oyunlar vasıtasıyla büyüyüp, gelişmeleri gibi.

Kabalistlerin Yazıları

Soru: Neden Kabalistler kitap yazdı ve bu yazıların özelliği nedir?

Yazılar ifşadır. Her nesilde Kabalistler kitap yazmıştır çünkü nesilden nesle ruhların egoları büyür ve yeni algılar edinir. Maneviyatın ifşasının koşulları değişir ve bu nedenle Kabalistler ıslah metodunu yenilemek ve yeni nesle uyarlamak gereği hissederler.

“Kabala Öğretisi ve Onun Özü” makalesinde, Baal HaSulam şöyle açıklar, “Gerçeğin ilmi, nesilden nesle geçirilmelidir. Her nesil bir öncekine bir şey ekler ve bu şekilde ilim gelişir. Bu şekilde halka açılması daha da uygun hale gelir.”

Manevi olarak gelişen ve okuduğu yazının içsel anlamına bağlanan kişi onların içinde tüm dünyayı keşfeder. Bu yazılar yalnızca bir metin değil, arzusu dâhilinde çalışmaya başlayan kişinin üzerinde işleyen bir programdır.

Özetlersek, kitaplar vasıtasıyla Kabalistler manevi gelişim aşamalarını öğretmekle beraber, Üst sistemim içsel gücünü de bize aktarırlar. Bu nedenle Kabala metinlerini okumak kişiyi manevi olarak ilerletir.

Michael Laitman

Baal HaSulam'ın Yazıları

Yazdığım Tefsir bir merdiven görevi gördüğü için, onu Sulam (Merdiven) olarak adlandırdım, eğer zenginliklerle dolu bir çatı katımız varsa, ona ulaşmanız için merdiveninizin olması gerekir. Sonra dünyadaki tüm bolluk ellerinizde olur.”

Baal HaSulam, Zofar Kitabı'na Giriş

Baal HaSulam, Kabala ilminin ifşasında muazzam bir çalışma gerçekleştirdi. O olmasaydı, seçilmiş birkaç Kabalistin özel ruhuna sahip olmayan bizler, maneviyatı edinemezdik.

Bu büyük Kabalistin gücü, bütün seviyelerde “her şeyi düzenlemesi” sebebiyle ortadadır. Ondan öncekiler Yaratılışın tüm sistemini Kutsal Kitap, efsaneler, yasalar aracılığı ile açıklamaya çalıştılar. Fakat bugün onun sayesinde realiteyi düzenlenmiş ve metodik olarak çalışabiliyoruz.

“Neslime ilmi açmakla ödüllendirildim.”

Baal HaSulam, Kabala Öğretileri ve Onun Özü

Mesih'in Gücü

"İlmin kitlelere yayılmasına 'Şofar (festival borusu) denir.' Sesi uzaklara yayılan bir Şofar gibi, ilmin yankısı dünyaya yayılacak, öyle ki tüm uluslar Tanrısal bir ilim olduğunu duyacak ve bilecek. Kurtuluşun eşiğindeki bu nesil, buna layıktır. Bu sebeple, sırları ifşa edecek olan Mesih'in Şofarı'nın sesini duymaya başlamak çok değerlidir."

Baal HaSulam, Mesih'in Şofarı

Bizi kendini-sevmeden başkalarını sevmeye getiren güce "Mesih" denir. Mesih'in gücü her bireyde açığa çıkmalı ve doğuştan sahip olduğumuz egoizmi ıslah etmelidir. Bu nedenle Kabala metinleri bizim neslimizde ifşa olmuştur.

Kabala'da Mesih'in gücüne aynı zamanda "İslah eden Işık" denir. Bu yüzden büyük bir liderin gelip mucizeler yaratmasını beklemek yerine, Kabala metinlerini açmak ve Işığın üzerimizdeki işleyişini öğrenmeye başlamak en doğrusudur.

Kabala Çalışması

Ön Koşul Olmadan

Soru: Herkes Kabala çalışabilir mi?

Kabala çalışmak için ön bilgiye ihtiyaç yoktur. Kabala ilmi dediğimiz Gerçeğin İlmi, yani Maneviyat'ın içselliği, hiç kimse için koşul öne sürmez. Onu herkes çalışabilir.

Okuma yazma bilmeyen bir kişi bile dersleri dinleyebilir, sadece dinlemek bile işe yarar. En sonunda, kişi gerçeği hissetmeye başlar. Gerçeğin İlmi'nde, aklımızla değil, manevi olarak gelişme arzumuzla ilerleriz. Özellikle öğrenilen materyalin çok azını anlayan, kendini eksik ve çaresiz hisseden insanlarda yeni bir kap daha hızlı açılabilir.

İyileştiren Güç

Neden o zaman Kabalistler herkesi Kabala ilmini çalışmaya zorladılar? Çünkü onun içinde yaymaya değer büyük bir şey vardır: Kabala ilmine bağlananlar için muhteşem, paha biçilmez bir şifa. Ne öğrendiklerini anlamasalar bile, öğrendiklerini anlamak için duydukları büyük arzu vasıtasıyla, ruhlarını saran Işığı kendilerinde uyandırırılar.”

Baal HaSulam, On Sefirot Çalışmasına Giriş

Kabala metinlerinde “İslah eden Işığı” almak zorunda olduğumuzu okuduğumuzda, bunu neyle kıyaslayabiliriz? Bu tıpkı hasta bir insanın damardan ilaç alması gibidir. Her damlada, daha çok ilaç damarlarına girer. Benzer şekilde, okuduğumuz her kelimedede ıslah eden Işığı çekmeliyiz.

Önceleri özlemimi duyduğumuz Işığın ne olduğunu, nasıl ıslah ettiğini bilemeyiz. Ama yine de, yapmamız gereken çalışma şifasını almaktır.

Kabala metinleri, farklı bir boyuttaki güç kaynağına bağlanmamızı sağlar. Bu yazılar vasıtasıyla Üst Dünyalar bizi manevi yaşama döndürür.

Michael Laitman

Saran Işık

Anlamadığım ve hissetmediğim geniş, büyük bir sistemin içindeyim. Bu devasa sistemde “bu dünya” denilen çok küçük bir noktada yaşıyorum.

Tüm sistemi nasıl ifşa edecek, bilecek, hissedecek ve sahibi olacağım? Sistemdeki ışığı çekerek, duyularımı, içsel kanallarımı, bilincimi yenileyecek olan yaşam gücü elde ederim.

Üst Realitedeki ışık beni sarar. Her an ordadır fakat ben onu hissedemem çünkü niteliklerim ışığa zıttır. Sadece etkisini uyandırabilirim ve bu etkiye “Saran Işık” denir.

Işık, ben uyanana kadar beni sarar, korur ve iyileştirir.

“İnsan sadece Kabala ilmini çalışmak için yaratılmıştır.”

Ari'nin yazıları

Bize Zarar Veren Islaha Gelecektir

Kendi gücümle egonun üstüne çıkamam. Eğer tüm varlığım egoist alma arzusuysa, o zaman kendimi kendimin dışına çıkaramam.

Burada devreye ıslah sistemi girer -çalışma, kitaplar, öğretmen ve grup. Bu şekilde ıslah eden ışığı kendime çekerim.

Kimse benden Yaradan'ın yarattığını ıslah etmemi istemiyor. Yaradan bununla ilgili şöyle der: "Kötü eğilimi Ben yarattım; Maneviyatı şıfası için yarattım. Seni eksik yaratan Ben'im ve seni ıslah edecek olan da Ben'im. Sen sadece eğiliminin kötü olduğunu anlamak ve Ben'den onu iyiye değiştirmemi istemek zorundasın. Seni bekliyorum."

Işık Nasıl İşler

Doğanın Üst Gücü, sevgi ve verme gücü, O'nun Yarattığı Yaratılışın tüm parçaları arasındaki bağıdır.

Biz kendimizi kötü hissederiz çünkü bu ahenkli sistemi terk ettik. İyi hissetmek istiyorsak, "bütünlük" denilen bu sisteme geri dönmek zorundayız.

Nasıl döneceğiz? Sisteme dönmek ve kendimizden çıkmak istediğimizde, bize etkileyecek olan gücü içimizde uyandırırız. Bu, Saran Işığı, sistemden bize dönen gücü, bizi ıslah eden Işığı, uyandırmak olarak kabul edilir.

Bu güç arzumuzun yoğunluğuna, uyandırma derecesine ve sistemden talep etmemize göre işler.

Gerçek Ben

Işık parladığımda, içimde var olan her çeşit niteliği açar. Bu nitelikler benden gizlidir; onları ne görür ne de hissederim.

Bir bebek gibi büyüdüğümü düşünürüm fakat durum böyle değildir, sadece bana öyle gelir, gerçekte yeni bir ifşa olmaz.

Kendimi az bilmemin haricinde ben ölümsüzüm. Eyn Sof'a (sonsuzluk) ulaşana kadar, içimde daha çok niteliği açığa çıkarmak için Işığı çekmek zorundayım.

Yaradan'a benzer nitelikleri edinmek istiyorum. Onları açığa çıkarmak ve Işığın gelip beni uyandırmasını istiyorum.

Öyle anlaşılıyor ki, Işığı ben açığa çıkaramam ama onu çekebilirim. Bu böyledir, O beni -gerçek beni- açığa çıkarır ve Eyn Sof'a yaklaştırır.

Kendimi ifşa ettikçe, merdivenin derecelerini çıkarım.

Hayali Realite

Fantezi Bir Yerde Yaşamak

İyi bir film seyrettiğimizde, o kadar çok etkileniriz ki dünyayı unuturuz. Realitemiz, seyrettiğimiz film olur. Ağlar, güler, nefret eder, korkar, kaybeder ve kazanırız.

Kabala'ya göre, yaşamımız uzun bir filmidir. Uyur, kalkar, yer, içer, çocuk sahibi olur, yaşar ve ölürüz, hepsi bu filmin içindedir. Çok gerçek görünür çünkü onun dışına hiç çıkamayız. "Bu dünya" denilen tiyatronun içinde birden birisinin gelip bize: "Dinle, bir tiyatrodasın. Bir gezidesin, sana bazı elektrotlar yerleştirildi ve onlar vasıtasıyla görüntüler beyinden dışarı yansıyor" diyene kadar, bu şekilde yaşarız.

Bu tiyatrodan uyanmamız için Kabala ilmi verilmiştir. Sumi olarak yaşamda hiçbir şeyi değiştiremeyiz; sadece çalışırız. Çalışırken Kabala yazılarındaki eşsiz güç, ıslah eden Işık bizi etkiler. Aşamalı olarak değiştikçe realite algımız da değişir.

Yanlış İnsanın Kendisindedir

Egoist eğilimler, örneğin kontrol etme arzusu ve kibir hepimizin içindedir. İçimizde yükseldiklerinde, onlara pek dikkat etmeyiz fakat başka insanlardaki bu eğilimler bizi rahatsız eder.

Egomuz, sert ve bilge bir yargıç gibi, başkalarında açığa çıkan kötülüğü bulmamıza yardım eder. Her bir detaya dikkat ederek onları yargılarız.

Ego, kendimiz dışındakileri kötü görmemize neden olur, ancak sonra gerçekte her şeyin bizim içimizde olduğunu idrak ederiz. Buna "hata insanın kendisindedir" denir. Zamanla, "çok otoriter" veya "kibirli" olanın onlar değil, onları öyle görmeme sebep olan ıslah olmamış arzumuz olduğunu anlamaya başlarız.

"Dostunda kötülük gören kişi, aynaya bakıyor gibidir. Eğer yüzü kirliyse, bunu aynada görür, eğer yüzü temizse, aynada hiç hata görmez. Ne görüyorsa, odur."

Baal Şem Tov

Michael Laitman

İçsel Kaplar, Dışsal Kaplar

Yaradan tarafından oluşturulmuş mükemmel bir sistemin içindeyiz. Yaratılışın özü “alma arzusudur” ve mükemmel olan bu sistem yaratılan kolektif arzudur. Bu arzuya aynı zamanda “kolektif ruh” ya da “Adam HaRișon’un (ilk insan) ruhu” denir. Fakat Yaradan kolektif ruhu sayısız parçaya böldü. Her birimiz bu kolektif ruhun bölünmüş parçasını taşıyoruz.

Bölünme yüzünden, arzularımız iki kısma ayrılır: İçsel kaplar Şoreş (kök), Neşama (ruh) ve Guf (beden) ve dışsal kaplar (Levuş (kılıf) ve Heyhal (giriş)).

İçsel kaplarımı “Ben” olarak hissederim ve bu yüzden onlara özen gösteririm. Dışsal kapları ise ben değil, başkaları olarak hissederim. İçsel ve dışsal kaplar birbirine zıttır, içsel kaplarımı daha fazla sevdiğim, dışsal kaplarımdan o kadar nefret ederim.

Neden? İki kabın arasındaki “ayrım” benim dışarıya bakıyor gibi olmama sebep olur. Bu nedenle başkalarına karşı egoistçe davranırım.

Tıpkı Rüya Görüyormuşuz Gibi

Yaratılışın başlangıcından, ıslahın sonuna, tüm nesiller gelişip, olması gerektiği gibi ıslah olana kadar, hepsi yaşamları binlerce yıla uzanan tek bir nesildir.”

Baal HaSulam "Barış"

Şimdiye kadar bize öyle geldi ki, "Ben" ve "dünya" iki ayrı şey. Fakat şimdi, on binlerce yıla yayılmış insan gelişiminin sonunda, "Ben" ve "dünyanın" bir bütün, Doğanın küresel, tüm cansız, bitkisel, hayvansal sistemin ve insanın tek bir mekanizma olduğunu idrak etmeye başladık.

Bununla beraber, gerçekte dışımızda hiç kimsenin olmadığı, her şeyin içimizde var olduğunu anlamaya çok yaklaştık. Üst Boyutları keşfetmek üzereyiz. Bu yeni bir yaşamın, şimdiye kadar gördüğümüz rüyadan, parçalara ayrılmış ve bölünmüş bir realitede yaşadığımız hissinden uyanmanın başlangıç noktası.

Geçmişe baktığımızda, etrafımızdaki her şeye egoist yaklaşımımızın aslında bize zarar verdiğini anlamaya başladık. Kendimizden nefret ettik, kandırdık, yalan söyledik ve çaldık. Bir yalanı, bir yanlışlığı yaşadığımızı sonunda fark edeceğiz.

Ama yine de, her ifşa, kendimiz olarak ifşa olacak tam bir birlik ve ahenge bir adım daha yaklaşmamızı sağlayacak. Dahası, bütün bir realiteye ait olduğumuzu anlayarak, her şeyde mevcut olan sevgi ve verme gücünü, Üst Gücü, ifşa edeceğiz.

Radyo Alıcısı Gibi

Etrafımızdaki Üst Işık durağandır. Bütünlüğün ve sonsuzluğun, sınırsız bilginin alanıdır. Ancak, onu hissedemeyiz çünkü kendimize kapalıyız. Egomuz bizi içeriden kapatıyor.

Işığın hissetmek için, Işığın niteliklerine benzer nitelikleri inşa etmemiz gerekir. Bu bir radyonun, dalga boyuna göre kendini ayarlamasına benzer.

Kabala ilmi gerçekte alma ilmidir. Bizi saran alandaki mevcut bilgiyi almamızı sağlayacak nitelikleri edinme metodudur. Bunu yaptığımız zaman, kendimizi kapanmış hissetmeyiz. Tersine, sonsuzluk dalga boyutundaki Üst Işığa uyumlu hale geliriz.

Kendimizi Yenilemek

Farz edelim ki, bilgisayarımda sadece Word programı yüklü olsun ve bir e-postayla bana Excel dosyası gönderilsin. Dosyayı Word programını kullanarak açmaya çalışırım ama açılmaz. Bu dosyayı açmam gerek, fakat benim programım bunu yapmayı reddediyor. Bilgisayarıma bana bu programı açacak yeni bir program yüklemekten başka bir çarem yok. Elbette yeni bir veri tabanı gerekiyor.

Manevi gelişimde de benzer bir süreçten geçeriz. Kabala ilmini kullanarak, arzumuzun üzerine yeni bir program "yerleştirir" ve sonra yeni imgeler, yeni bilgiler ediniriz. Şimdiye kadar doğuştan sahip olduğumuz kendini-sevme programımız vardı. Şimdi ise başkalarını sevme kavramını anlayan bir program yükleyerek, kendimizi yükseltiyoruz. Yeni programla, yeni dosyalar hemen açılır!

"Kendini-sevme, haz ve mutluluğa ulaşmamızdaki tek engeldir."

Rabaş, Rabaş'ın Yazıları

Michael Laitman

Yeni Bir Nitelik, Yeni Bir İmaj

Eğer farklı duyularımız olsaydı, realiteyi farklı hissederdik. Bunu hayvanlar da görebiliriz. Örneğin köpekler, realiteyi koku, yılanlar ısı, yarasa ve yunuslar duyma vasıtasıyla algılar. Öyleyse gerçek realite nedir? Böyle bir şey var mıdır?

Yirminci yüzyılın başında, Einstein, dünyayı yeni bir kavramla tanıştırdı: Görecelik Kavramı. Gözlemleyenin (ya da gözlenen nesnenin) hızına bağlı olarak, realitenin uzay ve zaman ekseninde tamamen farklı görüldüğü sonucunu keşfetti. Daha sonra kuantum fizikçileri, insanın gözlemlediği olayı etkilediğini ve realitenin görüntüsünün, gözlemleyen ve gözlenen nesne ya da fenomenin niteliklerine bağlı olarak değiştiğini buldular.

Doğduğumuzdan beri, realiteyi belli bir şekilde algılıyoruz. Bu nedenle realitenin bu olduğunu düşünüyoruz. Fakat gerçek şudur ki, bu sadece bizim algımızdır. Şunu sorabilirsiniz, "Bu bizim için fark eder mi? Neden Kabalistler, realitenin algısıyla ilgileniyor ve realitenin görüntüsünün bize bağlı olduğunu anlatmak için uğraşıyor?" Bunu yapıyorlar çünkü farklı bir dünya hissetmemizi sağlayacak Kabala metodu vasıtasıyla kendimize yeni duyular, yeni nitelikler eklememizi istiyorlar.

Aslında, nereden geldiğimizi ve nereye gittiğimizi bilmiyoruz ve kısa yaşamlarımız süresince bize olanları kontrol edemiyor ya da kaderimizi değiştiremiyoruz. Bu seçenek sadece üst dünyalarda var.

Uzağı göremeyen ve etrafında ne olduğunu görmek için gözlük takan bir insan gibi, orijinal doğamıza

yeni nitelikler ilave edebilir ve Üst Dünyayı onların vasıtasıyla görebiliriz. Dünya görüntümüz kaybolmaz, fakat ona yenisi ilave olur.

Michael Laitman

İnsan Kendi İçinde Yaşar

Baal HaSulam, "Zohar Kitabı'na Giriş" kitabında şöyle yazar, "Örneğin görme duyumuzu ele alalım: Önümüzde harikalarla dolu geniş bir dünya görürüz. Fakat aslında tüm bunlar içimizdedir. Diğer bir deyişle, beynimizdeki fotoğraf makinası bize dışımızdakileri değil, içimizdekileri yansıtır." Baal HaSulam ayrıca, aklımızın içinde "onun içindeki her şeyi terine çeviren bir çeşit parlak ayna olduğunu ve bu nedenle dünyayı zihnimizin dışında, önümüzdeymiş gibi gördüğümüzü" söyler.

Bu konuyu açmak için, insanı beş giriş kanalı olan -gözler, kulaklar, ağız ve eller- kapalı bir kutuyla kıyaslayalım. Bu organlar beş duyumuzu temsil eder: görme, duyma, koku, tat ve dokunma, kişi onlar vasıtasıyla dışarıda olanı algılar.

Kişinin hafızasındaki bilgiye göre düzenlenmiş bu beş kanala çeşitli uyarıcılar girer. Sonuç, beynin arkasındaki "sinema perdesi" üzerine yansıyan realite görüntüsüdür.

Oyle görünüyor ki, içimizde olanı algılarız. Gerçek şudur ki, dışımızda hiçbir şey yoktur, biz sadece olduğunu hayal ederiz. Bu tıpkı rüya görmemiz gibidir, rüyadayken gözlerimiz kapalıdır ve hiçbir şey görmeyiz ama zihnimizin içinde her türden "filmi" seyrederek. Uyanırken ve duyularımız aktifken olan şey de budur.

Hissettiğimiz şeyler bizim içsel izlenimlerimiz, Reşimot'tur. İçimizde her an dalgalanan Reşimot'un işleyiş şekli, bizim realite görüntümüzü belirleyen şeydir. Doğal olarak egoist davrandığımız için bu egoist dünya imajını görürüz. Fakat sevgi ve verme

niteliklerine sahip olduğumuzda, manevi dünyanın imajını göreceğiz.

Oyle görünüyor ki, dışarıdan gelen pozitif bir değişim fark yaratmaz; her şey bizim içsel niteliklerimizi değiştirmemize bağlıdır.

“Tüm dünyalar, Üst ve alt, insanın içindedir.”

Baal HaSulam, “Kabala İlmine Giriş”

Realiteyi İnşa Etmek

Doğada iki temel güç vardır: Alma ve verme gücü. Kabala ilmi der ki, bu güçlerin farklı kombinasyonları, biz de dâhil realitede var olan her şeyi yaratır. Renkler, sesler, şekiller, bedenler ve hareketle dolu bir dünya hissediyoruz. Tüm bunlar bu iki gücün belli kombinasyonlarından doğar.

Kabala bize yansıyan bu görüntüden çıkmamızı ve kendi realitemizin yöneticisi olmamızı sağlar. Her iki güç -alma ve verme gücü- bizim elimizdedir ve biz onları şekillendiririz. "Sonsuzluk dünyası (Eyn Sof)" denilen realiteyi elde edene kadar, adım adım, dünya ardından dünya, yeni bir görüntü yaratırız.

Kalpteki Nokta İçsel Pusula

Soru: İçimizde manevi dünyayı ifşa etmeye bizi yönlendirecek bir pusula var mı?

Önce, "Eyn Sof dünyası" denilen aşamada, ıslah olmuş formda yaratıldık. Oradan, "bu dünya" denilen zıt aşamaya düştük. Düştüğümüz yolla tekrar yükselmeyi umut ediyoruz.

Dönüş yolu için hazır olduğumuzu hissetmeye başladığımızda, bu yolu nasıl bileceğiz? Burada iki faktörün kombinasyonu vardır. Diğer taraftan, bu yaşamda acı çekeriz. Bunun fiziksel bir acı olması gerekmez ama yine de kendimizi boş hissederiz. Diğer taraftan, yaşamın kaynağını edinmek için bir çekim, bir arzu duyarız. Bu "kalpteki noktanın" uyanışıdır.

Bu nokta içime işlenmiş manevi bir gen, ruhumu geliştiren bir tohum gibidir. Eyn Sof'a geri dönüş yolumda geçmem gereken değişim zinciri "kalpteki nokta" olarak tanımlanır. Sonra, ben isteyeyim ya da istemeyeyim bir çözüme ulaşmak zorunda olduğumu hisseder ve dünyanın neresinde olursam olayım Kabela ilmine yaklaşıyorum. Nitekim insanların Kabalayı nasıl ve nerede bulduyuyla ilgili akıl almaz örnekler görüyoruz.

Bu nasıl oluyor? Dünyamız manyetik, manevi bir alan, kalpteki nokta bizi onu besleyebileceğimiz ve doyurabileceğimiz bir yere doğru yönlendiriyor.

"Kim yaşamın tadını hissetmek istiyorsa, kalpteki noktasına dikkat etmek zorundadır."

Michael Laitman

Rabaş, Rabaş'ın Yazıları**Rastgele Doğmak**

Benim seçmediğim niteliklerle doğdum. Çevrem, ailem ve aldığım eğitim üzerimde işledi ve beni belli bir yönde etkiledi. Yaşama şeklim budur.

Birden içimde bir soru belirir: "Neden yaşıyorum? Ne için?" bu soruları da ben seçmem, birden ortaya çıkar. Bu bizi yüksek dünyalara çeken "kalpteki noktanın" uyanışının başlangıcıdır. Burası özgür seçimin başladığı noktadır.

"İnsanın, kalpteki noktanın kıvılcımına inancı olmalıdır. Ve sürekli olarak bu kıvılcımı uyandırmalıdır çünkü o yaptığı tüm eylemleri tutuşturur."

Rabaş, Rabaş'ın Yazıları

Ruhun Başlangıcı

Tüm manevi gelişim “kalpteki noktada” gerçekleşir. Büyük bir balon gibi olması için onu geliştirmek ve ateşlemek zorundayız. Onun içinde Üst Dünyaları ve manevi yaşamı keşfederiz.

Onu küçük bir nokta ya da tüm dünyayı onun içindeymiş gibi hissetmek, bizim hakikati görme becerimize bağlıdır. Şu şekilde anlatalım; Uzaydan bakıldığında dünya bir nokta gibi görünür. Yaklaştıkça daha çok detay görürüz. Binaları, arabaları ve ağaçları fark ederiz. Bir nesneye yaklaştığımızda onun en küçük detayı bile açığa çıkar.

Kalpteki noktanın içindeki detayları fark etmemiz, Kabala yazılarının içindeki ıslah eden Işıklı çalışmamızla bağlantılı olarak gelişir. Öyle görünüyor ki, maneviyatı yukarılarda bir yerlerde aramamız değil, kalpteki noktayı genişletmemiz gerekiyor. Bu ruhun başlangıcıdır.

“İnsan doğduğunda, hemen Keduşa'nın (kutsallık) Nefesini edinir... küçüklüğüne rağmen ona “nokta” denir. Kişinin kalbine ve kalpteki alma arzusunun içine yerleşir.”

Baal HaSulam “Zohar Kitabı'na Giriş”

Haz Kaynağı

Eğer “kalpteki nokta” kişide henüz uyanmamışsa, Kabala’ya yönelik bir bağ hissetmez. Bu meseleler ona manasız gelir. Ancak, nokta bir kez uyandığında, kişi konuyu tam olarak anlamasa da, bu ilmin içinde onu derinden etkileyen bir şeyler olduğunu hisseder. Bu şekilde kişi ruhun haz kaynağını bulmuş olur.

“Üst Işık kalpte parladığında, kalp güçlenir.”

Baal HaSulam Şamati 68

Ruhlar

Ben Ölümsüzüm

Kimse ölümünden sonra hayatın biteceğini düşünmez. Tersini söyleseler de, bilinçaltında bunun olmayacağını düşünürler. Eğer öyle olsaydı, bir dakika daha fazla yaşama gücünü bulamazdık.

Her birimizin içinde bizi sonsuzluğa bağlayan bir kıvılcım var. Hayvanlardan farklı olarak bunu hissederiz. Farkında olmasak bile, bu kavram tüm hayata yaklaşımımızı etkiler.

Ruhu Geliştirmek

Aлма arzusu her varlığın içine işlenmiştir. Bu Yaradan'dan ayrılığa sebep olur, dolayısıyla ruh O'ndan, bir organın bedenden ayrılması gibi ayrılır... Bu Yaradan'ın bizden istediği şeyi -form eşitliği- açıklığa kavuşturur, böylece bir kez daha O'na tutunuruz... yani yapmamız gereken niteliklerimizi, alma arzumuzu değiştirmek ve sadece Yaradan'ın niteliklerini edinmektir, böylece başkalarına ihsan eder ve onlar yararına hareket ederiz. Bu şekilde, form eşitliğiyle O'na tutunma amacını gerçekleştiririz."

Baal HaSulam, Son Neslin Yazıları

Ruhu geliştirmek demek, Yaradan'ın sevgi ve ihsan niteliklerine benzer hale gelmek demektir. Eğer bu niteliği edinirsek, Yaradan'a benzer hale geliriz. Bu nitelik vasıtasıyla bu dünyada yaşarken Yaradan'ı ifşa ederiz.

Klinik Ölüm

Soru: Bazı insanların klinik ölüm sırasında hissettiği bedenden çıkıp, kendini yukarıdan görme fenomeniyle ilgili olarak, Kabala ne söylüyor?

Bu psikolojik bir fenomenden başka bir şey değil. Ruhun içinde olan ve bedeni onun içinde algılayan bir insandan bahsetmiyoruz. Bedenden belli bir kopma olsa da, bundan daha fazlası değildir. Tersine, bunlar manevi değil, psikolojik fenomenlerdir.

Şunu anlamak önemlidir ki, kişi yaşamı süresince ruhunu geliştiremezse, öldüğü zamanda manevi dünyayı hissedemez. Bu kişi doğuştan içine gömülü noktada kalır ve onu geliştirmek için bu dünyaya tekrar geri döner.

Ancak, ruhunu geliştiren kişi aynı anda her iki dünyayı da hisseder. Bu kişi dünyayı beş duyusuyla, manevi dünyayı (gelecek dünya) ruhu vasıtasıyla hisseder. Beden öldüğü ve kişi bu dünyayı beş duyusuyla hissetmediği zaman ruh manevi dünyanın hissiyle kalır.

“İnsan, sadece bu dünyaya bilerek çektiği ışığı görür. Bunu bilen kişi içsel ışığı hissederken, edinemeyen kesinlikle hissedemez.”

Rambam, Bassan'a yazdığı Mektup

Michael Laitman

Reenkarnasyon

“Herkes, Adam HaRișon’un ruhunun küçük bir parçasıyla dünyaya gelir. Kişi bu parçayı ıslah ettiğinde, dünyaya tekrar gelmesine gerek kalmaz.”

Rabaș, Rabaș’ın Yazıları

Yaradan Adam HaRișon denilen tek bir ruh yarattı. Bu ruh sayısız insan ruhuna bölündü. Eğer bu yaşamı sırasında kişide manevi arzu uyanırsa, Kabala çalışması sayesinde manevi dünyayı ifşa edebilir ve Adam HaRișon’un ruhunun köküne dönebilir.

Yaşamı boyunca bunu yapan kendini bilir. Ruhun kökünü edinmeyi başaramadan ölen insanlar bu dünyaya geri döner ve farklı bir bedende dünyaya gelir. İnsanlar kendilerini ıslah edene, Adam HaRișon’a dâhil olana kadar, işleyiş bu şekildedir.

“İnsan, gerçeğın ilmini tam anlamıyla edinene kadar reenkarnasyondan geçer. İslah olmadan ruhu tüm derecelerde gelişemez.

Baal HaSulam, “Bedenimden Yaradan’ı Göreceğim”

Orada Kim Var?

Prensipte kişi manevi dünyaya girdiğinde, kim olduğunu, kim olmadığını ifşa eder. Ancak, eğer bir Kabalist kendini gizlemek isterse, görünmez. Belli görevlerde kendilerini gizleyen Kabalistler vardır. Diğer Kabalistler manevi dünyaya gelen yeni ruhlara yardım etme görevini üstlenmiştir.

“Gözlerinin açılması” ile ödüllendirilenler -manevi dünyanın ifşası- onlara eşlik eden “rehberle” karşılaşır. Zohar’da bu eşsiz ruhların kişiyi karşılamasıyla ilgili özel bir makale vardır. Böyle ruhlara, kişiyi “eşeğinden” kişinin alma arzusu- Eyn Sof’a kadar 125 derece yükselmesine yardım ettiği için, “eşek sürücüsü” denir.

Michael Laitman

Zohar Kitabı

Üst Işık

“Üst Işığın Nur’unu taşıdığı için bu kitaba Zohar Kitabı denir.

Ramak, Tanrı’yı Bilmek

Zohar Kitabı insanın ve dünyanın ıslahının tek kaynağıdır. Melek Raziel’den Kutsal Kitaba ve oradan zamanımıza kadar yazılan tüm kutsal kitaplar arasında hiçbir kitap Zohar kadar manevi güce sahip değildir. Kabala için “Tora’nın içselliği” ya da “Gerçeğin Tora’sı” dediği zaman, özellikle Zohar Kitabından bahsedilir.

Bizim neslimizde Zohar, Sulam (merdiven) tefsiri ve Yehuda Aşlag (Baal HaSulam) tarafından yazılan Zohar’a Giriş kitabı sayesinde ifşa oldu.

Zohar Kitabı benzersiz bir şekilde inşa edilmiş kapalı bir sistemdir. Bize dünyada neler olduğunu anlatır gibi görünür; insanların, hayvanların, ağaçların, çiçeklerin, dağların hikâyesi. Ancak, gerçekte ruhtan ve Üst Güçlerden bahseder. Bu sistem bizi duyularımızda ve idrakimizde sınırsız varoluşa doğru ilerletir.

Yaklaşık 1800 yıl önce, en yüksek seviyedeki on Kabalist bir araya gelerek Zohar’ı bizim için yazdı. Bu Kabalistler, on Sefirot’u, Yaratılış sisteminin on temelini, temsil eden eşsiz birer ruhtu. Onlar realitenin tüm yapısını tanımlayabiliyorlardı. Kabalist Şimon Bar Yohai, Keter Sefirası’nı ve diğerleri Hohma, Bina, Hesed, Gevura, Tiferet, Netzah, Hod, Yesod ve Malhut Sefira’sını temsil ediyordu.

Zohar'ın yazarları, içinde oldukları sistemin dışsal formunu açıklamak için, "harfler" denilen işaretler kullandılar. Eğer bu sisteme harfler ve kelimeler vasıtasıyla bağlanmak istersek, sistem bizi etkilemeye başlar. Zohar Kitabı dokunmatik ekranla kıyaslanabilir -"Zohar'a "dokunmak" bizi Yararatılışın sistemine bağlar ve manevi olarak büyüyüp gelişmemizi sağlar.

"Yukarıdan ilmin açık olarak çalışılması yasağı 1490 yılının sonuna kadarki sınırlı bir süre içindi. Sonraki nesiller yasaklamanın kalktığı ve Zohar Kitabı'na bağlanma izninin verildiği son nesil olarak kabul edilmiştir. 1540 yılından beri, genç, yaşlı herkes için çalışmak büyük manevi bir eylemdir.

Abraham Ben Mordechai Azulai

Michael Laitman

Doğru Yaklaşım

Bu zaman, içsel manevi kazanımını temsil eder. Zohar Kitabı çölde yeni yollar açar. Zohar ve onun mahsulü kurtuluşun kapılarını açmaya hazırdır.”

Raiah Kook, Işıklar

Bazı insanlar, Zohar Kitabının bize uygun davranış kalıplarını öğreten ve bunun tersi olduğunda gelecek cezayı anlatan bir ahlak kitabı olduğunu düşünür. Bazıları ise Zohar'ın dışarılarda bir yerde var olan mistik bir dünyayı anlattığını öne sürer.

Başka bir grupta Zohar'ın bize hiçbir şey anlatmadığı düşüncesini taşır. Onlara göre Zohar Kitabı, sadece Kabalistlerin anlayabileceği şeylerle ilgilidir. Zohar'ı sadece sağlık, kötülüklerden korunma ve yaşamda başarı elde etmek için şifa niyetine okumamız gerektiğine inanırlar. Bazıları ise kitabın okunmasına gerek olmadığı, onu evde ya da iş yerinde tutmanın şifa getirmesi için yeterli olduğunu savunur.

Fakat gerçekte, Zohar sadece içimizde gizli arzulardan ve eğilimlerden bahseder. Bizim “manevi anatomimizi”, ruhumuzun yapısını, içindeki güçleri ve geçirdiği aşamaları anlatır. Ruh, beden fiziksel organlarıyla aynı adları taşıyan manevi organlardan inşa edilmiştir. Ayrıca ruh sadece etrafımızdaki dünyada varmış gibi görünen maddesel nesnelere değil, tüm güçleri ve nitelikleri de kapsar. Kabalistler bununla ilgili olarak insan küçük bir dünyadır der.

Zohar'ı açtığımız zaman bahsedilen tüm bu şeyleri içimizde bulma arzusu duymalıyız. Her şey ruhun

içindedir ve Zohar'ın tüm bahsettiği budur. Ruh, Yaradan'ın yarattığı kolektif "alma arzusudur" ve biz başka hiçbir şeyin var olmadığını ifşa etmeye mecburuz. Bu arzunun içinde, tüm seviyeleri, nitelikleri ve bağları ortaya çıkarmalıyız.

Okurken, bu yaklaşımı korumalıyız. Kaybolduğunda tekrar yenilemeye çalışmalıyız. Gerçek şudur ki hiçbir şeyi kendi başımıza ortaya çıkaramayız ama yine de çabamız Işığın üzerimizde işlemesini mümkün kılar. Okuduğumuz ve içimizde aradığımız her şey, üzerimizde "frekansını" yansıtmaya başlar. Onun içselliğini hissetme tutkumuza göre, gerçek resmi, manevi imgeyi hissedebileceğimiz "yeni hisler" içimizde uyanmaya başlar.

Bir Bebek Gibi Büyümek

“Kutsal Zohar insanı sonsuzluğa bağlar.”

Kabalist Moshe Bar-Eliyafuu

Zohar Kitabı manevi sistemle bizim aramızdaki bağdır. Zohar’ı doğru şekilde nasıl aktive edeceğimizi bilirsek, ıslah eden Işığı onun vasıtasıyla alabiliriz. Işık üzerimizde işler ve aşamalı olarak bizi ıslah eder, geliştirir, arındırır, içimizde yeni hisler, duygular, yeni düşünceler inşa eder. Bunları tıpkı bir bebeğin günden güne büyümesi gibi geliştiririz.

Dünyaya gelen bir bebek nerede olduğunu bilmez. Zamanla dünyayı algılamaya ve anlamaya başlar. Bunun için talimatlar mı aldı? Hayır. Dünyayı ifşa edecek duyuları geliştirdi, sonra daha fazla ifşa için duyularını daha da geliştirdi. Zohar’ı okurken bizde benzer şekilde çalışmalıyız. Bu en doğal yaklaşımdır.

Gerçekte, bizim durumumuz biraz daha karmaşıktır. Bir bebek sadece duyularla doğar ve onları geliştirir. Oysa bizim manevi hislerimiz yoktur. Maneviyat içinde doğmadık. Bu nedenle Zohar önce içimize duyular yerleştirir yani önce içimizde kelimelerin manevi hissini doğmasına sebep olur ve sonra onları geliştirir ve yükseltir.

Kelimelere Yolculuk

“Zohar Kitabı’nın Işığını göremeyen kişi yaşamı boyunca Işığı göremez.”

Kabalist Tzvi Hirsch

Zohar öyle inşa edilmiştir ki onun derinliklerine dalmak bir macera, tropik bir ormana girmek gibidir. Sizi içeride nelerin beklediğini ve oradan nasıl çıkacağınızı bilemezsiniz.

Önceleri hiçbir şey anlamazsınız. Zamanla, kelimelerin içine girmeye ve hikâyelerin derinliklerini fark etmeye başlarsınız. İçine daldıkça, metin sizi etkiler ve karşılığında onunla çalışmaya başlarsınız. Her bir kelime ve kavram çok şey ifade eder ve siz bu şekilde ilerlersiniz.

Zohar’ın içine girmek kolay değildir. Zorlukların amacı dünyasal akli ve duyguları kırmaktır. Bu zorluklar özellikle yeni olanı hissetmemizi ve kavramamızı sağlamak içindir. Kitabı okudukça, “orman” önümüzde şeffaflaşmaya başlar ve biz onun içindeki sistemi hissederiz. Bu tıpkı ağaçlar arasında oradan oraya doğal bir şekilde atlayan maymunların durumu gibidir; onlar ve orman gerçekten birdir. Bizim olmamız gereken de budur.

Zohar çok katlı bir giriş sistemidir. Bir seviyeden diğerine geçerken sınırlayıcı fikirlerden, algılardan ve alışkanlıklardan, gelecek olanlar adına kurtulursunuz. Kendinizi bu düzene adapte etmekten başka seçeneğiniz kalmaz. Bu her seviye için geçerlidir duygusal, entelektüel, seviyelerde, algıda ve idrakte.

Michael Laitman

Işığın Tadı

Bizi sürekli olarak değiştiren sayısız ađ örgüsünden ve süzgeçten geçmek zorundayız.

“Onlar, gökyüzünün parlaklığı gibi parlayacak... Onlar, Zohar Kitabı denilen bu parlaklığın içindekilerdir.”

Zohar Kitabı

İnsan Küçük Bir Dünyadır

“İnsan her şeyi kapsar.”

Baal HaSulam, “Doğumun Anlamı”

Kabala ilmi bize içimizdeki dünyayı öğretir. Doğal yolla onu hissedemeyiz. Tersine, etrafımızda geniş bir dünya görürüz. Peki, gerçeğe ulaşmak için ne yapmamız gerekir? Kabalistler bunun için, Zohar Kitabını yazdı. Zohar, realite algımızı yükseltecek bir “çalışma kitabıdır.”

Zohar’ı okurken, onun tanımladıklarını içimizde bulmaya çalışırız. Musa, Davud, rahipler, Levitanlar, ağaçlar, hayvanlar, Yaradan, yaratılan, melekler ve ruhlar, hepsi içimizdedir. Bunlar sadece içsel niteliklerimizdir. Bunun yanında başka hiçbir şey yoktur, insan, dünya, hiçbir şey. Sadece benim ruhum ve onun içindeki nitelikler.

Zohar’daki kavramları ve adları resimlemeye çalıştığımızda, tekrar tekrar dışsallığa, dünyasal tasvirlerle düşeriz. Oysa içsel niteliklerimizi açığa çıkarma çabamız “kalpteki noktamızın” gelişmesine sebep olur ve bu nokta ruhun başlangıcıdır.

Zohar’ı okurken, belli bir süre sonra onun kelimeleri içimizde türlü hisler uyandırmaya başlar. “İbrahim bu olmalı, işte Sina Dağı ve Musa.” Bir şekilde, her şey şeffaflaşmaya başlar. Zamanla, farklı nitelikler ve onların arasındaki bağı hissederiz. Tüm Yaratılışı içimizde keşfetmemiz bu şekilde olur.

Dünyaları Harekete Geçirmek

Zohar'ı okumak, hiç düşünmeden karmaşık bir aletin düğmelerine basıp, dramatik bir süreci başlatmak gibidir. Bu bir bebeğin ağlayarak herkesi harekete geçirmesine benzer. Bebek ağlarken, onun sesi anneyi ve babayı etkiler. Bebeğin, onun hayatını kolaylaştırmak ve büyümesine yardım etmek için bez ve mama üreten fabrikaların nasıl çalıştığı hakkında hiçbir fikri yoktur. Zohar'ı okurken Üst Güçlerin sisteminin bizi etkilemesi bu şekildedir.

“Zohar'ın dili, kişi onun ne söylediğini anlamasa bile, ruhuna şifa verir. Bu, bir parfüm dükkânına girmek gibidir, kişi hiçbir şey almasa bile, kokuyu içine çeker.”

Kabalist Moshe Chaim Ephraim.

Kapıyı Açmak Gibi

Eğer kalplerimizi sevgiye açmayı arzularsak, Zohar bizi etkiler. Bu tıpkı dışarıdan temiz havanın içeriye girmesi için evin kapısını açmak gibidir.

İçsel Çalışma Hepsi İçimizde

Manevi boyutun fiziksel eylemlerle ilgisi yoktur. O kalbin içindedir. Kabala ilminde kalp arzularımızı temsil eder. Kalbimizin içine bakmalı ve tüm işlemi onun içinde yapmalıyız: onu nasıl kendimize, başkalarına ve Yaradan'a doğru döndüreceğiz. Bu kalbin genişlemesidir.

Diğer öğretilerde insanlardan belli eylemleri yerine getirmeleri istenir, Kabala ilminde bunun tersine herhangi bir dışsal eylem yapılması gerekmez. Çalışma içseldir. Bu nedenle Kabala'ya "gizli olanın ilmi" denir.

Kötülüğün Farkındalığı

Kabala ilmine göre, gelişimim ilk aşaması kötülüğün farkındalığıdır. Şöyle yazılmıştır, "Işığımın içinde, Işığı göreceğiz." Kişi öncelikle içindeki kötülüğü keşfedebilmek için, çalışma vasıtasıyla Işığı -ışın en önemli kısmı- çekmek zorundadır.

Kötülüğü bir kez keşfettiğimizde, onu nasıl iyiye dönüştüreceğimiz bizim için netleşir.

Bir Damla Sperm Olmak

Bilinmeyene, manevi boyuta doğru ıslah eden Işığın tadını alarak ilerleriz. Bu, "kalpteki noktamızı," ruhun "tohumunu" geliştiren güçtür. Çabamız, bu bir damla spermın yükselmesine ve "rahim" denilen manevi mekanizmanın içine yerleşmesine yol açar. Manevi damlanın gelişimi fiziksel sürecin benzeridir.

İlk aşamaya "spermın içeri alınmasının üç günü" denir. İlk zaman kişi Üst Güce (bir üst derece) bağlandığını hisseder. Sonra "tohumu yaratmanın kırk günü" ve rahmin her üç bölümünde üç aylık gelişim süreci başlar.

Maneviyatta, zaman saatle veya herhangi bir dışsal şeyle ölçülmez. Daha ziyade, zaman kişinin geçirdiği içsel değişimlerdir. Manevi gebelik ayları yenilenme, alma arzusunun geçirdiği değişim sürecidir.

Manevi sürecin bir yansıması olarak maddesel dünyada da süreç buna benzer şekilde gerçekleşir. Maneviyatta olduğu gibi, dünyamızda da, anneden bir damla sperme gelen kan, cenini yaratır. İbranice Domem (durağan) kelimesinden gelen Dam'dan (kan) özel bir Işık alırız. Neden durağan denir? Bu Işığın almadan önce, pasif, durağan bir aşamadayız demektir. Ne yapacağımızı bilemeyiz; sadece Üst Işığın bizi etkilemesini isteriz. Üst Işık bize ihsan ettiği sürece her şeye hazırızdır. Sonra O ihsan eder ve biz manevi bir cenin olarak gelişmeye başlarız.

Kabala yazılarımda, yüzlerce sayfanın bu süreci tüm detaylarıyla anlatmasını görmek hayret vericidir. Bilimin henüz keşfedemediği detaylar orada yazılıdır.

Michael Laitman

Maneviyata tekrar dönelim. Maneviyatı hissetme arzumuzu, tıpkı bir damla sperm gibi, Üst Gücün rahim duvarına tutunarak geliştirebiliriz. Bu olduğunda, Üst Güç bizi etkiler ve geliştirir, damla büyümeye başlar ve içinde özel fenomenler hissedilir. Gebelik süresince, Üst Gücün bizi geliştirmesini engellememeye dikkat etmek zorundayız. Gebelik süreci sona erdiğinde, “doğarız” ve yeni bir manevi çalışma başlar.

“Kişisel-sevgiden çıkmak ve ‘ihşan etme’ çalışmasına başlamak isteyen kişi, yaşamaya alıştığı tüm aşamaları terk eden biri gibidir... hiç bilmediği alemlere girer. Bu nedenle, yeni nitelikler edinene kadar, ‘gebelik ve döllenme-aylarından’ geçmek zorundadır.”

Barufi Aşlag (Rabaş), Rabaş'ın Yazıları

Yeni Zorluklar

Maneviyatta, her seferinde yeni bir zorlukla başa çıkmak, karmaşık sorunlarını çözmek, hayal kırıklığına uğramak, düşmek ve tekrar kalkmak olmadan, gelişmek imkânsızdır. Bu bir çocuğun matematik öğrenmesi gibidir. Etrafındaki bilgili kişiler ona çözmesi için problemler yaratır ve o onları çözmeye çalışmadığı takdirde öğrenemez ve ilerleyemez.

Tüm büyüme süreci, problem çözmeye dayanır. Manevi gelişim yolunda ilerleyişimiz bu şekildedir. Manevi yol üzerindeki zorlukları ve engelleri geçmeden bir sonraki seviyeye yükselemeyiz.

Yaradan'ı daha iyi anlamak için, algımızı genişletmeliyiz. Bu önce arzuda, kalpte ve zihinde boşluk yaratır fakat sonra onu yeni işşalarla nasıl dolduracağımızı öğreniriz.

“Kişi, her güne ve her ana, sanki hayatında hiçbir şey yapmamış gibi, yeniden başlamalıdır.”

Baal HaSulam, Mektup 57

Michael Laitman

O'ndan Başkası Yok

Manevi süreçte ilerleyen kişi manevi yoldaki tüm engellerin Yaradan'dan geldiğini anlamalıdır. Bunlar ruhun yapısına göre, farklı derecelerde ve formlarda olabilir ve manevi ıslahı tamamlamak için bunların aşılması gerekir.

Neden engellerle karşılaştığımızı araştırmamız gerekmez. Onları, o seviyede olduğumuz sürece anlamamız mümkün değildir. Yokmuşlar gibi onların üzerine çıkıp, sadece manevi amacı düşünmemiz gerekir.

Amacı edinme yolundaki engellerin üstesinden gelerek, onları bize yardım eden unsurlara dönüştürebiliriz, çünkü maneviyat özellikle bu engellerle kendini inşa eder.

Hiçbir engel kişiye şans eseri gelmez; hepsi ruhun niteliklerine bağlı olarak önceden belirlenmiştir. Engellere rağmen manevi amacı edinmeyi arzulayarak onları ıslah eder ve yeni bir anlayış ve his elde ederiz.

“Edinim olduğunda, tüm zıtlıkların üzerinde ifşa olan bereket hissedilir... ve kişinin tüm organları ona tanıklık eder, öyle ki dünyadaki her insan, onun hissettiği gibi bir şeyi tüm yaşamları boyunca tek bir dakika hissedebilmek için günde yedi defa ellerini ve ayaklarını kesmeye razı gelir.”

Baal HaSulam Mektup 8

Seni Eylemlerinden Bileceğiz

Yaradan dünyada işleyen tek güçtür. Yaradılışı taşır ve yeniler.

Beni yaratır, içimde kalp ve beyin inşa eder, hislerimi ve hazzı verir. Bir şey gördüğüm ya da birisiyle konuştuğum zaman, bana realitenin resmini veren ve içimde onu şekillendiren -hissiyatımda, zihnimde ve her şeyde- Güce, "Yaradan" denir.

Eğer her şeyi O yapıyorsa, benim ne yapmam gerekiyor? Sadece bunun O'ndan geldiğinin anlayışı. Eğer büyümek istiyorsam, bu küçük farkındalık noktasından "Ben" büyüyebilirim. Gelişimim, O'nu, güçleri ve tüm işleyiş sistemini bilmeye başlamama bağlıdır.

"Eylemlerin vasıtasıyla, biz Seni bileceğiz" der Kabala. Bu demektir ki O'nun eylemlerini içimde ifşa ettiğim, arkamda Kim'in durduğunu ve tüm bu resmi niçin inşa ettiğini bildiğimde, O'nu edinirim.

"O, Doğanın sahibi olduğundan, kişinin Yaradan'la temas kurmasından daha doğal bir şey yoktur. Kişi bilmese ve hissetmese bile, aslında her varlık Yaradan'la temas halindedir, şöyle yazdığı gibi, 'Yeryüzü O'nun ihtişamıyla doludur.' O'nla temasla ödüllendirilen kişi farkındalık elde eder, tıpkı cebinde hazine taşıdığını bilmeyen bir insana, yanına gelen birisinin cebinde ne olduğunu hatırlatması ve bu şekilde gerçek anlamda zengin olması gibi."

Baal HaSulam, Son Neslin Yazıları

Michael Laitman

“Dur, O Duvarımızın Arkasında”

Manevi yola yeni başlayanlar, içsel çabayla bazen belli bir manevi ifşa edinir. İfşa güç anlaşılır, belirsiz bir şekilde gelir fakat bir his yaratır.

Kişi birden bir şeylerin varlığını hissetmeye başlar, şöyle yazdığı gibi, “Orada duvarımızın arkasında duruyor.” İçimizde, bu dünyanın ötesinde, bir şey değişir; her şeyi doldurur ve herkesi harekete geçirir.

Bunlar ifşanın geçici olduğu ve zamanla boşa harcandığı durumlardır, oysa gelişmiş aşamalarda ifşa süreklidir. Bu olduğunda, sonuçlar dünyasına girmek için maddi dünyanın üzerine çıkar ve Yaradan’la bağımızı hissederiz.

Maddenin ötesindeki güçlerle ve eylemlerle birleşmeyle ödüllendirildiğimizde, sonsuzlukla tanımlanırız.

Maneviyat'ın İçselliği Ülkenden Uzaklaş

“Ülkenden, doğduğun yerden, babanın evinden uzaklaş, sana göstereceğim topraklara git.”

Genesis

İbrahim, ruhun gelişiminin başlangıcını sembolize eden içimizdeki güçtür. İnsan tam olarak nereye, neden gittiğini bilmeden farklı formlarda geliştikten sonra, yaşamın onun farkına varmadığı bir amacı olduğunu anlamaya başlar. Yaşamda başarılması gereken başka bir şey vardır; yaşam bizim yaşadığımız seviye değildir. Kişi bu şekilde düşünmeye başladığında, “İbrahim” onun içinde konuşmaya başlamış olur.

İbrahim nereden geldi? “Putla tapmaktan.” Şimdiye kadar insan, “putlar” yapma noktasına ulaşır, tüm dünyasal hazları deneyimledi. Fakat bu yaşamın dışında ne olduğunu düşünmeye başladığında, putları kırar ve yeni bir şeyler aramaya başlar.

İnsan tam olarak neyi aradığını bilmeden arar. Sonra bir ses duyar, “Bu şekilde ilerleyemezsin. Yeni bir yere, yeni bir bakış açısına ihtiyacın var.”

“Ülkenden çık demek, doğmuş olduğun kendini-sevmek arzusundan, ‘haz ve mutluluk alma arzusundan’ çıkmak demektir.”

Kabalist Barufi Şalom Aşlag (Rabaş) Rabaş'ın Yazıları

Michael Laitman

İçsel Olaylar

Manevi olarak gelişen insan içinde kutsal yazılarda yazılanları bulur. Tüm bunları, her kelimeyi, cümleyi ve manevi kitaplar'daki her hikâyeyi "kılıflayan" manevi gelişim adımları olarak deneyimler. İç dünyamız tıpkı bir filmde olduğu gibi sahne, sahne düzenlenmiştir. Ruhun gelişimi bu şekildedir.

"Her ruh deneyimlemesi gerektiği zaman isteyerek Musa'nın, Samuel'in, Davud'un ve Süleyman'ın ruhlarını çekmelidir. Mısır'dan çıkış ve Maneviyat'ın alınışı sırasında, Musa'nın ruhu; fethettikleri yedi sırasında, Joshua'nın ruhu ve Tapınağın inşası sırasında, Kral Süleyman'ın ruhu belirir."

Baal HaSulam "600.000 Rufe"

Kutsal Metinler

“Kabala ilminin içselliği, manevi efsanelerin içselliğinden başka bir şey değildir.”

Baal HaSulam, “Kabala Öğretisi ve Onun Özü”

Kutsal metinler sadece bu dünyada yaşayan insanın Yaradan’ı ifşa etmesinden bahseder. Bu metinlerin yazarları manevi edinime ulaşmışlardır ve yalnızca manevi yaşamı açığa çıkarmakla ilgili yazarlar. Gerçekte, bu dünyada olmamızın sebebi de budur.

Bu metinler “kutsal” olarak addedilirler çünkü görevleri bizim kutsallığı, sevgi ve ihsan niteliğini ve Yaradan’ın eylemlerini keşfetmemizi sağlamaktır.

Kutsal metinler çeşitli tarzlarda yazılmıştır. Her Kabalist ruhunun aşamasına ve köküne göre yazmıştır. Bu yazarlar, direkt ya da indirekt, açık ya da gizli çeşitli formlar ve imgeler oluşturarak, bize Yaradan’ın insanın içselliğinde nasıl ifşa olduğunu ortaya koymuşlardır. Ancak bunların içinde biz sadece ineğin peşinden koşan öküzü, bazı toprakları zapt eden göçebelerin yapay görüntüsünü görürüz.

Bu şekilde kutsal metinleri alçaltmış olur, onu tarihi ya da ahlaki bir kitaba dönüştürürüz. Bizi Yaradan’a bağlamak isteyen yazara bağlanmayız.

“Yazıklar olsun manevi metinlerin masallar ve Esaf ve Laban’ın cahil sözlerinden ibaret olduğunu söyleyenlere. Eğer bu öyleyse bugün onlarınkinden daha fazla kulağa hoş gelen cahillerin sözlerini kanun kabul edebiliriz. Ve eğer Manevi metinler dünyasal

meselelerden bahsediyorsa, o zaman bu dünyayı yönetenler iyi şeyler yapıyor demektir, hadi onları izleyelim ve onları da kanunlaştıralım. Oysa Manevi metinlerin tüm sözlerinin yüce bir anlamı vardır.”

Sulam Tefsiriyle Zohar Kitabı

Dalların Dili

Her iki dünyayı maddesel ve manevi edinen Kabalistler, dalların dilini “deşifre” eder. Manevi kökün hangi dünyasal dalla tanımlandığını ve Maneviyat’ın içselliğinde sadece egoyu ıslah etmenin ve ruhu geliştirmenin içsel çalışmasını görürler.

Kabala ilminin eşsizliği şudur ki, meseleleri dünyasal açıdan ele almamıza engel olur. Detaylı bir şekilde “alma arzusunun” detaylarını, çizimler yardımıyla anlatır. Kabala adım adım ıslah seviyelerini gösterir ve her seviyede neyi nasıl yapmamız gerektiğini öğretir. Egolarımızı ıslah etmeden iyi bir şeyler edineceğimizi imgelememize izin vermez ve içsel eylemler vasıtasıyla bunu nasıl yapacağımızı gösterir.

“Sadece Kabala’nın kitlelere yayılmasıyla kurtuluşu tamamlayabiliriz. Hem birey, hem uluslar Maneviyat’ın ve onun sırlarının içselliğini edinmeden yaratılma amacını tamamlayamaz. Dolayısıyla, İlmî yayılmasını hızlandırmak için seminerler düzenlemeli ve kitaplar yazmalıyız.”

Baal HaSulam, Yüzün Nur’u Kitabına Giriş

Michael Laitman

ERDEMLİ OLAN**Erdemli ve Erdemsiz**

“Kitaplardan biliriz ki, Yaradan iyilikseverdir. Bu demektir ki, O’nun rehberliği aşağıda olanlara iyilik olarak ortaya çıkar.”

Baal HaSulam, Şamati 34

Kabalistler Yaradan’ın iyi ve iyiliksever olduğunu, her şeyi bizim yararımız için yarattığını, bizi sevdiğini ve önem verdiğini yazar. Ancak, yaşamlarımıza baktığımız zaman her birimizin eksiklik içinde olduğunu görürüz; sürekli olarak başımıza gelenlerden şikâyet ederiz.

“Yaradan’ın sadece iyilik verdiğini söyleyemiyorlarsa, o zaman değersizdirler çünkü acı onları, onları Yapan’ı inkâra yöneltir. Sadece Yaradan’ın onlara iyilik verdiğini gördüklerinde, O’nu haklı görürler. Tıpkı atalarımızın dediği gibi, ‘Kim erdemlidir? Yaradan’ı haklı gören.’”

Baal HaSulam, Şamati 34

Kabala ilmi Yaradan’ın iyi ve iyiliksever olduğunu ve alma kaplarımızı ıslah etmemiz gerektiğini öğretir. Bunu yapan kişiye Tzadik (erdemli/adaletli) denir çünkü yalnızca bu yolla Yaradan haklı görülebilir.

Bu demektir ki, Yaradan, Doğanın Üst Gücü, iyi ve iyilikseverdir fakat biz bunu hissedemeyiz çünkü O bizi Kendine zıt, egoist olarak yarattı. İslahımız vasıtasıyla O’na benzer hale geliriz ve algı kaplarımız genişler.

Kocaman bir pozitif enerji alanının içindeki negatif enerjiler olduğumuzu söyleyebiliriz, bizim görevimiz pozitif olmak ve büyümeye devam etmektir. Yaradan'a yaklaşma dereceleri pozitifliğin dereceleridir yani iyi hissetmenin dereceleridir ve buna Kabala'da "erdemliliğin dereceleri" denir.

Michael Laitman

Kalpdeki His

“Erdemli kişi Yaradan’ın dünyasına dalmış insandır. Daima ilerleyip, iyi ve hoş hisler içinde olur. Bu nedenle daima onu yaratan ve ona böyle güzel ve iyi bir dünya Veren Yaradan’ı kutsar.”

Baal HaSulam Mektup 55

Gerçeğin ilmine göre, hem kötü hissedip hem de Yaradan’ı kutsamak imkânsızdır. Yüksek sesle söylediklerimiz değil, kalplerimizin derinliklerindeki hisler bize erdemli ya da erdemsiz olduğumuzu söyler.

Eğer kalbimiz kötü hissediyorsa, kesinlikle Yaradan’ı lanetleriz. Eğer iyi hissediyorsak Yaradan’ı kutsarız. Başka bir seçenek yoktur. Öyle anlaşılıyor ki, erdemli kişi mutsuzluğa boyun eğen değil, algı kaplarını ıslah eden ve onlar vasıtasıyla Işıklı dolu gerçek realiteyi hissedendir.

Otuz-Altı Erdemli

Otuz-altı Erdemli manevi bir kavramdır. Realiteyi koruyan ve tutan güçlerin sistemiyle ilgilidir. Bereketin onlar vasıtasıyla bu dünya seviyesine indiği, özel ruhlardır. Işık birçok görünmez yolla onlardan yayılır ve yaşamı sağlar. Işık olmadan, bu enerji olmadan, elektronlar bile hareket edemez.

Michael Laitman

Grup**Her Biri Dostuna Yardım Etti**

Kişi kendini çevresinin üzerine çıkaramaz. Dolayısıyla kişi çevresinden etkilenir. Eğer kişi kendine iyi bir çevre seçerse, zaman ve güç kazanır.”

Baal HaSulam, Şamati 225

İbrahim'in takipçileri Kabala metodunu kullanarak manevi dünyayı edinmek için birlik oldular. Bir grup oluşturmak için birleşmek, Kabala metodunun temelidir ve bu nedenle Kabalistler daima grup oluştururlar.

Eğer bu dünyada yalnız olursak, kendimizin üzerine çıkamaz ve maneviyatı edinmeyiz. Bu nedenle Yaradan tek ruhu parçalara bölmüştür. Bu dünyada etrafımızdaki sayısız insanla beraber yaşadığımız bir realite yaratılmıştır. Eğer maneviyatını edinmek istiyorsak, bunu isteyen diğer insanlarla bir araya gelmek zorundayız.

Kabala ilminin önemli bir kısmı bir grubun içinde nasıl davranılacağını, karşılıklı olarak yapmamız gereken manevi çalışmayı ve birbirimize nasıl yardım edeceğimizi açıklar. İnsanın tek başına kendini maneviyata adamaya gücü yoktur ve ilave bir güce ihtiyaç duyar. Grubun içinde onu destekleyen insanlar bulur. Onu iterler, o onları iter ve hep birlikte çalışırlar.

Niyetler Laboratuvarı

“İnsan ‘kendini-sevme’ denilen Kli’yle yaratılmıştır... Kendini-sevmeden çıkmadan Yaradan’la birliği (Dvekut), yani form eşitliğini başarmak mümkün değildir. Ve bu doğamıza aykırı olduğundan, birlikte çalışabilmek için büyük bir güç oluşturacak bir gruba ihtiyacımız var.”

Rabaş, Rabaş'ın Sosyal Yazıları

Grup, amacımızı netleştireceğimiz bir laboratuvar gibidir. Bu laboratuvar dostları, Kabala yazılarını ve maneviyatı edinmiş Kabalist bir öğretmeni içerir. Sevginin ve vermenin, Yaradan’ın gücünü ve bunu grubun içinde idrak etmeyi öğreniriz. Yalnız başımıza, kendi imgelememizle bu süreçten geçemeyiz.

Beraberce ihsanı, sevgiyi, vermeyi arttırmanın ne demek olduğunu ve Yaradan gibi olmayı öğreniriz. Yaradan niteliğini elde etme çabamız “niyetler çalışmasıdır.”

Michael Laitman

Ortak Kap

“Her biri dost sevgisi kıvılcıma sahiptir, fakat tek bir kıvılcım sevgi ışığını ateşleyemez...bu nedenle birlik olmaya karar vererek, bu kıvılcımları büyük bir ateş yaparlar.”

Rabaş, Rabaş'ın Sosyal Yazıları

Realitede sadece iki güç vardır -almanın ve vermenin gücü, kendini-sevme ve başkalarını sevme. Doğal olarak, egolarımız alma gücünü destekler. Gruptaki çalışma, verme gücünün önemini içimizde yükseltmeyi amaçlar.

Bu güce değer ve önem verdiğimiz ölçüde ilerleriz. Reklamcıların sürekli olarak bize yararsız şeyler satmaya çalışması gibi, grup da Yaradan gibi sevmenin ve vermenin olabilecek en yüce şey olduğunu hissedene kadar, vermenin önemini bize hatırlatır.

“Çalışmamız gereken bir nokta var, maneviyatın takdiri.”

Rabaş, Rabaş'ın Sosyal Yazıları

Grupla beraber ıslah olmuş aşamamızı anlatan Kabala metinleri okuruz. Nefreti ve birbirimizi kontrol etme arzumuzu reddederek, birleşmeye çalışırız. Çalıştıkça ıslah eden Işık aşamalı olarak bizi etkiler ve aramızda ortak bir kap oluşur. Yaradan benim ya da senin içinde değil, aramızdaki bağda ifşa olur. Bu şekilde grup içinde yeni bir kap yaratılır ve biz bunun içinde Işığı, manevi yaşamı hissederiz.

Tek Kalpte Tek Adam

“Tüm insanoğlu alma arzusunu kendileri için yok etmeye hemfikir olduklarında ve dostlarına ihsan etmekten başka bir arzuları olmadığını anladıklarında, dünyadaki tüm endişe ve sıkıntılar yok olur.”

Baal HaSulam, “Zohar Kitabı’na Giriş”

Bizim nesilde tüm insanlık büyük bir grup olmalı ve kendini ıslah etmelidir. Bunu yapmak için, Baal HaSulam’ın oğlu ve öğrencisi Rabaş, grup çalışmasıyla ilgili onlarca makale yazmıştır. Grubun içindeki ilişkilerin tüm aşamalarıyla ilgili detaylı bir rehber sunmuştur. Onun yazılarına göre maneviyatı çalışırız.

Teknoloji, ıslah metodunu televizyon ve internet yoluyla dünyadaki her yere yaymamızı mümkün kılmıştır. İnsanlar arasındaki fiziksel uzaklık artık bir engel değildir. Aramızda içsel bir bağ kurmaktan bahsediyoruz ve öyle görünüyor ki medya aracılığı ile başkalarıyla bağ kurmak mümkün çünkü bağ kuran bedenlerimiz değil kalplerimizdir.

Bu büyük grupta, insanlar fiziksel olarak farklıdır ama içsel olarak benzerdir. Hepsi sevgi, güven ve başarı dünyasının bir parçası olmak ve hem kendileri hem de çocukları için daha iyi bir yaşam kurmak ister.

Kabala ilmi küresel bir eğitim programı oluşturarak insanlığa kötülüklerden korunmanın yolunu gösterir. Birliğin metodu Kabala, insanları sevgi ve ihsan etme bağıyla birleştirir.

Kabala ve Din

Sevaplar - Arzunun Islahı

Soru: Manevi yolda Sevaplar'ın önemi nedir?

Maneviyatta sevab'ı yerine getirmenin anlamı alıştığımız biçiminden farklıdır. Kabala ilmi ruhun 613 arzudan oluştuğunu açıklar. Bu arzuları egoistten özgecile, "alma arzusundan, ihsan etme arzuna" çevirmek için ıslah etmemiz gerekir.

Her bir ıslaha "sevabı yerine getirmek" denir ve arzunun ıslahının toplamına "613 sevab'ı yerine getirmek" denir.

Egoist arzuları nasıl ıslah edeceğiz? Onları Kabala çalışmasıyla çektiğimiz ıslah eden Işık vasıtasıyla ıslah ederiz. Yaradan'la form eşitliğine gelmemiz ve manevi dünyayı ifşa etmemiz bu şekildedir.

Yaradan İçin Önemli Olan Nedir?

Midrash Rabah'ta şöyle yazar: "Sevaplar sadece insanların ıslahı için verilmiştir. Neden Yaradan, hayvanı boğazından ya da boynunun arkasından kesen kasapla ilgilenen ki?" Diğer bir deyişle, Yaradan kasabın hareketiyle yani etin helal olup olmadığıyla ilgilenmez. O'nun için önemli olan insanın ıslahıdır.

Yukarıda söylenenleri açıklayalım. Söylediğimiz gibi alma arzumuzda 613 arzu vardır ve bu arzuların hepsi kendimize yöneliktir. Arzuları kendimiz için kullanmamız günah olarak kabul edilir. Başkaları yararına arzuları ıslah etmeye, sevap (iyi amel) denir. Arzunun eylemini içten dışa doğru çevirmeye "tövbe" denir.

Bu dünyada yapmamız gereken şey budur çünkü hammaddemiz Baal HaSulam'ın "Kabala İlmine Önsöz" kitabında belirttiği gibi, arzudan başka bir şey değildir.

Bu nedenle Yaradan kasapla değil, kalbimizle, arzularımızla ne yaptığımızla ilgilenir. Arzularımızı "alma arzusundan" "ihسان etme arzusuna" döndürmeye "ruhu ıslah etmek" denir ve yalnızca bu, bizi Yaradan'la eşitliğe getirir. Bu nedenle tüm yazılanlar bir kabukla kaplıdır; realitede ıslahtan başka bir şey yoktur.

Michael Laitman

Sevginin Dini

“Yaratılış amacı, hiç eksiksiz tüm insanlığa aittir.”

Baal HaSulam “Yaradan ve İnsan Sevgisi”

Gelecekte tüm insanlar “Dostunu kendin gibi sev” prensibine göre yaşamaya özlem duyacak. Farklı dinlere mensup insanlar Yaradan’ı ifşa etmek adına tek bir prensipte, tek bir “din” altında yaşayacak.

Baal HaSulam’ın Son Neslin Yazıları kitabında bu “tüm ulusların ortak dini”, “tüm dünya için aynı din”, “başkalarını sevme dini”, “özgeciliğin dini” ve “sevginin dini” olarak adlandırılır. Baal HaSulam bunu “din” olarak adlandırarak, Kabala yardımıyla insan doğasını ıslah etme metodundan bahseder. “Dinin Özü ve Amacı” makalesinde bunu görebiliriz. Baal HaSulam şöyle söyler, “Tüm uluslar için din, ‘Dostunu kendin gibi sevdin.’ Ancak, her ulus kendi örf ve adetlerini devam ettirir ve kimse kimseye karışmaz.”

Kabala ıslahın evrensel metodudur. Din kavramına her ulusun kültürel, geleneksel yapısı olarak saygı duyar. Fakat tüm bunların ötesinde, herkes -Yahudiler, Hristiyanlar, Müslümanlar ve diğer dinlere mensup insanlar- ruhlarını Kabala metodu vasıtasıyla ıslah edebilirler.

Tarih boyunca dinler arasındaki çatışma, dinlerin Yaradan’ın, gelecek dünyanın, ödül ve cezanın sahipliği üzerinde hak iddia etmesinden kaynaklanmaktadır. Fakat hiçbir dinin var olmamızın manevi seviyesi ya da ruhum ıslahıyla ilgili olmadığını anladığımızda, dinlerin ayrışma sebebi, nefret ve küçümseme ortadan kalkar. Her ulus kendi geleneklerini sürdürebilir çünkü uluslar arasındaki farklılık ve gelenekler zenginlik yaratır.

Dünyanın Yaratılışı

Soru: Kabala dünyanın 5774 yıl önce yaratılması ve Bing Bang teorisi arasındaki çelişkiyi nasıl açıklıyor?

Bing Bang yaklaşık 14 milyar önce gerçekleşti. Üst Işığın kıvılcımının en aşağı dereceye inip, egoizmle çevrenmesi buna sebep oldu. Bu kıvılcım dünyanın bütün maddesi ve enerjisini içeriyordu ve buradan daha sonra tüm evren meydana geldi.

Dünya gezegeni yaklaşık 4,6 milyar yıl önce güneş sistemimizin bir parçası olarak şekillendi. Yeryüzü kabuğu atmosfer ve yaşam oluşana kadar soğudu.

Hiçbir şey tesadüf değildir. Tüm gelişim bu ilk kıvılcımda var olan bilginin manifestosudur.

Cansız yaşamdan sonra, bitkisel, hayvansal ve insan ortaya çıktı. Evrimin bizim algıladığımız dışsal forma dayanması -yani önceki türlerin gelişimi sonucu yeni türlerin ortaya çıkması- doğru değildir. Doğadaki her element, başından beri ışığın içinde var olan bilginin açığa çıkmasıyla ortaya çıkar. Evrim aslında Kabala'nın Reşimot (bilgi geni) olarak adlandırdığı verilerin (genler) açığa çıkma (gelişme) sürecidir.

Yaradan'ı ifşa etmeye başladığımız gün "Yaratılış günü" olarak adlandırılır, manevi anlamda konuşursak, bu insan ırkının manevi gelişiminin başlangıcıdır. Bu sebeple, Yaratılış günü milyarlarca yıl önce gerçekleşen dünyanın maddesel yaratılışıyla ilgili değildir.

Michael Laitman

Gizli Olanın İlmî

Bizden gizli olanı ifşa etmek için bilim aracılığı ile dünyayı inceleriz. Ancak, bilimin ortaya çıkaramadığı realitenin başka bir kısmı, bizden gizli bir dünya vardır. Realitenin bu kısmını hissetmemiz için doğamızı, egomuzu ıslah etmemiz gerekir ancak bundan sonra, bizden gizli olan dünyayı hissetmeye ve bilimsel olarak onunla çalışmaya başlarız.

Çeşitli inançlar ve dinler gizli dünyanın (Tanrı'nın) teorileridir. Bu teoriler farklılık gösterir ve birbirine zıt düşer. Hiç biri bu gizli dünyayı (Tanrı'yı ifşa etmek) açığa çıkaracak metodu sağlayamaz.

Kabalistler, gizli dünyayı hisseden, sevgi ve verme niteliklerini elde etmiş insanlarıdır. Üst Dünyanın yapısını bilir ve bunu isteyen herkesin ifşa etmesi için bize sunarlar. Dünyasal eylemlerle sevgi ve verme niteliğinin kazanımı arasında bir bağlantı olmadığından, yaşam biçimimizi değiştirmemizi istemezler. Burada Tanrı'ya inanç değil, Yaradan'ın ifşası söz konusudur.

Kabala ve Bilim

Kabala - Tüm Bilimlerin Kökü

“Bu ilim, Yarattıklarına O’nun Tanrısallığının ifşası olarak tanımlanan yüce ve tek amaca bağlı, sebep-sonuç ilişkisiyle önceden belirlenmiş, değişmez kurallarla yukarıdan aşağıya inen bir dizi kökten başka bir şey değildir.”

Baal HaSulam “Kabala İlmının Özü”

Kabala ilmi, tüm realitenin kolektif gücünden -Yaradan- bahsettiği için gerçekte tüm bilimlerin köküdür. Bu güç tüm realiteyi sarar ve bizim dünyamızla Üst Dünyaları kapsar. Tüm realite bu gücün içindedir.

Kabala bize onun nasıl çalıştığını, amacını, nasıl hükmettiğini ve bizden ne istediğini açıklar. Kolektif gücü ve onun tüm parçalarını ifşa ettiğimiz zaman, realitedeki her parçanın varlığının amacını ve onu nasıl kullanacağımızı öğreniriz.

“Bu ilimle ilgili en muhteşem şey, içindeki bütünlüktür. Bu demektir ki, uçsuz bucaksız realitenin tüm elementleri, birlik olana kadar birbirinin içine geçer, bütünleşir ve ilerler.”

Baal HaSulam, “Kabala Öğretileri ve Onun Özü”

Michael Laitman

İfşa Olan ve Örtülü Olan

Dünya bize beş duyumuzla ifşa olur. Çevremizdekileri araştırarak elde ettiklerimizin toplamı bilimi oluşturur. Onun fizik, kimya ve biyoloji gibi farklı alanlara ayrılması kolaylık sağlamak içindir ve halen daha hissedemediğimiz birçok fenomen söz konusu olduğundan bununla ilgili bir bilim yoktur. Bu alanları gelecekte keşfedecek ve çalışmaya başlayacağız.

Ancak, realitenin içinde beş duyumuzla algılayamadığımız fenomenler vardır. Duyularımızı arttıracak süper teknolojiler geliştirmiş olmamıza rağmen, manevi fenomeni algılayamıyoruz çünkü duyularımız özümseme yoluyla çalışırken, maneviyat sadece kendimizi dışa, başkalarına doğru yönlendirdiğimizde ihsan ve verme vasıtasıyla ifşa olur. Egoist algımızdan gizlenen realitenin bu parçasına, Üst Dünya, manevi dünya denir.

Peki, nasıl ilerleyeceğiz? Bizi egoist varlıklar olarak yaratan Doğanın Üst Gücü, onu kendimize nasıl yakınlaştıracığımızı bildiğimiz zaman bizi değiştirebilir. Üst Dünya ifşa olduğunda, onu çalışmaya başlarız. Üst Bilimin yaratılması ve Kabala ilminin gelişmesi bu şekildedir.

Dışsal İlimler

“Bilimsel anlamda bir adım ilerlemek için ihtiyacımız olan tek şey Kabala ilmidir çünkü dünyadaki tüm öğretiler Kabala İlminin içine dâhildir.”

Baal HaSulam, “Özgürlük”

Kabala ilmi realiteyi bize yaratıldığı ilk noktadan başlayarak açıklar. Realitenin Üst Dünyalar boyunca nasıl katlanarak dünyamıza indiğini anlatır. Dünyamız bu düşüşün son derecesidir ve üzerindeki manevi derecede var olan tüm detayları yansıtır.

Kabalistler bu dünyanın ilmini “dışsal ilimler” olarak kabul ettiler, çünkü tüm öğretilerin ve bilimin içsellik eksikliği vardır -her şeyin nereden ve niçin doğduğu anlayışı. Bilim, sebep ve sonuç yoluyla her şeye hükmeden Üst Gücün anlayışından yoksundur.

Michael Laitman

Yukarıdan Gözlemek

Bir bilim adamı Doğayı incelediğinde, belli bir maddeyi ele alıp, onu soğutarak ya da ısıtarak bir süreçten geçirir ve maddenin tepkisini ölçer. Bu şekilde maddeyi yukarı bir dereceden incelemiştir. İnsan, Doğanın alt derecelerini -cansız, bitkisel ve hayvansal- bu şekilde gözlemleyebilir ama kendisiyle ilgili bunu yapamaz.

Gerçek anlamda kendimizin üzerine çıkmalı ve yukarıdan kendimizi çalışmalıyız. İnsanın ne olduğunu anlamak için, onu insan seviyesinin üzerindeki dereceden gözlemlememiz gerekir. Bu sebeple "insan" sorunlarını -arzular ve düşünceler- inceleyen dallar, doğal bilimlerle aynı değildir. Bu alanlarda ilerlese bile, yine de konular tam olarak açıklığa kavuşmaz. Biraz öğrenir, fakat gerçek anlamda insan kalbinin ve zihninin derinliklerini çözemeyiz. Bunları anlayabilmek Kabala ilmi olmadan imkânsızdır.

Kabala insanın içselliği ile ilgilenir, nasıl yönetildiğimizi, işleyişi ortaya çıkarır. Kabala içinde bulunduğumuz seviyeden yükselmemizi ve kendimizi oradan çalışmamızı mümkün kılar.

"Tıpkı insanın maddesel doğaya ve onun güçlerine adapte olması gibi, kişi tüm realiteye hakim manevi doğanın kurallarına adapte olmalıdır."

Raiafi Koof, Kutsallığın Işıkları

Manevi Mikroskop

Tüm Yaratılış içinde sadece iki güç, iki nitelik vardır. Işık (ihşan etme niteliği) ve Işığın yarattığı haz alma arzusu (alma niteliği). Diğer her şey onlardan doğar.

Kabala ilmi bizim, manevi güçleri “görebileceğimiz” “içsel bir mikroskop” geliştirmemizi olanaklı kılar. “Görmek” demek hissetmek ve anlamak demektir. Ancak, bu güçleri ölçmek ve onlara aşına olmak için ihşan etme gücüne sahip olmamız gerekir.

İhşan etme gücünü elde ettikten sonra, hassas bir mikroskop gibi maddenin (arzu) derinliklerine iner ve onun içindeki (alma-ihşan etme) farklı fenomenleri algı kaplarımızın hassasiyetine göre gözlemleyebiliriz.

“Tüm Kabalistler için değişmez kural şudur ki, ‘edinilmemiş hiçbir şeyi adlandırılmaz.’”

Baal HaSulam, Kabala İlmünün Özü

Michael Laitman

Sonraki Şey Ne?

Bilim bizi bir üst varlık derecesine yükseltmez çünkü onun vasıtasıyla kendimizi değiştiremeyiz. Bilim sadece arzularımızı doyurmamıza yardım eder.

Hadi bunu resmedelim. Farz edelim ki kendimizi tamamen tatmin edebiliyoruz: sonsuz yemek, duymak ve görmek -her şey dolu dolu ve durmaksızın akıyor. Peki sonra? Bilim bizi bir sonraki aşamaya taşıyamaz.

Diğer yandan Kabala ilmi içimizde yeni bir doğa inşa eder. Bizi Üst Gücün derecesine yükseltir ve bize yeni arzular ve sınırsız doyum sağlar.

Öyle anlaşılıyor ki, bilim ve Kabala arasında temel bir farklılık vardır. Bilim bu dünyadaki koşullarımızı geliştirmemize yardım edecek bilgiyi sağlarken, Kabala bizi Üst Dünyaya yükseltir. Bu nedenle artık dünyanın bize yetmediği bu nesilde Kabala ilmi ifşa olmuştur.

“Araştırmaların ilmi sona erdiğinde, Kabala ilmi başlar.”

Kabalist Naçfıman

Maneviyat Var Olma Sebebi

Soru: Var olmamızın gerçek amacı ne?

Var olmamızın sebebi sonsuzluğa, yani zaman, yer, hareket, algı ve doyumda ebedi mevcudiyete ulaşmaktır. Bu manevi yaşamdır -uyum, birlik, ittifak ve idrak içinde yaşamak. Tüm arzularımız doyuma ulaşır ve bizim hiçbir şey yapmamıza gerek olmaz. Bu yaratılan varlığın Yaradan'a eşitlendiği derecedir.

Michael Laitman

İçimizde Olan

“Maneviyat, yaşamın ve hazzın kaynağıdır.”

Baal HaSulam Şamati 145

Maneviyatın açık ucu mevcut tüm arzularımızdan daha derinlerde, içimizdedir. Yiyecek, seks, aile, para, saygı, güç ve bilgi arzularının ötesindedir, o daha özel ve yüce manevi bir arzudur. “Kalpteki nokta” olarak adlandırılan manevi arzu içimizde uyandığında, yaşam amacına doğru çekiliriz. Bu nokta içimizdeki sınırsızlığın başlangıç noktasıdır. Bu noktaya aşına oldukça, o büyür ve biz manevi yaşamı hissederiz.

Burada içsel ve heyecan verici hissiyatlar söz konusudur. Dünyasal yaşamın bize sadece bu noktayı geliştirmek için verildiğini anlamaya başlarız. Nokta büyümeye başladıkça, içinde tüm realiteyi, dünyayı ve daha önce hissetmediğimiz içsel boyutu ifşa ederiz.

“Turpun içindeki kurt, yaşadığı dünyanın turp olduğunu düşünür. Turpun kabuğunu kırıp, dışarı çıktığı anda şaşkınlık içinde şöyle der, ‘Tüm dünyanın turp olduğunu düşünürdüm. Şimdi ise önümde büyük, güzel ve harika bir dünya var!’”

Baal HaSulam “Zohar Kitabı’na Giriş”

Orta Yaştan Sonra Yaşam

“İnsanın yarı yaşamı geçtiği zaman, düşüş günleri başlar. Çünkü kişi yaşama ilk başladığındaki gibi bir anda ölmez. Daha ziyade egosu, mumunun ateşi, azar azar söner ve ölür.”

Baal HaSulam “Özgürlük”

Orta yaşta birçok insan düşüşe geçer. Bu yaşama alışmıştır ve bundan daha fazlasını başaramayacağını düşünür. Arzuları gittikçe azalır ve tıpkı bir sarkaç gibi hareket ederek -sağdan sola, soldan sağa- kendini “orta çizgide” konumlandırır. Böyle bir insan, manevi büyüme asla sona ermediği için son ana kadar kendini anlamaya ve manevi olarak gelişmeye devam eder.

Maneviyat = İhsan Etme

Maneviyat ihsan ve sevgidir. Kendi için hiçbir ödül -ne para, ne ün, ne iyi hisler- talep etmeden hareket etme yetisidir.

Maneviyat, kendimiz için almaya dayanan maddesel doğamızın zıddıdır. Egomuz, karşılığını almadan hiçbir şey yapmamıza izin vermez. Bize hizmet etmediği sürece kılımızı bile kıpırdatmayız. Bu bizim doğamızdır. Oysa maneviyat, bunun ötesindedir.

Maneviyat Nerede?

Maneviyat "orada" bir yerlerde değil, aramızda, içimizdedir. Eğer maneviyatı hissetmek istiyorsak, manevi niteliği, ihsan etme ve sevgi niteliklerini edinmek zorundayız. Bu niteliğe sahip olduğumuz zaman, maneviyata yakınlıyoruz.

Maneviyatta Zorlama Yoktur

Soru: Manevi süreci günlük yaşamda, meslektaş ya da arkadaşlar arasındaki davranışlarımıza uygulayabilir miyiz?

Davranışlarımızı gerçek anlamda asla değiştiremeyiz. Fakat utandığımız veya aşağılanacağımızı düşündüğümüz için bize acı veren şeyleri toplumdan saklamayı öğreniriz. Niteliklerimizi değiştiremeyiz ama topluma karşı dışsal bir "yüz" yaratırız.

Kabala ilmi insan doğasına karşı gelmez ya da onu yok etmeye çalışmaz. Sadece şunu söyler, "Doğuştan var olan ve bugüne kadar gelen davranış kalıplarını unut; onlarla uğraşma. Onları oldukları gibi bırak. Kendini zorlama, maneviyatta zorlama yoktur." Yolunuzda ilerlediğiniz sürece bu davranış biçiminin bir "boyun eğme" olmadığını, aslında size yardım ettiğini görürsünüz. Çünkü içinizde, olandan farklı bambaşka bir şey büyütülmektedir.

Bu noktayı algılamak kolay değildir. Gerçekte insanlar daha iyi insan olmaktan bahsederken, doğuştan sahip olduklarını düzeltmeyi kasteder. Oysa Kabalistler, "Dostunu kendin gibi sev" dediklerinde bile, bu

cümlelerin bizim için anlamından farklı bir şeyden bahseder. Onlar realiteye tamamen farklı bir açıdan yaklaşırlar.

Diğer bir deyişle Kabala ilmi kişiye şunu söylemez, "Başkalarını sevmek zorundasın." Daha ziyade Kabala metodu kişinin içinde yeni bir his inşa eder. Zamanla içimizde hepimizin tek bir beden parçası olduğumuz anlayışı kendini göstermeye başlar ve dost sevgisi kaçınılmaz olarak açığa çıkar.

Kıvılcımları Birleştirmek

Bilim adamlarının dünyamızı araştırdığı gibi Kabalistlerde Üst Dünyayı araştırır ve ifşa eder. Onlar için “manevi dünya” bedensel değil, içsel olarak birbirimize bağlı olduğumuz yerdir.

Işığın yüce bir şeyin arzusuyla dolu küçük bir kıvılcımı, bizi maneviyata çeker. Bu kıvılcım içimizde derinlerde gizlidir ve ona “kalpteki nokta” denir.

Bu kıvılcım egoyla çevrili olduğundan, onun başkalarıyla birleşme arzusunu hissedemeyiz. Ancak, eğer egomuzu ıslah eder ve manevi dünyayı hissetmeye başlarsak, manevi dereceleri çıkmanın aynı zamanda aramızdaki içsel bağda da yükselmek demek olduğunu keşfederiz. Bu bağ, Işığın her zamankinden daha fazla hissedildiği ortak bir kap yaratır.

Michael Laitman

Akıl ve Duygu Kalp Bilir

“Özdeki arzu, ihtiyaç yaratır ve bu ihtiyaç alma arzusunun taleplerini karşılamak için düşünceler ve kavramlar yaratır.”

Baal HaSulam, Zohar Kitabı'na Giriş

Bizler duygusal varlıklarız. Belli bir arzu içimizde uyandığında, bunu giderme ihtiyacı hissederiz, işte akıl bu noktada devreye girer. Ne istediğimizi anlamamıza ve arzuladığımız şeyi elde etmemize yardım eder. İnsanlar kendilerini ve etrafındakileri akıllarıyla değerlendirir, oysa yaratılan tek şey arzudur.

Manevi gelişimde maddesel akıl hiçbir şeyi belirlemez. Manevi idrak kalpten, arzunun değişiminden geçer. Yeni nitelikler edindiğimiz duygusal bir gelişimdir. Bu nitelikler manevi edinimin 125 derecesini çıkmamıza yardım eden manevi bir akıl doğurur.

Altın Oran

“Kişi, maddesel doğa düzeninin yeterli bilgisi olmadan, örneğin hangi toksinlerin ölümcül, hangilerinin yakıcı ve zararlı olduğunu bilmeden, bu dünyadaki bedenini sürdüremez. Aynı şekilde kişi, değişimin ve birliğin olduğu manevi dünyalar sisteminin bilgisini edinene kadar, ruhunu geliştirmeye hakkı yoktur.”

Baal HaSulam, “Etimin içinden Tanrı'yı Göreceğim”

Kabala ilmi benzersiz bir ilimdir. Sevgi ve nefret gibi duyguları irdeler. Diğer taraftan kullandığı dil bilimseldir, Sefirot, kap, ışık kavramlarını anlatmak için çizim ve tablolar kullanır.

Duygusal ve teknik dil bir bakıma birbirinden farklıymış gibi görünse de, duygusal olarak gelişmek ve manevi amaca ulaşmak için bu ölçümlere ihtiyaç duyarız. Yaradan'ın niteliklerine bağlı olarak içimizde gelişen yeni nitelikleri ölçerek arzuyu gözlemlemiş oluruz. Akıl bize duyguları derecelendirmede, ayırmada, sıralamada ve ölçmede yardımcı olur.

Dünyamızda, duygu ve akıl birleşimi olmadan gelişemeyiz. Eğer insan akli olmadan sadece duygularıyla hareket ediyorsa olsaydı bu noktaya ulaşamazdı. Kabala ilmi duygu ve akıl arasında altın orandır ve bu şekilde kişi doğru hazla dolar.

Michael Laitman

Büyük Heyecan

“Kişi geliştikçe daha çok hisseder.”

Baal HaSulam “Gizli Olan İfmin Genel Niteliği”

Yaratılışın doğası gereği, iyi hissetmek ve yaşamdan haz almak isteriz. Akıl aldığı verileri analiz eder ve büyük haz vereceğini düşündüğü şeye doğru bizi yönlendirir. Minimum enerjiyle maksimum hazzı alma yolunu gösterir. Bu süreç her düşüncemizin ve eylemimizin temelidir ve akıl bundan gelişir.

Tarih boyunca farklı varlık formlarının izlenimlerini edindik. Onlar olmasaydı aklımız ve duygularımız gelişmezdi. Örneğin Endüstriyel Devrimin, insanları köylerinden çıkarıp şehre getirmesi tesadüf değildir. Bu süreç birbirimizle kaynaşmak, teknoloji, bilim, toplum ve kültürü ilkel bir yaşamdan çıkarıp geliştirmek için gerekliydi.

Her aşamada biriktirdiğimiz izlenimlere ve verilere göre, sonradan değişecek olan farklı sosyal sistemler oluşturduk. Sosyalizm, komünizm, kapitalizm, diktatörlük, demokrasi, din, bilim, teknoloji, farklı eğitim sistemi, sosyal ve kültürel devrimler. Bunların hepsini denedik ve sonunda bunları nasıl koruyacağımızla ilgili hiçbir fikrimizin olmadığını anladık.

Şimdi her şeyi denedikten sonra, elde ettiklerimizin bize yetmediğini görüyoruz. Bu, yaşamın her alanında deneyimlediğimiz kolektif krizin köküdür. Sahip olduğumuz heyecanlardan daha fazlasını istiyoruz, fakat diğer yandan “Kör noktada” olduğumuzu

kalbimizde ve aklımızda hissediyoruz. Her yeri arıyoruz fakat bir yararı yok. Bu maddesel boyuttan manevi boyuta yükselmeye hazır olduğumuzun işareti. Özetlersek, tüm insanlık şehre gelmeden önceki taşralılar gibi. Bu noktada Kabala ilmi şunu söylüyor, “Yeni bir şey mi arıyorsun? Gel misafirim ol!”

Dua

Kendim Üzerinde Çalışmak

“Dua kalpteki çalışmadır. Bu demektir ki, insanın kalbi alma arzusunda olduğu ve onu ihsan etme arzusuna dönüştürmek zorunda olduğu için, öyle görünüyor ki yapacak çok işi var.”

Rabaş, Rabaş'ın Sosyal Yazıları

Manevi ıslah “dua” dediğimiz içsel çalışmayla gerçekleşir. Dua etmek demek, Kim olduğumu, ne olduğumu ve ne istediğimi açıklığa kavuşturmadır.

Kime Dua Ederim?

Soru: Zohar'da yazdığı gibi eğer "İnsan küçük bir dünya" ve her şey benim içimdeyse, o zaman duamı kime yönelteceğim?

Kendimize, içimize döneriz, çünkü tüm realite içimizdedir.

Tanrı nerede ve O kim? Tanrı, "Zer Anpin" denilen içimizdeki manevi niteliği işaret eden bir kavramdır. Şimdiye kadar bizden gizliydi ama onu artık ifşa etmek zorundayız. Bore (Yaradan) deyimi -Bo (gelmek), Re'eh (görmek)- bizi içe yönlendirir, yani egonun üzerine çıktığımızda onun içinde Yaradan'ı görürüz.

İçimizde sayısız seviye vardır. Değişimi aradığımız her sefer, bizden gizli daha yüksek bir dereceye döner ve yardım talep ederiz. Buna "yukarıya yönelmek ve yardım almak" denir. Edinmek istediğimiz içimizdeki yüksek dereceye döner ve ıslah eden gücü almak isteriz. İslah olan niteliklerimizde, içimizde, Yaradan'a benzemeye başlarız. Kabala ilminin öğrettiği şey budur Yaradan içimizdeki "İçsel Işıқта" ifşa olur.

Yaradan'la birleşebilmek için yapmamız gereken, Yaradan'ın içimizde fakat bizden gizli olduğu anlamak, O'na tutunmak ve O'na benzemektir.

Çiğnenmeyen Yasa

Eğer dışarlarda bir yerde, cennetteki birisine dua ettiğimizi hayal edersek, niteliklerimizi ıslah edemeyiz. İçimizdeki "Üst Güç" denilen daha gelişmiş bir aşamaya dua etmeliyiz. Şöyle söylemeyiz, "Benim ıslah olmuş aşamam, seninle bağ kurmak istiyorum; sen benim Tanrım'sın."

Bu "Ben" nedir? Bu, daha çok sevgi, ihsan içinde olduğum ve başkalarıyla bağ kurduğum zamandır.

Bu durum pilot olmak isteyen çocuğun durumuyla benzerlik gösterir. Çocuk kendini kokpitte, annesinin evinin üzerinde uçarken ve ona el sallarken hayal eder. Başkasını değil sadece kendini daha ilerlemiş bir aşamada görür. Biz de daha ileri aşamalarımıza ulaşmak için bu şekilde düşünmeli ve buna özlem duymalıyız.

Eğer bu şekilde düşünürsek, yanlış yapmayız. Farklı davranırsak bir duvara dua etmiş oluruz. Binlerce yıldır insanoğlu cennet için boşuna ağladı. Yaradan'ım bize acımasımı isteriz fakat bir şey olmaz. Durum her geçen gün daha da kötüleşir.

Uyanmanın ve kendimizi değiştirene kadar iyi bir şeylerin olmayacağını anlamanın zamanı geldi. Her şey insanın doğasını Doğanın Üst Gücüne göre ıslah etmesine bağlı.

Haz

Küçük bir Mum Ateşi

İnsanlığın doğuşundan bugüne kadar hissedilen hazzı bir araya getirsek bile bu manevi dünyada deneyimlenen hazza kıyasla “küçük bir mum ateşi” gibi kalır.

Böyle yoğun bir haz, mevcut kaplarımızda yoktur. Bu nedenle manevi dünyaya yükselmek, kaplarımızı da iyileştirmeyi gerektirir.

Michael Laitman

Çarpışmadan Sonraki An

“Hazzın Işığı yaşamın atasıdır.”

Baal HaSulam, “Yüzün Nur’u Kitabına Giriş”

Kabala ilmi bize yaşam hislerimizin haz ve arzunun örtüşmesine, arzuların doyuma ulaştığı anlara bağlı olduğunu öğretir. Bu nedenle sürekli olarak farklı hazlar peşinde koşarız. Sakız, şeker, dondurma, internet, sinema, seyahat, tatil, her şeyin...

Medya ve etrafımızdaki insanlar da haz almamız için bize farklı seçenekler sunar. Yine de sahip olduğumuz tüm bu araçlara rağmen, kalbimizdeki boşluğu hissederiz.

“Bütün sorun hazzın kısa süreli fakat acının uzun süreli olmasıdır.”

Baal HaSulam “Son Neslin Yazıları”

Bilgece Haz Almak

“Alma arzusu, başından sona Yaratılışın temel maddesidir. Bu nedenle yaratılan ve yaratılacak tüm varlıkların sayısız davranış şekli alma arzusunun sınıflandırılmasından ve ölçümünden başka bir şey değildir. Yaratılanlarda var olan tek şey, bir varoluştan diğerine O’nun Özünden yayılan alma arzusudur. Bu yeni bir şey değildir. Daha ziyade O’nun Sonu Olmayan varlığından yayılan bir şeydir.”

Baal HaSulam “Kabala İlmine Önsöz”

Yaratılışın temel maddesi “haz ve mutluluk almaktır.” Bu yaşamın temel kaynağı olduğundan kendimizi bundan soyutlayamayız.

Arzunun yoğunluğu cansız, bitkisel, hayvansal ve insan seviyeleri arasındaki belirleyici unsurdur. Bir taş, taş olarak kalmayı ve varlığını devam ettirmeyi arzular. Bir bitki güneşe doğru uzanmak ve köklerini toprağa gömmek ister. Hayvanlar özgürce dolaşır ve yavrular. En gelişmiş derece, insanda var olan arzudur.

Dünyanın sunabileceği en büyük hazzı arzularız. Aynı zamanda başkalarının şansızlığından da haz alırız. Bu tip bir arzu Doğadaki başka hiçbir derecede yoktur. Bu başkalarını hisseden ve kendini onlarla kıyaslayan sosyal varlıklar olmamızdan kaynaklanır. Sonuç olarak, insanlar başkaları pahasına mümkün olduğunca daha çok haz almaya çalışır.

Kabala ilmi bize nasıl bilgece haz alacağımızı, bireysel arzunun üzerine nasıl çıkacağımızı ve kolektif hazzı nasıl inşa edeceğimizi öğretir. Böyle birleşik bir arzuda,

sınırsızca haz almanın mümkün olduğunu keşfederiz. Her birimiz hem özgür olur hem haz almaya devam ederiz. Birbirimizi destekleyerek gerçek huzuru ve mutluluğu elde ederiz.

Birden diğerlerinin sahip oldukları şeylerden haz aldığımızı hissederiz. Şimdiye kadar kendimiz için mümkün olduğunca çok şey istedik, zevk alacağımız bir şey bulduğumuzda da bu hazzın çabucak kaybolduğunu gördük. Fakat şimdi dünyadaki her şeyden haz alabiliriz. Artık kendimizi, başkalarını sınırlamamıza gerek yok, hepimiz huzuru, sevgiyi ve ihsan etmekten gelen hazzı edinebiliriz.

Öyle anlaşılıyor ki, yapımızdaki madde, alma arzusu değişmez fakat onu kullanma şeklimiz değişir.

“Onun yüzünden haz ve mutluluk edinemediğimiz kötülük nedir? Haz ve mutluluk almaktan bizi alıkoyan, kendini-sevmeden başka bir şey değildir.”

Rabaş “Rabaş’ın Sosyal Yazıları”

Haz Akışı

Kabala metodu haz akışına bağlı arzumuzu hoşnut etmeyi önerir. Şimdiki durumumuzdaki sorun hazzı içimizde baskılamamız ve bu nedenle haz hissiyatını durdurmamızdır. Ancak, eğer haz bizden başkalarına geçerse sınırsız bir akış yaratılmış olur. Bu şekilde yaşamı haz dolu aşamalar olarak hissederiz.

Sürekli Haz

“Kişi daimi mutluluğu ve bereketi, haz üzerine haz, alacağı bir dereceye ulaşmak için tüm gücünü kullanmalıdır.”

Baal HaSulam Mektup55

Günün sonunda, her haz sona erer. Hazzın ne kadar sürdüğü önemli değildir -bir an, bir saat, bir gün ya da bir yıl- eğer sonunda kayboluyorsa çok da önemli değildir.

Maneviyatta haz sonsuz ve kümülatiftir. Şimdi, sonra ve daima haz alırız.

Sonsöz

“Bolluk ve bereket geniş bir okyanustur. Bazıları yüksükle alır, bazıları kovayla.”

Rabaş, Rabaş'ın Sosyal Yazıları

“Kalpteki nokta” yaşamın rutiniyle ilerleyemez. Bir şekilde kafa karışıklığı yaratır ve uzun sürmez. Daha fazlasını ister ve taviz vermek istemez. O Işığa, sevgiye ve gerçek hazza ihtiyaç duyar. Kesinlikle en iyi olanı almayı hak eder. Bu nedenle sizi Kabala İlmine yönlendirir.

Bundan sonraki yolunuz açık olsun!

